בבית משפט השלום
<u>בירושלים</u>

ת.א. 1835/10

שרה נתניהו ת.ז. 0055416861

ע"י ב"כ עוה"ד ד.נ. שמרון ואח'
הגן הטכנולוגי בניין 1, מנחת (מלחה)
ירושלים 91487
טל: 02-6490649 פקס: 02-6490659 **<u>התובעת</u>**

- נ ג ד -

1. מגדל חברה לביטוח בע"מ
2. בן כספית
3. יואב צור

כולם ע"י ב"כ עוה"ד עמית דולב ו/או אורי שנהר
מרח' יגאל אלון 65 תל אביב 67443
טל: 03-5618080 פקס: 03-5618082 **<u>הנתבעים</u>**

- נ ג ד -

מדינת ישראל – משרד ראש הממשלה

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי), עו"ד מירית סביון
מרח' מח"ל 7, ת.ד. 49333 ירושלים, 97763
טל: 02-5419526 פקס: 02-5419581 **<u>הצד השלישי</u>**

- נ ג ד -

איתמר אייכנר

ע"י ב"כ עוה"ד ליבליך – מוזר ואח'
מרח' הנמל 42-40 תל-אביב
טל: 03-5442370 פקס: 03-5442375 **<u>הצד הרביעי</u>**

הודעה על הגשת תצהירי עדות ראשית

הנתבעים מתכבדים להגיש מטעמם תצהירי עדות ראשית כדלקמן:

1. תצהיר הנתבע 2
2. תצהיר הנתבע 3
3. תצהיר מר מנחם נפתלי.

כמו-כן, מוגשת בקשה להזמנת עדים.

היום: 30.7.15

עמית דולב, עו"ד

ב"כ הנתבעים

מעריב/נתניה/ע79

תצהיר

אני החתום מטה, בן כספית, נושא ת.ז מס' 056592082, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני הנני נתבע מס' 2 ושולח ההודעה לצד ג' מס' 2 בת.א. 1835/10 בבית משפט השלום בירושלים (תביעת שרה נתניהו נ. מגדל חברה לביטוח בע"מ בע"מ ואח') ואני עושה תצהיר זה כתצהיר עדות ראשית.

2. ראשית אציין, כי למיטב הבנתי, ניסוני וידיעתי, על-פי חוות דעתם של יועציי המשפטיים, ולנוכח האמור להלן, אין בכתבה נשוא התביעה משום לשון הרע על התובעת.

<u>מטרת הגשת התביעה – להלך אימים על התקשורת</u>

3. תביעה זו הינה תביעת סרק מקוממת במיוחד, חסרת בסיס משפטי או עובדתי, אשר הוגשה בחוסר תום לב, מונעת ממניעים זרים, והגשתה עולה כדי עשיית שימוש לרעה בהליכי משפט.

4. התביעה הוגשה כחלק ממתקפה כוללת ומשולבת, שניהלה ומנהלת רעיית ראש הממשלה, נגד העיתון "מעריב" (ונגד חלק גדול מאמצעי התקשורת), ומתוך מטרה להלך אימים, להרתיע, ולהשתיק את אותי ואת העיתון, כמי שעושים מלאכתם נאמנה, מלעסוק במתיחת ביקורת לגיטימית, מבוססת ומתבקשת, על רעייתו של ראש הממשלה. התביעה הוגשה הגם שהתובעת ידעה ידוע היטב, כי בפרסום נשוא התביעה אין כל רבב.

5. בצירוף מקרים שיש ליתן עליו את הדעת, עובר למועד הגשת התביעה, פנה העיתון "מעריב" לתובעת, על-מנת לקבל את תגובתה, לראיון שנערך עם מזכירתה לשעבר של התובעת, הגב' נעמי איגוס, ושעתיד היה להתפרסם בעיתון "מעריב", ביום 29.1.10. התובעת, שביקשה לרפות את ידי העיתון, ולמנוע ממנו מלפרסם את הראיון עם גב' איגוס, עשתה כן באמצעות מכתב התראה חריף, שנשלח אל העיתון "מעריב" ביום 25.1.10, ובאמצעות הגשת התביעה, אף ואת, באותו יום עצמו. במכתב שנשלח, טען ב"כ התובעת, כי "הדברים שצוטטו כאילו נאמרו בראיון, רצופים הכפשות ואי אמיתות" והתריע, כי התובעת לא תהסס לנקוט כנגדם בכל האמצעים המשפטיים, אם יפורסם הראיון.

6. תביעה זו הוגשה אפוא כחלק ממסע הפחדה, שמעבר למטרה כללית של השתקת דיווחי אמת וביקורת לגיטימית, מטרתו היתה למנוע את פרסום הראיון עם הגב' איגוס. הדבר גובל בבריונות לשמה.

7. למען השלמת התמונה יצויין, כי הראיון עם הגב' איגוס פורסם גם פורסם במועד המתוכנן, וכי מאז הפרסום, ועד מועד הגשת תצהיר זה, לא פנתה התובעת אל העיתון בטענה כלשהי, ולא נקטה בכל צעד משפטי בנדון. והדברים מדברים בעד עצמם.

העתק הראיון עם הגב' איגוש, כפי שפורסם ביום 29.1.10, מצ"ב, מסומן "א".

8. יתרה מכך. ראש הממשלה ורעייתו כבר נקטו בעבר טקטיקה פסולה כמו זו שבה נקטו בהגשת תביעה זו, והגישו הליכים שונים ומשונים, שלא מתוך כוונה כנה ואמיתית לנהל אותם, אלא אך ורק מתוך כוונה להפחיד ולהשתיק דיווחים ופרסומים לגיטימיים אודותיהם. כך, כשהגיש ראש הממשלה תלונה למועצת העיתונות נגדי, ולאחר מכן מחק אותה, זאת, כמובן, לא לפני שהגשתה זכתה לכותרות בעיתונות. וכך גם, משהגישו ראש הממשלה ורעייתו תביעה כנגד ערוץ 10 ומר רביב דרוקר, שנסבה על פרסום מעלליהם של בני הזוג נתניהו, במהלך נסיעת תענוגות ללונדון, אותה הם מחקו לאחר זמן מה, ולאחר שלדבר הגשתה ניתן פומבי בכותרות ענק, וכך גם תביעתו של ראש הממשלה נגד העיתון "מעריב" בעניין פרשת "ביבי טורס", שהתובע הסכים למחיקתה, לאחר שדבר הגשתה זכה לכותרות ענק.

9. על בית המשפט לחוקיע את העובדה שהתובעת (וכן ראש הממשלה) עושה בו שימוש, שוב ושוב, ככלי-קיבול לנסיונותיה החוזרים ונשנים, להשתקת כלי התקשורת ולנסיונות להניאם מעיסוק בעניינים ציבוריים חשובים שעל סדר היום, כגון ההתרחשויות הפסולות (לשון המעטה) בבית ראש הממשלה ובמשרדיו, והתנהלותה הקלוקלת (ושוב: לשון המעטה) של רעיית ראש הממשלה, על השלכותיהם של חדברים. וזאת לזכור: אין מדובר באנשים פרטיים, כי אם בראש הממשלה ורעייתו!

10. תביעה זו עצמה, נמסרה לנו, רק לאחר שהתובעת הקפידה, קודם כל, להעבירה לכלי התקשורת האחרים, על-מנת שיתנו פומבי לעובדת הגשתה. אנו למדנו אפוא על עובדת הגשת התביעה, מן הפרסומים בכלי התקשורת האחרים, וזאת תוך שהתובעת שוללת מעמנו את היכולת להגיב עליה! עובדות אלו מתיישבות יפה עם מטרת הגשתה של התביעה (השתקת הביקורת התקשורתית), כנטען לעיל.

<u>התובעת היא "אשת חסרת רגישות המתעמרת בחלשים"</u>

11. עילתה של התובעת בתביעה זו היא, שהפרסום יצר לה תדמית של "אשה חסרת רגישות המתעמרת בחלשים" (ר' סעיף 3 לכתב התביעה וסעיף 4 לתצהיר התובעת).

12. טענה זו היא טענה תמוהה ביותר. שכן, למרבה הצער, לא הפרסום הוא "שיצר תדמית" כזו לתובעת. <u>כזו היא התובעת!</u> פשוטו כמשמעו. זאת ועוד. הציבור יודע גם יודע על התדמית שיצרה לעצמה התובעת במו-ידית, מזה קרוב ל- 20 שנים. אין לתובעת להלין, אלא על עצמה בלבד.

13. ואמנם, נראה כי התובעת לא החמיצה אף הזדמנות להפגין את היותה חסרת רגישות כלפי חלשים, וזאת היא עושה בעיקר ע"י התעמרות של ממש בעובדי משרד ראש הממשלה ובית ראש הממשלה, שלרוע מזלם באים איתה במגע. והדברים ידועים היטב. התובעת ידועה בציבור הרחב מזה שנים רבות כאשה קשה, לא קומוניקטיבית, מתנשאת, רודנית, ואף מגלומנית. החצרן שאודותיו כביכול נסבה התביעה, הוא כידוע, אינו היחיד. היו עובדים אחרים, שזכו לחוות ולספוג מהתובעת השפלות קיצוניות, התעללות פיזית ונפשית, איומים, צעקות, וכיוצא באלו, מרעין בישין, מבית היוצר

השופע של התובעת. לצערי, תקצר היריעה מלפרט את הדברים, אולם להלן אדגים אותם, בקצירת האומר.

כך לדוגמא, בעניינה של הגב' טניה שאו, שהועסקה כמטפלת בבית התובעת. העתקי כתבות בנושא מתאריכים 1.7.96, 2.7.96, 18.10.96 ו- 12.12.97 מצ"ב, מסומנים "ב", "ג", "ד" ו- "ה", בהתאמה (ור' בנספח ח' גם על יחסה של התובעת למאבטחים ולספרים).

14. כך אף הגב' היידי בן יאיר, שהועסקה אף היא כמטפלת בביתה של התובעת. העתק כתבה בנושא מיום 5.7.96 מצ"ב, מסומן "ו".

15. וכך גם גב' רחל יעקב, שהועסקה כעובדת משק הבית במעון ראש הממשלה במשך 30 שנים. העתק כתבה בנושא מיום 15.12.97 מצ"ב, מסומן "ז". כן ראה בנושא זה העתק הכתבה נספח "ה" לתצהירי.

16. אשר לגב' נעמי איגוס, ששימשה כמזכירתה של התובעת, ראה העתקי כתבות נספחים "א" ו- "ה" לתצהירי.

קורבן נוסף למעלליה של התובעת, היתה הגב' מלי ולנטין, אשר טיפלה באביה של התובעת. העתק כתבה מיום 12.12.03 מצ"ב, מסומן "ח".

17. כך אף הגב' רוזי פרסטאי, שהיתה מזכירתה האישית של התובעת, ומר רמי סדן, יועץ התקשורת שלה בעבר. ר' הכתבה מיום 12.12.97 (נספח "ח" לתצהירי).

18. יצויין, כי למיטב ידיעתי התובעת לא הגישה תביעה משפטית בגין אף לא אחד מן הפרסומים נספחים א' – ח' הנ"ל.

19. אדגיש, כי גם בחמש השנים שחלפו מאז הגשת התביעה, הייתה התובעת מעורבת שוב ושוב בשערוריות לא מעטות, גם כאלה שנגעו ליחסה המחפיר לעובדים ולכפופים לה במעון ראש הממשלה. על מנת שלא להלאות את בית המשפט, אמנע מצירוף הפרסומים הרבים בנושא.

20. עם זאת אציין, כי ברשותי הקלטה של שיחה בין התובעת לבין גב' מוניק בן-מלך, שהתקיימה בעת מבצע "צוק איתן", בעקבות דברי ביקורת שהשמיע בטלוויזיה בן-זוגה של גב' בן-מלך, מר אלי מויאל, על ראש הממשלה. באותה הקלטה נשמעת התובעת כשהיא צועקת צעקות משולחות רסן וגוערת בגב' בן מלך. צווחות מסוג זה, אינן יאות לכל אדם באשר הוא, לא כל שכן לרעיית ראש הממשלה. אציין כי בשלב זה איני יכול לחשוף את ההקלטה, שכן כך הבטחתי לה"ה מויאל ובן-מלך.

21. צא ואמור: לא זו בלבד שאין כל ספק, כי התובעת היא אישה חסרת רגישות המתעמרת בחלשים, וזוהי לשון המעטה, אלא שאף עובר להגשת התביעה, היא לא נהנתה כלל וכלל משם טוב, בפרט ובעיקר היא לא נהנתה משם טוב בכל הנוגע ליחסה כלפי עובדיה והכפופים לה. נהפוך הוא. ואין לה להלין, אלא על עצמה בלבד.

<u>הכתבה נשוא התביעה בכללותה</u>

22. בולטת עד מאוד לעין העובדה, כי בעוד שהפרסום נשוא התביעה הינו כתבת תחקיר ארוכה ומפורטת, המשתרעת על פני ארבעה עמודים, והכוללת עניינים רבים וחמורים ביותר, הקשורים להתנהלותה הפסולה, הבעייתית והחריגה של התובעת, הרי שהתביעה מתמקדת, משום מה, בעניין אחד בלבד, שולי, המקבל ביטוי בפרסום אך במספר מילים מועטות, ושאינו מובלט.

23. **הטענה כי דווקא הפרסום של סוגייה זניחה ושולית זו, הוא-הוא הפוגע בשמה הטוב של התובעת, היא טענה אבסורדית ומגוחכת ביותר, ויש לדחותה על אתר, בין משום שהתובעת לא נהנתה משם טוב עובר לפרסום, ובין משום שהפרסום עצמו כולל טענות חמורות בהרבה, עובדה השוללת מניה וביה את הטענה, כי דווקא בסוגיה השולית הזו, יש כדי לפגוע בשמה של התובעת.**

24. זאת ועוד. בחירתה של התובעת להתעלם מרוב רובם של הדברים החמורים המיוחסים לה בפרסום, אומרת דרשני, ואין אלא להסיק מכך, כי התובעת חוששת להעמיד דברים אלו, לבחינת בית המשפט. ובמילים אחרות: אין בפי התובעת כל השגה, טענה או הכחשה, באשר ליתר הדברים המיוחסים לה בכתבה, והיא מודה בהם, הלכה למעשה.

25. כך, מודה למעשה התובעת – רעיית ראש הממשלה, בכך ש"**היא פיזרה בלשכה אנשים כמעט בכל מקום. זה שלטון של פחד וטרור. כולם יודעים את זה, כולם מפחדים מזה, זוהי המציאות שם וזה מזעזע**". כך אין היא באה בטענה לגבי הכותרות: "**שולטת**" ו-"**ראש הממשלה: שרה נתניהו**". למותר לציין, כי חלק זה של הכתבה, המייחס לתובעת התערבות בוטה ובלתי לגיטימית בענייני המדינה ושפעה דרמטית עליהם, לרבות השפעה על החלטותיו של ראש הממשלה ושינויין, על מינויי אישים, על יחסו של ראש הממשלה לשריו, שינוי תוכניות שהוא עושה עם אנשיו וכו' - עניינו תיאורים חמורים ביותר, **שריח של פגיעה בסדרי השלטון והממשל התקינים נודף מהם.** בכל אלו מודה התובעת, הלכה למעשה.

26. כך, אין התביעה כוללת כל טענה לגבי הפרסום, לפיו התובעת **פוגעת בסידורי הביטחון של ראש הממשלה**, וזאת לנוכח דרישתה כי שיירת ראש הממשלה תאסוף אותה מביתה לביקורים ואירועים בהשתתפותה, בשל סירובה לנוהג שהיה קיים עד לתקופתה, ולפיו, נשלחת אל רעיית ראש הממשלה מכונית מיוחדת, האוספת אותה ומצרפת אותה אל השיירה.

27. עוד מודה התובעת, כי הליכוד נאלץ לשלם עבור מערכות לבוש רבות ויקרות, **שהתובעת נטלה ללא רשות**, לאחר שאלו הובאו עבורה לצורך צילומים לקמפיין בחירות 2006, וזאת על אף שהובחר לה, כי אין זה מקובל שתיטול את פריטי הלבוש לעצמה. תגובתה **הראשונה** של לשכת ראש הממשלה על כך היתה, כי ראש הממשלה ורעייתו "אינם זוכרים" מקרה בו נדרשו לשלם עבור ביגוד ולא עשו כן (ראה בנספח 3 לתצהיר התובעת), אך שלושה ימים לאחר מכן, בתגובה **שניה**, שונה מקודמתה, הודתה לשכת ראש הממשלה בפה מלא, כי **הליכוד אכן מימן את עלות פריטי הלבוש, לאחר שאלו נלקחו על ידי התובעת.**

העתק כתבה מיום 25.1.10, הכוללת את תגובת לשכת ראש הממשלה, מצ"ב, מסומן "**ט**".

עוד דוות בכתבה, כי התובעת שבה ופעלה באופן דומה, גם בקמפיין הבחירות של שנת 2009. אז הורתה לנהגה ליטול חליפה יקרה מאוד, שנשכרה ע"י חברת ההפקה לצורך צילומי ראש הממשלה, וזאת ללא תשלום, וללא קבלת אישור.

28. ולבסוף, אין התובעת מעלה כל טענה כלפי הפרסום ולפיו, עם כניסתם של בני הזוג נתניהו לבית ראש הממשלה, **פוטר אב הבית, עובד מדינה מסור, שהועסק בתפקידו שנים רבות, ולאחר שמונה אב בית אחר תחתיו, הוא החל לסבול מנחת זרועה, לשונה ומזגה של התובעת, עד שגם הוא הועבר מתפקידו**.

29. הפרסום נשוא התביעה בכללותו מייחס, אם כן, לתובעת, בין היתר, פגיעה בסדרי השלטון וממשל התקינים, פגיעה בסידורי הבטחון של ראש הממשלה, נטילה ללא רשות וללא תמורה של מערכות ביגוד לא-לה, וכן פיטורי אנשי משק (אחרים) בבית ראש הממשלה. על כל אלו אין בפי התובעת טרוניה.

30. התובעת בחרה כאמור להתעלם מהדברים החמורים המיוחסים לה, לנתק מתוך הפרסום נשוא התביעה קטע קטן, שולי וזניח, העוסק באחד מתוך אנשי המשק שפוטרו, ולמקד את תביעתה בכך בלבד.

פיטורי/הדחת החצרן

31. האמור בעניין זה בכתבה הינו האמת לאמיתה ותמוה מאוד שהתובעת בחרה לתבוע על כך.

32. ראשי ממשלות רבים נכנסו ובאו בשעתם להתגורר בבית ראש הממשלה, ועמם – כמובן – נשותיהם. אף לא רעיית ראש ממשלה אחת, לא ביקשה להפסיק את עבודתם של עובדי המשק במעון הרשמי, ודאי לא באופן גורף, כפי שעשתה התובעת בשרירות לב, ומתוך חוסר אכפתיות לגורלם של המפוטרים. האם היה עולה על הדעת שהגב' עליזה בגין המנוחה תנהג כך? או הגב' שולמית שמיר ז"ל? וכו'...

33. והנה, מייד עם כניסתה של התובעת למעון הרשמי, ולאחר שבמשך כל שנות קיום המדינה לא היה לדבר תקדים, החליטה התובעת על העברתם מתפקידם של רוב עובדי הבית ובהם, אב הבית דודו צבאג (ולאחר מכן גם מחליפו, אמנון זכאי), סגנו, עופר אמשלום, מנקות, וכן החצרן. ויודגש: אין בפי התובעת כל טענה לגבי פרסום עובדת פיטוריהם של ה"ה צבאג, זכאי, אמשלום ועוד. אלא אך ורק באשר לחצרן.

34. אשר לחצרן, מדובר באדם שהיה אז בן כ- 77 שנים, אב שכול, שעסק בבית ראש הממשלה, עד לכניסת בני הזוג נתניהו אליו, בגירוף עלים יבשים ובעבודות גננות אלמנטריות, תמורת פחות משכר מינימום.

כאמור, ביוזמתה/בהוראתה של התובעת, הופסקה גם עבודתו שלו בבית ראש הממשלה.

35. ויצויין, כי החצרן עבד בבית ראש הממשלה באמצעות חברת כח אדם, ולא היה עובד מדינה, כך שסילוקו ע"י התובעת מבית ראש הממשלה, משמעה סיום עבודתו באופן סופי.

36. עובדי משרד ראש הממשלה, שלא האמינו שניתן לעולל כך לאדם כזה, ולא חסכימו שייגדע מטה לחמו של החצרן, סידרו לו עבודה חלופית במשרד ראש הממשלה (כפי שצויין **פעמיים** בפרסום).

37. כלומר, התובעת פיטרה גם פיטרה את החצרן, וזאת בשרירות לב, וכפי שעשתה לעובדים רבים אחרים מיד עם כניסתה למעון הרשמי. ויודגש: גם אם כיום ו/או במועד הגשת התביעה, הוא עובד/עבד כגנן בבית ראש הממשלה, אין זאת אלא משום שהוא הוחזר לשם, לנוכח ביקורת ציבורית על אטימותה ושרירות ליבה של התובעת. מכל מקום, אין בכך כדי לשנות מהעובדה שהתובעת פיטרה אותו, מתוך אטימות ואדישות לגורלו, של מי שהינו מוכה גורל בלאו הכי.

38. התובעת מעלימה מבית המשפט הנכבד, כי בעקבות הצעד חסר התקדים שבו נקטה, פורסמה בעיתון "ידיעות אחרונות", כבר ביום 28.5.09, ידיעה שכותרתה "**היום: משפחת נתניהו עוברת למעון רה"מ**", בה נכתב כך:

> **"לקראת כניסתם של בני הזוג נתניהו ולבקשתם הועברו מתפקידיהם רוב עובדי הבית, ובהם אב הבית דודו צבאג, סגנו, המנקות וגנן הבית. בלשכת ראש הממשלה הדגישו שאיש לא פוטר, ויישמרו תנאי העסקתם במשרד ראש הממשלה. בסביבתו של נתניהו הסבירו את התחלופה בכך שראש הממשלה ורעייתו רצו לעבוד עם אנשי אמונם".** (ההדגשות הוספו).

העתק הידיעה מצ"ב, מסומן "**י**".

39. כלומר, על-פי הידיעה ב"ידיעות אחרונות", **קיים אישור מפורש של לשכת ראש הממשלה**, מאז חודש מאי 2009, ולפיו, החצרן (אשר כונה ב"ידיעות אחרונות": "גנן") **אכן פוטר ו/או סולק ו/או הודח ו/או הועבר מתפקידו בבית ראש הממשלה, וזאת ביוזמת התובעת** (ובעלה).

40. לי לא ידוע על כל טענה ו/או תביעה, מכל מין וסוג שהוא, שהפנתה התובעת, אי פעם, כלפי הפרסום האמור ב"ידיעות אחרונות".

41. **כלומר, האמור בפרסום נשוא התביעה הוא האמת ואף מתיישב היטב עם אישור לשכת ראש הממשלה מחודש מאי 2009.**

42. ככל הידוע לי, וכפי שמסר לי גם מר אייכנר (בשיחתנו המתוארת להלן), פנייתו של כתב "ידיעות אחרונות" ללשכת ראש הממשלה, כדי לקבל תגובה לכתבה נספח "**י**", תרמה

למניעת סילוקו המוחלט של החצרן והותרתו ללא עבודה כלל, כפי שהיה קורה, אלמלא התערבות גורמים במשרד ראש הממשלה.

43. בהינתן העובדה, שתגובת לשכת ראש הממשלה לעניין החצרן ניתנה ופורסמה ברבים זה מכבר, ובעיקר בהתחשב בתוכנה, דהיינו, באישור שניתן לסילוקו/הדחתו/העברתו מבית ראש הממשלה, ובאישור לכך שהדבר היה ביוזמת/בהוראת התובעת (ובעלה), תמוהה טענת התובעת, לפיה לא נתבקשה תגובתה לעניין זה. וכי היתה התובעת נותנת תגובה שתעמוד בסתירה לתגובה שניתנה לעיתון "ידיעות אחרונות"!?

44. זאת ועוד. לאחר מועד פרסום הכתבה נשוא התביעה, שוחחתי עם מר אייכנר, וזה מסר לי בפרוטרוט ובאריכות את תוכן שיחתו עם הגורם מטעם לשכת ראש הממשלה (יועץ התקשורת של משרד ראש הממשלה דאז, יוסי לוי) לרבות תגובתו המפורטת כפי שניתנה בשיחתו עם מר אייכנר (ושרק חלקה פורסם ב"ידיעות אחרונות").

45. מר אייכנר סיפר, כי פנה במהלך חודש מאי 2009 למשרד ראש הממשלה, וביקש לקבל אישור למידע לפיו חלק מעובדי בית ראש הממשלה, וביניהם הגנן/חצרן, פוטרו ו/או סולקו ו/או הודחו ו/או הועברו מתפקידיהם בבית ראש הממשלה, בהוראתה של התובעת (ובעלה), וזאת לצורך פרסום כתבה בנושא (ר' הכתבה נספח "י" לתצהירי). יועץ התקשורת של משרד ראש הממשלה דאז, יוסי לוי, בפעלו בשם המשרד ומטעמו, אישר את המידע האמור.

46. דבריו של יועץ התקשורת נמסרו לעיתונאי מר אייכנר באופן רשמי ולציטוט, והיו מיועדים לידיעתו של הציבור הרחב (ובכלל זה עיתונאים), שהיה רשאי להסתמך עליהם. האמור בכתבה נשוא התביעה, מסתמך בין השאר, על תגובתו הרשמית של משרד ראש הממשלה, כפי שנמסרה לי מפי מר אייכנר.

47. אני מצרף לתצהירי תיעוד לפנייתו של מר אייכנר (מסומן "יא"). את התיעוד קיבל בא-כוחי ממש לאחרונה ממשרד ראש הממשלה, במסגרת הליך של גילוי מסמכים, וזאת לאחר שמשרד ראש הממשלה התחמק במהלך זמן רב מלמסור את התיעוד, תוך נקיטה ב"תרגילים" שונים ומשונים, שמקומם לא יכירם.

48. להשלמת התמונה, אני מצרף לתצהירי עוד שתי כתבות מהעיתון "ידיעות אחרונות", פרי עטו של מר אייכנר, שעניינן פיטורי/העברת עובדים מבית ראש הממשלה, ובהן נכתב כי העובדים פוטרו/הועברו בשל כך שהתובעת וראש הממשלה ביקשו להעסיק אנשי אמון שלהם (מסומנות "יב" ו- "יג").

49. חשוב לציין, כי בנוסף לכך שוחחתי בעניין עם מספר מקורות (שהינם חסויים) והם מסרו לי מידע זהה לגבי סילוקו/פיטורו/הדחתו של הגנן/חצרן.

50. ויודגש. אני פניתי מבעוד מועד ללשכת ראש הממשלה, על-מנת לקבל את תגובתה לכתבה (ותגובה זו אף פורסמה, כמובן), וזאת בהתייחס לנושאים שהצריכו תגובה. נושא בו לא זו בלבד **שידועה התגובה**, אלא שידוע כי **התגובה מאשרת, הלכה למעשה, את**

<u>האמור בפרסום</u> – אינו מצריך קבלת תגובה כלל ועיקר. מה גם שמדובר בנושא שולי, מתוך פרסום המייחס לתובעת דברים חמורים בהרבה בכל קנה מידה.

51. צא ואמור, כי הטענה בדבר אי קבלת תגובה, היא בנסיבות העניין טענה פורמאליסטית, דווקנית, קנטרנית וקטנונית, שאין מאחוריה ולא כלום, וודאי שאין בה כדי לקדם את טענות התובעת.

<u>התייחסות לטענות נוספות של התובעת</u>

52. אשר לטענה כי "הידיעות" פורסמו "ארבע פעמים במקומות בולטים בעיתון של יום ו'" – זוהי טענה מקוממת ומופרכת. כדרכו של עיתון המפרסם במוסף יום ו' שלו, כתבת תחקיר מקיפה בעלת חשיבות ציבורית מאין כמותה, העוסקת ברעיית ראש הממשלה, הופנו הקוראים אל אותה כתבה, הן בעמוד השער של העיתון מאותו יום, והן בעמודי החדשות, בהם ניתן תקציר של הכתבה. התייחסותה של התובעת לכל הפנייה כאל פרסום נפרד, העומד בפני עצמו, היא מקוממת ובעיקר מופרכת. מה גם שלמרבית הנושאים האחרים הנדונים אף הם בכתבה, אם לא לכולם, קיימות גם כן התייחסויות באותן "הפניות", כך שאין הבלטה מיוחדת לסוגיית הגנן/חצרן.

53. בניגוד גמור לטענות התובעת, לא זו בלבד שלא היה כל זדון במעשיי ובמעשי העיתון, ואף לא כל כוונה לפגוע, אלא שאנו נהגנו בתום לב מוחלט, והפרסום עומד בסטנדרטים עיתונאיים מקובלים. אני האמנתי בעת הפרסום ואני מאמין ומשוכנע אף כיום, כי הכתבה כולה, ובפרט הקטע הנוגע לחצרן, היגם אמת לאמיתה. אני נקטתי כל צעד נדרש על-מנת להוציא תחת ידי פרסום העומד בסטנדרטים ראויים, עיתונאיים ותוקיים. יתרה מכך. המטרה הייתה לפרסם עניין בעל חשיבות ציבורית, אודות דמות ציבורית מהמעלה הראשונה.

54. על התובעת לזכור, כי כרעייתו של ראש הממשלה, היא חשופה לעינה הבוחנת של התקשורת, ומחובתה של זו האחרונה, לפרסם את התנהלותה והתנהגותה, ולהעמידן לביקורת ציבורית, ודאי כאשר מדובר ברעיית ראש ממשלה, הבוחשת בעצמה בעניינים המדיניים.

55. בהתייחס לטענות התובעת בנוגע לכותרות: ראשית אדגיש, כי כתב אינו מחבר את הכותרות, וגם לא את כותרות המשנה. ואכן, לא אני הוא שחיברתי אותן. כתב אף אינו מחליט אילו תמונות יתפרסמו במסגרת הכתבה, ואינו כותב את הכיתובים לצידן של התמונות. כך, כמובן, היה אף בעניין דנא.

56. עם זאת אבהיר: בהתייחס לכותרת "לא רק העוזרת", עובר למועד הפרסום, פורסם כי כנגד התובעת הוגשו שתי תביעות ע"י עוזרותיה לשעבר. באחת מהן נטען, כי התובעת נהגה להתעלל ולהתעמר בעוזרתה, ואף שילמה לה משכורת נמוכה משכר המינימום, ואילו בתביעה השנייה הסכימה התובעת לשלם פיצויים בסך 23,000 ₪, במסגרת הסכם פשרה.

57. אשר לכיתוב בצד התצלום "מאות אנשים יודעים את האמת. בנימין ושרה נתניהו": כיתוב זה מתייחס לפיסקה בפתחה של הכתבה נספח 3 לתצהיר התובעת, שעליה אין התובעת מלינה, כדלקמן: "כשראש הממשלה בנימין נתניהו הצהיר ביום שני השבוע בגרמניה כי אשתו שרה "לא מתערבת בענייני המדינה", הוא לא אמר אמת. מאות אנשים יודעים זאת. כמעט כל שריו הבכירים, כל המקורבים. כל מי שנחשף אי פעם לעבודה במחיצתו. הנהגים, המאבטחים, הפוליטיקאים, היועצים, שותפי הסוד. הם יודעים את האמת המרה. הם מכירים אותה מקרוב. נכון לעכשיו, הם לא יגידו דבר למיקרופונים. הם פשוט ימשיכו להתייסר במחשכים".

58. אשר למילים: "סדרתית העוזרת לא לבד": אלו נועדו להמחיש, כי התחצרן אינו היחיד, אלא רק אחד מתוך שורה ארוכה של עובדים שזכו לחוות ולספוג מהתובעת השפלות קיצוניות, התעללות פיזית ונפשית, איומים, צעקות וכיו"ב.

59. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

המצהיר

הנני מאשר בזה, כי ביום 28.7.15 הופיע בפני עורך דין עמית דולב, מר בן כספית, המוכר לי באופן אישי, ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

עורך-דין

מעריב/נתניהו/74

תצהיר

אני התתום מטה, יואב צור, נושא ת.ז מס' 52279254, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני הנני נתבע מס' 3 ושולח ההודעה לצד ג' מס' 3 בת.א. 1835/10 בבית משפט השלום בירושלים (תביעת שרה נתניהו נ. מגדל חברה לביטוח בע"מ ואח') ואני עושה תצהיר זה כתצהיר עדות ראשית.

2. אני הייתי העורך הראשי של העיתון "מעריב" במועד פרסום הכתבה נשוא התביעה. לפני כן הייתי מקים ועורך מקומוני מעריב, סגן עורך ראשי של ידיעות תקשורת, עורך מקומונים שונים וכתב חדשות. הרציתי במשך שמונה שנים בחוג לתקשורת במרכז הבין-תחומי בהרצליה בקורס "כתיבה ועריכה עיתונאית".

3. כיום יש לי חברה משותפת עם רונן צור בנושאי אסטרטגיה, יחסי ציבור וניהול משברים.

4. ראשית אציין, כי למיטב הבנתי, ניסוני וידיעתי, על-פי חוות דעתם של יועציי המשפטיים, ולנוכח האמור להלן, אין בכתבה נשוא התביעה משום לשון הרע על התובעת.

5. תביעה זו הינה תביעת סרק מקוממת במיוחד, חסרת בסיס משפטי או עובדתי, אשר הוגשה בחוסר תום לב, מונעת ממניעים זרים, והגשתה עולה כדי עשיית שימוש לרעה בהליכי משפט.

6. התביעה הוגשה כחלק ממתקפה כוללת ומשולבת, שניהלה ומנהלת רעיית ראש הממשלה, נגד העיתון "מעריב" (ונגד חלק גדול מאמצעי התקשורת), ומתוך מטרה להלך אימים, להרתיע, ולהשתיק את הנתבע 2 ואת העיתון, כמי שעושים מלאכתם נאמנה, מלעסוק במותיחת ביקורת לגיטימית, מבוססת ומתבקשת, על רעייתו של ראש הממשלה. התביעה הוגשה הגם שהתובעת ידעה ידוע היטב, כי בפרסום נשוא התביעה אין כל רבב.

7. בצירוף מקרים שיש ליתן עליו את הדעת, עובר למועד הגשת התביעה, פנה העיתון "מעריב" לתובעת, על-מנת לקבל את תגובתה, לראיון שנערך עם מזכירתה לשעבר של התובעת, הגב' נעמי איגוס, ושעתיד היה להתפרסם בעיתון "מעריב", ביום 29.1.10. התובעת, שביקשה לרפות את ידי העיתון, ולמנוע ממנו מלפרסם את הראיון עם גב' איגוס, עשתה כן באמצעות מכתב התראה חריף, שנשלח אל העיתון "מעריב" ביום 25.1.10, ובאמצעות הגשת התביעה, אף זאת, באותו יום עצמו. במכתב שנשלח, טען ב"כ התובעת, כי "הדברים שצוטטו כאילו נאמרו בראיון, רצופים הכפשות ואי אמיתות" והתריע, כי התובעת לא תהסס לנקוט כנגדם בכל האמצעים המשפטיים, אם יפורסם הראיון.

8. תביעה זו הוגשה אפוא כחלק ממסע הפחדה, שמעבר למטרה כללית של השתקת דיווחי אמת וביקורת לגיטימית, מטרתו היתה למנוע את פרסום הראיון עם הגב' איגוס. הדבר גובל בבריונות לשמה.

9. למען השלמת התמונה יצויין, כי הראיון עם הגב' איגוס פורסם גם פורסם במועד המתוכנן, וכי מאז הפרסום, ועד מועד הגשת תצהיר זה, לא פנתה התובעת אל העיתון בטענה כלשהי, ולא נקטה בכל צעד משפטי בנדון. והדברים מדברים בעד עצמם.

העתק הראיון עם הגב' איגוס, כפי שפורסם ביום 29.1.10, מצ"ב, מסומן "א".

10. יתרה מכך. ראש הממשלה ורעייתו כבר נקטו בעבר טקטיקה פסולה כמו זו שבה נקטו בהגשת תביעה זו. והגישו הליכים שונים ומשונים, שלא מתוך כוונה כנה ואמיתית לנהל אותם, אלא אך ורק מתוך כוונה להפחיד ולהשתיק דיווחים ופרסומים לגיטימיים אודותיהם. כך, כשהגיש ראש הממשלה תלונה למועצת העיתונות נגד הנתבע 2, ולאחר מכן מחק אותה, זאת, כמובן, לא לפני שהגשתה זכתה לכותרות בעיתונות. וכך גם, משהגישו ראש הממשלה ורעייתו תביעה כנגד ערוץ 10 ומר רביב דרוקר, שנסבה על פרסום מעלליהם של בני הזוג נתניהו, במהלך נסיעת תענוגות ללונדון, אותה הם מחקו לאחר זמן מה, ולאחר שלדבר הגשתה ניתן פומבי בכותרות ענק, וכך גם תביעתו של ראש הממשלה נגד העיתון "מעריב" בעניין פרשת "ביבי טורס", שהתובע הסכים למחיקתה, לאחר שדבר הגשתה זכה לכותרות ענק.

11. על בית המשפט להוקיע את העובדה שהתובעת (וכן ראש הממשלה) עושה בו שימוש, שוב ושוב, ככלי-קיבול לנסיונותיה החוזרים ונשנים, להשתקת כלי התקשורת ולנסיונות להניאם מעיסוק בעניינים ציבוריים חשובים שעל סדר היום, כגון ההתרחשויות הפסולות (לשון המעטה) בבית ראש הממשלה ובמשרדיו, והתנהלותה הקלוקלת (ושוב: לשון המעטה) של רעיית ראש הממשלה, על השלכותיהם של הדברים. וזאת לזכור: אין מדובר באנשים פרטיים, כי אם בראש הממשלה ורעייתו!

12. תביעה זו עצמה, נמסרה לנו, רק לאחר שהתובעת הקפידה, קודם כל, להעבירה לכלי התקשורת האחרים, על-מנת שיתנו פומבי לעובדת הגשתה. אנו למדנו אפוא על עובדת הגשת התביעה, מן הפרסומים בכלי התקשורת האחרים, וזאת תוך שהתובעת שוללת מעמנו את היכולת להגיב עליה! עובדות אלו מתיישבות יפה עם מטרת הגשתה של התביעה (השתקת הביקורת התקשורתית), כנטען לעיל.

13. עילתה של התובעת בתביעה זו היא, שהפרסום יצר לה תדמית של "אשה חסרת רגישות המתעמרת בחלשים" (ר' סעיף 3 לכתב התביעה וסעיף 4 לתצהיר התובעת).

14. טענה זו היא טענה תמוהה ביותר. שכן, למרבה הצער, לא הפרסום הוא "שיצר תדמית" כזו לתובעת. כזו היא התובעת! פשוטו כמשמעו. זאת ועוד. הציבור יודע גם יודע על התדמית שיצרה לעצמה התובעת במו-ידיה, מזה קרוב ל- 20 שנים. אין לתובעת להלין, אלא על עצמה בלבד.

15. ואמנם, נראה כי התובעת לא החמיצה אף הזדמנות להפגין את היותה חסרת רגישות כלפי חלשים, וזאת היא עושה בעיקר ע"י התעמרות של ממש בעובדי משרד ראש הממשלה ובית ראש הממשלה, שלרוע מזלם באים איתה במגע. והדברים ידועים היטב. התובעת ידועה בציבור הרחב מזה שנים רבות כאשה קשה, לא קומוניקטיבית, מתנשאת, רודנית, ואף מגלומנית. החצרן שאודותיו כביכול נסבה התביעה, הוא כידוע, אינו היחיד. היו עובדים אחרים, שזכו לחוות ולספוג מהתובעת השפלות קיצוניות, התעללות פיזית ונפשית, איומים, צעקות, וכיוצא באלו, מרעין בישין, מבית היוצר השופע של התובעת. לצערי, תקצר היריעה מלפרט את הדברים, אולם להלן אדגים אותם, בקצירת האומר.

כך לדוגמא, בעניינה של הגב' טניה שאו, שהועסקה כמטפלת בבית התובעת. העתקי כתבות בנושא מתאריכים 1.7.96, 2.7.96, 18.10.96 ו- 12.12.97 מצ"ב, מסומנים "ב", "ג", "ד" ו- "ה", בהתאמה (ור' בנספח ה' גם על יחסה של התובעת למאבטחים ולספרים).

16. כך אף הגב' היידי בן יאיר, שהועסקה אף היא כמטפלת בביתה של התובעת. העתק כתבה בנושא מיום 5.7.96 מצ"ב, מסומן "ו".

17. וכך גם גב' רחל יעקב, שהועסקה כעובדת משק הבית במעון ראש הממשלה במשך 30 שנים. העתק כתבה בנושא מיום 15.12.97 מצ"ב, מסומן "ז". כן ראה בנושא זה העתק הכתבה נספח "ה" לתצהירי.

18. אשר לגב' נעמי איגוס, ששימשה כמזכירתה של התובעת, ראה העתקי כתבות נספחים "א" ו- "ה" לתצהירי.

קורבן נוסף למעלליה של התובעת, היתה הגב' מלי ולנטין, אשר טיפלה באביה של התובעת. העתק כתבה מיום 12.12.03 מצ"ב, מסומן "ח".

19. כך אף הגב' רוזי פרסטאי, שהיתה מזכירתה האישית של התובעת, ומר רמי סדן, יועץ התקשורת שלה בעבר. ר' הכתבה מיום 12.12.97 (נספח "ה" לתצהירי).

20. יצויין, כי למיטב ידיעתי התובעת לא הגישה תביעה משפטית בגין אף לא אחד מן הפרסומים נספחים א' – ח' הנ"ל.

21. אדגיש, כי גם בחמש השנים שחלפו מאז הגשת התביעה, הייתה התובעת מעורבת שוב ושוב בשערוריות לא מעטות, גם כאלה שנגעו ליחסה המחפיר לעובדים ולכפופים לה במעון ראש הממשלה. על מנת שלא להלאות את בית המשפט, אמנע מצירוף הפרסומים הרבים בנושא.

22. צא ואמור: לא זו בלבד שאין כל ספק, כי התובעת היא אישה חסרת רגישות המתעמרת בחלשים, וזוהי לשון המעטה, אלא שאף עובר להגשת התביעה, היא לא נהנתה כלל וכלל משם טוב, בפרט ובעיקר היא לא נהנתה משם טוב בכל הנוגע ליחסה כלפי עובדיה והכפופים לה. נהפוך הוא. ואין לה להלין, אלא על עצמה בלבד.

23. כולטת עד מאוד לעין העובדה, כי בעוד שהפרסום נשוא התביעה הינו כתבת תחקיר ארוכה ומפורטת, המשתרעת על פני ארבעה עמודים, והכוללת עניינים רבים וחמורים ביותר, הקשורים להתנהלותה הפסולה, הבעייתית והחריגה של התובעת, הרי שהתביעה מתמקדת, משום מה, בעניין אחד בלבד, שולי, המקבל ביטויו בפרסום אך במספר מילים מועטות, ושאינו מובלט.

24. **הטענה כי דווקא הפרסום של סוגייה זניחה ושולית זו, הוא-הוא הפוגע בשמה הטוב של התובעת, היא טענה אבסורדית ומגוחכת ביותר, ויש לדחותה על אתר, בין משום שהתובעת לא נהנתה משם טוב עובר לפרסום, ובין משום שהפרסום עצמו כולל טענות חמורות בהרבה, עובדה השוללת מניה וביה את הטענה, כי דווקא בסוגיה השולית הזו, יש כדי לפגוע בשמה של התובעת.**

25. זאת ועוד. בחירתה של התובעת להתעלם מרוב רובם של הדברים החמורים המיוחסים לה בפרסום, אומרת דרשני, ואין אלא להסיק מכך, כי התובעת חוששת להעמיד דברים אלו, לבחינת בית המשפט. ובמילים אחרות: אין בפי התובעת כל השגה, טענה או הכחשה, באשר ליתר הדברים המיוחסים לה בכתבה, והיא מודה בהם, הלכה למעשה.

26. כך, מודה למעשה התובעת – רעיית ראש הממשלה, בכך ש"**היא פיזרה בלשכה אנשים כמעט בכל מקום. זה שלטון של פחד וטרור. כולם יודעים את זה, כולם מפחדים מזה, זוהי המציאות שם וזה מזעזע**". כך אין היא באה בטענה לגבי הכותרות: "**שולטת**" ו-"**ראש הממשלה: שרה נתניהו**". למותר לציין, כי חלק זה של הכתבה, המייחס לתובעת התערבות בוטה ובלתי לגיטימית בענייני המדינה והשפעה דרמטית עליהם, לרבות השפעה על החלטותיו של ראש הממשלה ושינויין, על מינויי אישים, על יחסו של ראש הממשלה לשריו, שינוי תוכניות שהוא עושה עם אנשיו וכו' - עניינו תיאורים חמורים ביותר, **שריח של פגיעה בסדרי השלטון והממשל התקינים נודף מהם.** בכל אלו מודה התובעת, הלכה למעשה.

27. כך, אין התביעה כוללת כל טענה לגבי הפרסום, לפיו התובעת **פוגעת בסידורי הביטחון של ראש הממשלה**, וזאת לנוכח דרישתה כי שירות ראש הממשלה תאסוף אותה מביתה לביקורים ואירועים בהשתתפותה, בשל סירובה לנוהג שהיה קיים עד לתקופתה, ולפיו, נשלחת אל רעיית ראש הממשלה מכונית מיוחדת, האוספת אותה ומצרפת אותה אל השיירה.

28. עוד מודה התובעת, כי הליכוד נאלץ לשלם עבור מערכות לבוש רבות ויקרות, **שהתובעת נטלה ללא רשות**, לאחר שאלו הובאו עבורה לצורך צילומים לקמפיין בחירות 2006, וזאת על אף שהובהר לה, כי אין זה מקובל שתיטול את פריטי הלבוש לעצמה. תגובתה הראשונה של לשכת ראש הממשלה על כך היתה, כי ראש הממשלה ורעייתו "אינם זוכרים" מקרה בו נדרשו לשלם עבור ביגוד ולא עשו כן (ראה בנספח 3 לתצהיר התובעת), אך שלושה ימים לאחר מכן, בתגובה שניה, שונה מקודמותה, הודתה לשכת ראש הממשלה בפה מלא, כי **הליכוד אכן מימן את עלות פריטי הלבוש, לאחר שאלו נלקחו על ידי התובעת.**

העתק כתבה מיום 25.1.10, הכוללת את תגובת לשכת ראש הממשלה, מצ"ב, מסומן **"ט"**.

עוד דיווח בכתבה, כי התובעת שבה ופעלה באופן דומה, גם בקמפיין הבחירות של שנת 2009. אז הורתה לניהגה ליטול חליפה יקרה מאוד, שנשכרה ע"י תברת ההפקה לצורך צילומי ראש הממשלה, וזאת ללא תשלום, וללא קבלת אישור.

29. ולבסוף, אין התובעת מעלה כל טענה כלפי הפרסום ולפיו, עם כניסתם של בני הזוג נתניהו לבית ראש הממשלה, **פוטר אב הבית, עובד מדינה מסור, שהועסק בתפקידו שנים רבות, ולאחר שמונה אב בית אחר תחתיו, הוא החל לסבול מנחת זרועה, לשונה ומזגה של התובעת, עד שגם הוא הועבר מתפקידו**.

30. הפרסום נשוא התביעה בכללותו מייחס, אם כן, לתובעת, בין היתר, פגיעה בסדרי השלטון והממשל התקינים, פגיעה בסידורי הבטחון של ראש הממשלה, נטילה ללא רשות וללא תמורה של מערכות ביגוד לא-לה, וכן פיטורי אנשי משק (אחרים) בבית ראש הממשלה. על כל אלו אין בפי התובעת טרוניה.

31. התובעת בחרה כאמור להתעלם מהדברים החמורים המיוחסים לה, לנתק מתוך הפרסום נשוא התביעה קטע קטן, שולי וזניח, העוסק באחד מתוך אנשי המשק שפוטרו, ולמקד את תביעתה בכך בלבד.

32. אשר לעניין פיטורי/הדחת החצרן/גנן: למיטב ידיעתי, האמור בעניין זה בכתבה הינו אמת.

33. אציין, כי אין זה מתפקידו של עורך ראשי לבדוק או לאשר כל ידיעה ו/או כתבה המתפרסמת בעיתון. לשם כך קיימים עורכי חביניים (אלו העורכים את המוספים, את החדשות וכו'). רק כשמובאים בפני העורך הראשי נושא או התלבטות מסויימים, הוא נדרש לגופו של הפרסום. אלא שלא כך היה במקרה זה.

34. ואמנם אני לא בדקתי באופן אישי את הכתבה לפני פרסומה. עם זאת, וידאתי עם העורכים הרלוונטיים כי בוצעו כל הבדיקות הנדרשות וכי הפרסום עומד בסטנדרטים עיתונאיים ותוקיים, ובין השאר שהעובדות המובאות בו הן נכונות.

35. זאת ועוד. כעורך ראשי פעלנו אני וכל מערכת העיתון, לאור כללי עבודה שניתנו בהנחייתי, ושעיקרם הוא התנהלות עיתונאית מקצועית ובתום לב.

36. יתרה מכך. אני הכרתי את הנתבע 2 וידעתי כי הינו כתב ותיק ומיומן, אשר עשה ועושה מלאכתו נאמנה ובאופן מקצועי.

37. בניגוד גמור לטענות התובעת, לא זו בלבד שלא היה כל זדון במעשיו של הנתבע 2, במעשיי ובמעשי העיתון, ואף לא כל כוונה לפגוע, אלא שאנו נהגנו בתום לב מוחלט, והפרסום עומד בסטנדרטים עיתונאיים מקובלים. אני האמנתי בעת הפרסום ואני

מאמין ומשוכנע אף כיום, כי הכתבה כולה, ובכלל זה הקטע הנוגע לחצרן, הינם אמת לאמיתה. אני סמוך ובטוח כי הנתבע 2 והעורכים הרלוונטיים נקטו כל צעד נדרש על-מנת להוציא תחת ידם פרסום העומד בסטנדרטים ראויים, עיתונאיים וחוקיים. יתרה מכך. המטרה הייתה לפרסם עניין בעל חשיבות ציבורית, אודות דמות ציבורית מהמעלה הראשונה.

38. על התובעת לזכור, כי כרעייתו של ראש הממשלה, היא חשופה לעינה הבוחנת של התקשורת, ומחובתה של זו האחרונה, לפרסם את התנהלותה והתנהגותה, ולהעמידן לביקורת ציבורית, ודאי כאשר מדובר ברעיית ראש ממשלה, הבוחשת בעצמה בעניינים המדיניים.

39. עוד אציין, כי גם לאחר הפרסום נשוא התביעה, פורסמו אינספור כתבות בכלי התקשורת השונים, המבקרים את התנהלותה של התובעת, פרסומים שהטענה השולית לטעמי בתביעה זו, מחווירה למולם.

40. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

המצהיר

הנני מאשר בזה, כי ביום 28.7.15 הופיע בפני עורך דין עמית דולב, מר יואב צור, המוכר לי באופן אישי, ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

עורך-דין

מלחמת יום הכיפורים

"הם לא ידעו מה עומד לקרות"

ראיון בלעדי עם הקצין שהיה אחראי על מודיעין חיל האוויר ערב מלחמת יום הכיפורים, ובמשך שנים רבות היה הקול היחיד שהזהיר מפני המלחמה הקרבה. אלוף (מיל') אהרון יריב מספר לראשונה את הסיפור המלא, ומתאר את הרגעים שבהם הבין שאיש לא מקשיב לו

ב

לראשונה בישראל היו לראש הממשלה מכרז ילדים קטנים: בני הזוג ונתניהו בביקור אצל יאיר בבסיס הטירונים

שרה הזמינה אותי לביתה ונזפה בי. ניסיתי לענות לה אבל שרה התחילה לצעוק 'יש לי איי־קיו של 250, ממוצע הבגרות שלי הוא מעל עשר וחצי ואת לא תגידי לי מה להגיד או מה לעשות'. אני זוכרת שהיא קירבה את פניה אליי והייתה ממש בסוג של התקף. נורא נבהלתי"

באחד מימי ההולדת של בניה, ביקשה נתניהו לערוך מסיבה גרנדיוזית במלון המלך דוד. בשלב מסוים הוחלט להעביר את המסיבה למעון ראש הממשלה. כשרה הבינה שהתשלום יבוא מכיסה, היא השתוללה וצעקה, 'איזה מין חיים יש לי בבללי?'"

חיבה מופרזת למתנות

'הגברת ביקשה שנרד קשרי' ואחמה אברהם ואביגדור ליברמן

קולקציית המצעים חורף 2010

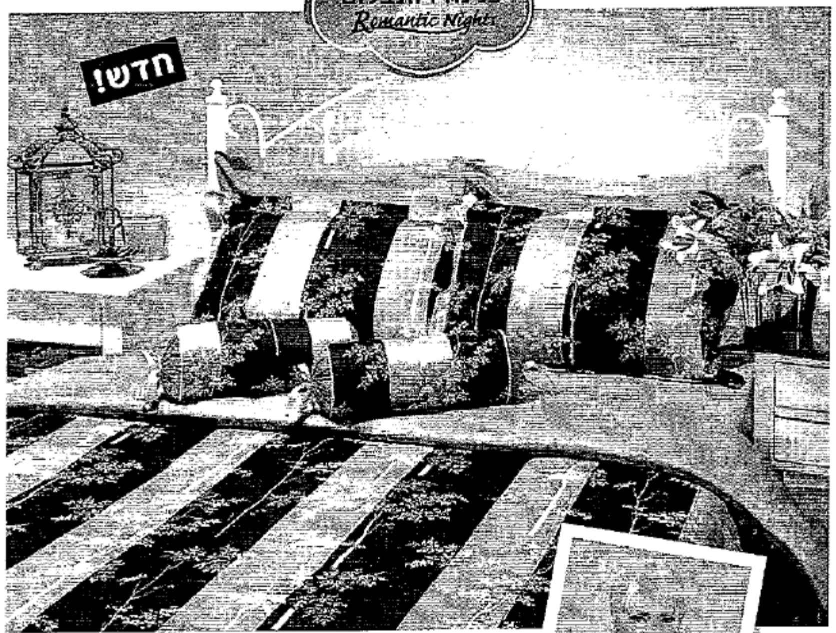

"כשאני ישנה על מצעים נעימים ואיכותיים,
כל היום שלי נראה אחרת.
לישון טוב בשבילי זה בריאות ואיכות חיים".

www.darlain.co.il

המשביר לצרכן

דארלן darlain
חנויות אופנה לבית
Home Fashion Stores

"אני חושבת
שהיה בינינו
קשר טוב"
שרה וביבי נתניהו

יהודה תילחי.

"לכן אני אומרת היום, כי צריך לעשות מעמד. ... "יש לגברת נתניהו ... "

"הייתי מעבירה לשלה פעמיים ביום את ..."

אמרתי, 'גברת נתניהו, רצית לתת לי בגדים לגיהוץ'. אבל היא אמרה בפה מלא אוכל, 'תבואי בעוד עשר דקות'. כעבור עשר דקות כבר קיבלתי על הראש מאנשי הביטחון, כי ראש הממשלה לא היה מוכן בזמן"

"ייתכן שמפספסים את האנושיות שלה מרוב הרצון לגונן עליה ולהסתיר את התנהלותה. שרה אוהבת לצלם ויודעת את המלאכה. תנו לה תערוכה. תפנו את כל האנרגיות שלה והסקרנות של התקשורת לכיוון הזה"

לשכת ראש הממשלה: "מרובב בדברי כזב ורשע"

ק

למה פוטרה המטפלת?

טיפלה ביאיר ובאבנר. המצאה עצמה ברחוב צילום: פלאש 90

"שרפתי את המרק - ושרה נתניהו זרקה אותי לרחוב"

טוענת טניה שאו, שטיפלה במשך חצי שנה בילדי משפחת נתניהו ■ לישכת ראש הממשלה: גורמי ביטחון המליצו לפטר אותה

מאת שמואל מיטלמן

למה פוטרה אתמול המטפלת של אבנר ויאיר נתניהו, ילדיו של ראש הממשלה? האם משום שהיתה סיבה בטחונית, כפי שטוענת אנשי לשכת ראש הממשלה, או משום ששרפה מרק על האש הרותחת את זעמה של שרה נתניהו?

טניה שאו, בת 21, עלתה מדרום אפריקה לפני [illegible] חודשים ובחצי השנה האחרונה היתה המטפלת הצמודה (אומנת) של יאיר בן ה-5 ואבנר בן שנה וחצי. היא התגוררה איתם בביתי משפחת

המשך בעמוד 2 ◄

המשך מעמוד 1 01 JUL 1998

"שרה נתניהו זרקה אותי לרחוב"

נתניהו בירושלים. אתמול אחר הצהריים היא ישבה על מדרכה, חפציה פזורים סביבה, בוכה. "שרה נתניהו זרקה אותי מהבית", אמרה בדמעות. "היא פשוט גירשה אותי בלי לתת לי לארוז. אני לא יודעת מה לעשות, אין לי לאן ללכת".

בבוקר עוד יצאה טניה לטייל עם אבנר בגן הסמוך לבית. "לפתע באו אלי [illegible] ואמרו לי ששרה רוצה אותך עכשיו. [illegible]

[illegible] והיא אמרה לי: 'לא'. אמרתי לה: 'שרה, אני [illegible] תוך שבועיים', [illegible] הילדים [illegible]

לדברי המטפלת פנתה אשת ראש הממשלה לשוטר המוצב במקום: "היא אמרה לו: 'תזרוק אותה מהבית'. אבל הוא לא רצה. אז היא קראה למאבטח שנכנס אלי לחדר ונסה להחזיק אותי. אמרתי לו: 'אל תגע בי'. והסברתי שאני צריכה לארוז. הוא אמר בתקיפות שאני צריכה לעזוב [illegible] ויצאתי מהבית. והתיישבתי על המדרכה".

אחרי שלוש שעות החליטה המטפלת לחזור אל פתח הבית, לאסוף את חפציה. "בהתחלה", היא מספרת, "המאבטח אמר לה לעשות זאת מהר, כדי ששרה לא תראה אותה". "היא לקחה לי [illegible] שלי [illegible] היא לא השאירה [illegible]

המטפלת מספרת כי עוד [illegible] מיד כשהגיעה התייחסה אליה בחשדנות. [illegible] שרה "השפילה" אותה כבר מהיום הראשון לעבודתה. "היא אמרה לי שאני צריכה לשטוף ידיים בכל פעם שאני נוגעת בילדים ובחפציהם שלהם", היא טוענת. "היא אמרה לי שהילדים מאוד נקיים [illegible] מהגן, הוא צריך לאכול, לעשות מקלחת ואחרי זה להיות על הספה ולא על הרצפה, כי היא מלוכלכת. מסכנים הילדים, אני אוהבת אותם. אבל היא אמרה לי שאני לא אוהבת אותם".

■ לשכת ראש הממשלה הציעה אמש גירסה שונה לאירועים. [illegible] בהתנהגות המטפלת בבית נתניהו", נאמר בהודעה. "[illegible] המליצו גורמי ביטחון למנוע הימצאותה בבית ראש הממשלה. משפחת נתניהו החליטה להעסיקה עד תום החודש, אולם התפרצות הגובלת באלימות גרמה אתמול לשריפה במטבח המשפחה, והובילה לפיטוריה. משפחת נתניהו מצטערת על מצבה הקשה של המטפלת ועל טענותיה [illegible] והשקריות, ותעשה כל מה שניתן לעשות לשיקומה".

מדוע פוטרה

07 JUL 1995

"הרבה לילות בי

טניה שאו הגיעה למשפחת נתניהו לפני חצי ש
פוטרה ■ בראיון בלעדי ל"מעריב" מספרת טניה '
לא נתנה לי לקנות לעצמי אוכל"), על הדרישות
נוגעת בילדים, במיטה, בבגדים, בכביסה") ועל פרש

מאת מיכל קנרא

משפחת נתניהו בחרה במורכב בניחותא הנשיאותי האמריקני, שבין יתר כלליו נהוג לחשוף את ילדי המשפחה לעין התקשורת. לבחירה הזו יש מחיר. המחיר הוא חוסר היכולת לשלום בחשיפה זו.

טניה שאו, עולה חדשה צעירה, טיפרה מה שראו עיניה. זה הכל. האומן בו היא מתבטאת באנגלית הרא שטוף, אינטליגנטי וסטודנט. בשפת העברית, בה עדיין אין היא שולטת לגמרי, הגיחתים לעתים מסורבלים יותר, חרים פחות. יש לה – לטניה – סוג דיבור באיבי קצת, כזה שאינו מעורה בעולם הני רים הפוליטי הישראלי, כזה שאינו ער לצמא הצי בורי להביר את פניניביותו של ראש הממשלה הח ריש, ולא להסתפק בכמה שהוגז נתניהו מחליט להגיב. היא אינה ערה לניואנסים של מגבלות המר דע האלו, לצורך הציבורי לשרוץ אותם. היא עונה על כל שאלה, אינה מסרבת להשיב על כך או על כך, לא עושה שיקולי דראיות, אז מסילה צנזורה. יש בה כנות, אימפולסיביות של נערה צעירה, שה כגרות עוד לא השילה מהסגנים על פיה.

■

טניה שאו, המטפלת סנורקה מביתו של ראש הממשלה בנימין נתניהו, לא יכלה אתמול ללגום את הקפה. גם לא לנגוס בקרואסון. "תכבסו", היא היא ישבה על הכורסה, מטפלת קטנה, מתוחה, נבוכ כוס קצת מהטיפה, סציצה מדי פעם באביה שהגיע מתל־אביב להיות איתה.

המכנס הראשון, המסרבי, שנפגש בה, רוצה לברר אם הטיפור שסיפרה נובע אולי מתאוות פילסום, אולי מרוחות נקם, אולי נקם פוליטי. תהה על הא אולי מרוחות נקם, אולי נקם פוליטי. תהה על הא מינות שלה, מחפש רמזים לגרומאות, אולי אפילו משהו שיבשר על "תוכר היצבות", כפי ששענו בת גובה פלישבה, ראש הממשלה. אבל מכס שני מגלה נערה צעירה, בסך הכל בת 21, פגועה, עילה חרשה, שמחפשת עדיין את המילים בעברית, חפה מכל תאוות בצע או יצרים פוליטיים מסוימים.

אבהה, פילים, שמקשיב לה בפיצת החדר, מוחץ מרי פעם את פניו בדאגה גדולה לילדה שלו ואומר לה בפנים עגומות: "תקרי בחשבון שהם לא יפסיקו להגיד שאת שמורפת". טניה מבלישה בו, הוא מביט בה. אבל שיקוף המילים שלה בבן אינו בר־קיצה. "אם אני שמורפת", היא אומרת, "איך היא נתנה לי לכפל בילדים הצי שנה ונם נסעה לחוץ לארץ והשי אירה אותם איתי?"

02 JUL 1995

■ "אסר להתאפר בבית"

פרשת המרק החרוף היא סופר של הטיפור. אכל גם ההתחלה, מתברר, לא היתה אופטימית בדיוק. "עליגו לארץ לפני עשרת חורשים ואני לפורתי באוליפן באשקלון. אחר־כך עברתי לגור עם חברים בתל־אביב. הלכתי לסוכנות לתפץ עבודה עם ילדים כי המקצוע שלי הוא גננת. שם שאלו אותי אם אני רוצה לעבור אצל ביבי. בהתחלה לא רציתי לעבור אצלם כי זה בירושלים ואני רציתי להישאר בתל־אביב, אבל בכל זאת חלטתי לפגישה איתם. נפגשנו במלון לרום בירושלים. הם היו מאוד נחמ דים. הבאתי להם חמלצות כתובות וביבי שאל אותי מה אבא עושה ומה אמא עושה וכמה אחים יש לי וזהו. אני זוכרת שביבי הציע שאני אבוא ביום סד שי לראות את הילדים אבל סרה התנגדה. וזהו.

"אחרי שכנועיים שרה הקשורה ואמרה לי שהיא מקבלת אותי לעבודה אבל יש לה שני תנאים. הראשון שאסור לי להתאפר בבית ושני שאני צריכ ביא מחליפות בדי לשום את כל הדברים שאני צרי פה לעשות. עשינו גם חוזה ושם היה רשום, שאם אני עובדת אני צריכה לשלם להם 4,800 שקל".

בשלב הזה האבא לא מתאפק. "אם הייתי רואה אותו לא הייתי מרשה לה לחתום עליו", הוא אומר "זה חוזה מנותך וחרצדרי".

טניה "חיום הראשון התחיל בזה ששרה הזריעה לי שאני חייבת להוציץ ילדים כל פעם לפני שאני נוגעת בילדים, אבל זה לא רק בילדים. אני צריכה לשטוף ידיים לפני שאני נוגעת בכוסות שלהם, בצלחות שלהם, בכביסה, בכל דבר. כבר ביום הראי שון לא הסכמתי לשטוף ידיים. אני חוכחת שיצאתי מהבית להתקשר להורים להגיד להם שאני לא רוצ צה להישאר שם וכשחזרתי שרה הודיעה לי שאסור לי לצאת מהבית בלי רשותה. בלילה נכחתי. תרבה לילות בביתי שם. ואני לא בכייניות".

ואכאן "יום אחר באנו לראות אותה וכל הילדים שלה היו נסותות וארמות והעור התקלף".

טניה "זה בכלל שכל הזמן צריך לשטוף ידיים. גם ביבי צריך לשטוף ידיים לפני שהוא נוגע בילי דים. ביבי לא עשה לי שום בעיות. הוא שקט, לא צועק. הוא אוהב את הילדים, אבל הוא לא יכול לנעת בהם, כי הוא צריך לשטוף ידיים כל הזמן.

"אני ריחמתי בעיקר על הילדים. יאיר, למשל, כשהוא חוזר מהגן, צריך להתקלח, לאכול ואחר־כך הוא רק על הספה, עד שהוא הולך לישון, כדי שהוא לא יתלכלך. אמור לו לצאת, או לרחת, כי אז הוא שוב יתלכלך. הוא שעות יושב על הספה מול הטלי ויזיה והסרטים. גם ילדים אחרים, חברים, לא יכו לים לבוא אליהם הביתה כי הם 'מלוכלכים'.

"גם לאבנר, הבן הקטן, אסור להיות בחוץ כי הוא יתלכלך, והוא קצת חלש, בקושי הולך. אסור לו לרוץ, או לשפם. יום אחר יצאתי לגינה עם אבנר והיתה שם נדנדה והיה נרמה לשרה שהיא רואה אותו מתנדנד, כי ילד עם הולצה כחולה גם התנד נד שם. היא שלחה את אחד השומרים לצעוק עלי ואחר כך באה בריצה וצעקה עלי איך אני שמה אותו על הנדנדה. ובכלל לא שמתי, כי ידעתי שא סוך והיא אפילו לא התנצלה אחרי שהתברר לה שלא שמתי. זה היה נרמה לה רק.

"יום אחר הלכשתי ליאיר פיג'מה. הוא ישב על הברכיים שלי ומכנסי הפיג'מה נגעו בלי כוונה בריצפה. היא התחילה לצעוק עלי ולזרוק לתפס פיג'מה אחרת. באותו זמן ביבי צלצל בפעמון אבל היא לא פתחה לו את הדלת עד שהיא לא מצאה פיג'מה חדשה. היא כל כך כעסה עלי. גם שרימות נורא סבחילות אותה. תמיד כשהיא רואה שרימה קטנה היא צועקת עלי, שזה בכלל. והיא עוד אומ רת שהיא פסיכולוגית של ילדים".

■ "כל הפנפלות שלהם עובר"

השאלה המתבקשת, כמובן, היא "למה נשארת"? טניה מרשבת רבע ואומרת: "היה לי חוזה של שנה

"היא קראה לשוערד שיבוא לזרוק אותי מהבית וזהוא אמר לה שהוא לא יכול לעשות את זה. יצאתי משם. ישבתי

"אפילו ביבי צריך לשטוף ידיים לפני שהוא נוגע בילדים. ביבי לא עשה לי שום בעיות. הוא שקט, לא צועק. הוא אוהב את הילדים"

"כשיאיר חוזר מהגן, הוא צריך להתקלח, ואחר־כך הוא רק על הספה, עד שהוא לא יתלכלך. גם חברים לא יכולים לבוא אליהם כי הם 'מלוכלכים'"

כל הזכויות שמורות לאתר העיתונות הישראלית

מתפקדת?

"יתי בבית נתניהו"

ה, כדי להיות אומנת ליאיר ואבנר. שלשום היא ל היחס לו זכתה מצד שרה נתניהו ("לפעמים היא של בעלת הבית לנקיון ("לשטוף ידיים לפני שאני ז המרק השרוף, בגללו הושלכה מהבית ללא חפציה

חוב, לאיתמר לי לתן ללכת". סוניה שאו עם חולצה לאחר ש עובה את בית משפחת נתניהו. צילום: פלאש 90

גם בגלל הילדים. לא רציתי כל כך לעזוב אותם, היו להם הרבה ממשלות. כולן עזבו. שרה תמיד אמרה שכולם היו מטורפות. ככה היא אמרה על כל משפחת".

הילדים אהבו אותך?

"כן. אני הייתי איתם כל הזמן. משביבה אותם, עזה אליהם בלילה. אני חשבתי איך אמא מרגישה שהילד שלה צועק בלילה 'שניה', במקום אמא. היא כמעט ולא משכיבה אותם בלילה. כמעט ולא.

היא גם לא ניגשת אליהם. רק לפעמים, אם שני ילדים מתעוררים באותה שעה ואני עם יאיר, אז היא הולכת להביא בקבוק כדי שאני לא אלכלך את ובקבוק. גם במשך היום היא עמוקה, סלפונים, מדי ועם היא באה אליהם ואומרת 'ביבה'לה, בובה'לה' זה. אבל כשהם הולכים נותן והילדים רוצים לתת לי יד, היא לא מרשה. שכולם יראו איזה משפחה שלאה. למשל, שאנחנו הולכים לקינג'דיוויד ויש לכים, או רק היא איתם. אבל אנחנו נכנסים מלון, היא אומרת לי, קחי אותם. ובמלון יש תדר אחר להם והדר אחר לי ולילדים, ורק לפעמים היא

מה היה בפיות ביום הבחירות?

"הם לא היו בבית, הם היו במלון. אבל אני לא יכולתי ללכת להצביע כי שרה לא נתנה לי לנסוע לתל־אביב. הכתובת שלי רשומה עדיין בתל־אביב ולא חשבתי להעביר אותה. יום לפני הבחירות ישבי תי שם וביקשתי מטנגה להישאר כדי שאוכל להצ ביע מוקדם בבוקר ואז להגיע לירושלים. היא לא הירשתה לי. אחר־כך ביבי שאל אותי אם הצבעתי כבר, אבל שרה לא נתנה לי כי היא אמרה שאני צריכה להיות עם הילדים".

כלומר, לא הצבעת?

"לא. ובאור רציתי. היא לא הירשתה לי לנסוע. ואחרי הבחירות היא אמרה לי, שהיא עכשיו אשת ראש הממשלה ואני צריכה לתת לה יותר כבוד. תמיד היא אמרה לי שאני לממה והיא למעלה. הי תה מרוצה לי עם הילדים. אף פעם לא אכלתי איתם ביחד, למשל. אמר לי. אמור לי גם לאכול מהאוכל שלהם, ואפילו לא מהאוכל שאני מבשלת בעצמי לילדים. אני צריכה לקנות את האוכל לבד ולשים במקרר את האוכל שלי. לפעמים לא היה לי זמן ללכת לקנות אוכל. היא לא היתה נותנת לי. ואז ההורים שלי היו באים עם אוכל".

אני מניח, שכשלכה הזה התעוררו בי ספקות.

תחושה של 'לא לכול להיות'. ניגשתי לאבא שישב במיטת החדר ושאלתי אותו אם זה נכון. אלה רבריו:

"[illegible] אמר לי. אז לא [illegible] אמר לה. אחר־כך [illegible] היתה אומרת שהיא לא יכולה לצאת. הייתי נוסע מתל־אביב לירושלים ומביא לה אוכל. גם כשהיי תי מגיע, היא היתה באה בריצה, אומרת תודה, לוקי חה את האוכל לחדרה תודה".

הפירוד, ביבי רק על זה?

"אני לא חושדת".

"זה היא קראה לי 'רוצחת'"

יום שני השבוע, יומה האחרון של סניה בבית משפחת נתניהו. "קמתי בבוקר כמו כל יום בשש בבוקר. ניקיתי את הבית, והמיר אני מנקה אותו טוב טוב אבל היא חושבת שהוא מלוכלך. ביישלתי מרק ירקות לילדים ויצאתי לטייל עם אבנר. אחר־כך התבדר לי ששכחתי לסגור את הגז מתחת לס־ רק. בערך בשעה וחצי בבוקר הגיע חייל ששומר שם על הבית ואמר לי שאחזור כי שרה רוצה לדבר איתי. נכנסתי וראיתי את הפרצוף שלה, היא מאוד מאוד כעסה והתחילה לצעוק עלי 'תני לי הסבר, תני לי הסבר'. אני לא הבנתי על מה היא מדברת, ואז היא צעקה, 'את השארת את המרק על האש וכמעט שרפת את הבית' וצעקה וצעקה, שאני לא אוראית, שאני לא נורמלית ואיך אני לא אומרת לה סליחה. ואז אמרתי לה שהיא לא נותנת לי הזדמנות להגיד סליחה, ואני כסך הכל בנאדם וזה קורה.

"התחלתי לבכות ואמרתי לה שאני אעזוב עוד שבועיים, והיא שוב צעקה עלי, והלכתי לחדר שלי לדבר בטלפון עם חברה, והיא קראה לי שאני אפוא לשפל בילדים. אמרתי לה שאני צריכה להירגע וקשה לי בכה לטפל בהם. והיא שוב צעקה עלי. הרגשתי שאני לא יכולה יותר ואמרתי לה שאני אעזוב היום. היא קראה לי 'רוצחת' על זה שאני עוזבת אותם.

"זאו היא קראה לשומר שיבוא לזרוק אותי מהי בית והוא אמר לה שהוא לא יכול לעשות את זה. אז היא קראה למאבטח ואני אמרתי לו, 'אל תיגע ב', אל תיגע כי'. הוא אמר 'אני לא אגע בך, אבל תלכי מפה'. ואני אמרתי שאני רק אקח את הבגדים שלי והתרגים שלי וכליתי, אבל הם אמרו לי לצאת מיי ואת הזיק הקטן שלי היא זרקה החוצה. היא אמרה לי שרק אם אני אשלם לה 4,800 שקל או אני אקבל את הבגדים. יצאתי משם. ישבתי ברחוב. לא היה לי לאן ללכת. המתובבתי קצת ואז הגעתי למעונת משרים.

"בארבע אחר־הצהריים חזרתי לקחת את הבג־ דים. הם ארזו לי אותם כמו שזורקים אשפה. אפילו המשקפיים נשברו לי וגם את הזכל שהיה בחדר הם שמו לי במזוודה. אז נכון שפעיתי ושכחתי לכבות את האש שתחת למרק, ואני באמת מצטערת, אבל כנלל זה צריך להתנהג כך ולזרוק אותי מהבית? ואחר כך עוד להגיד שהביחסון המליץ לעשות את זה?"

"כשהם הולכים בחוץ והילדים רוצים לתת לי יד, היא לא מרשה. שכולם יראו איזה משפחה נפלאה הם. למשל, כשאנחנו הולכים למלון קינג־דיוויד ויש צלמים, או רק היא איתם. אבל איך שאנחנו נכנסים למלון, היא אומרת לי, קחי אותם. רק לפעמים היא באה לשאול אם הכל בסדר"

צילום: פלאש 90 ואחרי המלחמה

באה לשאול אם הכל בסדר".

ואיך ביבי נתניהו עם הילדים?

"ביבי מאוד נחמד ומאוד אוהב אותם אבל הוא מאוד עסוק. גם איתי הוא היה כמדי פעם. לא היה מתערב.

"היא חשבה שאני אקואה בה"

"שרה כל הזמן היתה אומרת שהיא הכי חכמה. הכי חכמה בעולם. אשילו יותר מביבי. ככה היא אמרה לי. היא גם חשבה שאני מקנאת בה על זה שהיא אשת ראש ממשלה. אני הייתי צריכה לנסוע איתם לאמריקה כדי לשמור על הילדים והיא אמרה לי, 'את תראי את ביל קלינטון'. היא רצתה לחרישים אותי. אבל אני אמרתי לה, שאני עובדת אצלם לא בכלל שהם משפחת נתניהו וגם זה לא עושה לי רושם גדול לפגוש את נשיא ארה"ב. לי חשוב האנ־ שים, לא מה הם עושים. אבל היא – מאוד חשוב לה אנשים חשובים".

טניה נגד נתניהו

המטפלת לשעבר, טניה שאו — צילום ארכיון: ראובן קסטרו

המטפלת לשעבר של ילדי ראש הממשלה תובעת יותר מ־80 אלף ש"ח

■ אשת ראש הממשלה עונה: טניה שאו היא שצריכה לשלם לי פיצוי

מאת יגאל לנדר

פרשת "יינציידט": המטפלת טניה שאו שפוטרה מעבודתה בבית ראש הממשלה בנימין נתניהו, הגישה את תביעתה לבית הדין האזורי לעבודה בירושלים. שאו, בת 31, הגישה תביעה על סך 86,674.42 שיח נגד רעיית ראש הממשלה, שרה נתניהו.

המטפלת טוענת בכתב התביעה כי אלוהה לא אחת לעבוד שבעה ימים בשבוע, לעתים עד 18 שעות ביממה. היא כותבת כי שרה נתניהו "גילתה כלפיה יחס מבזה והתייחסה אליה כאל שפחה".

הסכום הנדרש מבוסס על חישוב ית־מים שבר העבודה שלא שולם, לטענת המטפלת, בתוספת פיצוי על הלנת שכר. את טניה מייצג עורך הדין פישה וינבל מתל אביב.

בכתב התביעה, שהוגש אתמול בבוקר לחנוכת התביעות, דוחה רעיית ראש הממשלה, באמצעות עורכי הדין רן אבר־יצחק הדוד שמרון, את טענותיה של המ־טפלת. היא מבקשת מבית המשפט לס־חוק את כל האמירות המעיפים "המיתי־רים, השגויים, המוגזמים והקטלניים", אשר כל הכליתם, כך טוענת נתניהו, אינה ביורור ממצה של עילות התביעה, "אלא הבאשה שם הגתבעת והשמת תוע־לת תקשורתיות, רעיסת בצע כסף והפע־לת תקשורתית על הגתבעת לשלם לתובעת סכומי עתק, לתם אינה זכאית, תוך ניצול העובדה שהגתבעת היא אשת ראש הממשלה".

■ "הוחתמה על מזוה"

טניה שאו, עולה חדשה מרומן אס־ריקה, מנוללת באמצעות עו"ד וינבל את השתלשלות העניינים, שהובילו למיפור־ריה ולהגשת התביעה נגד שרה נתניהו.

בחודש דצמבר אשתקד, נאמר בכתב התביעה, והגה הגתובעת לפגישת היכ־רות וראיון עם שרה ובימין נתניהו, כמ־לון לרחם בירושלים. את הקשר בינינם איזען משרד תיוור, שבו גרשמה המטפ־לת ד' בתנו אותה השניים, לדבריה, "מכל כיוון אפשרי".

לאחר כשבועיים, שבמהלכם בדקו בני הזוג נתניהו את עברה וכישוריה, והגה התובעת למשרד־עורכי דין, זכו הזתחמה על חוזה עבודה, שפירט את תנאי העסקתה, תגמרת 700 דולר בחו־דש. בכתב התביעה נאמר, כי למרות שעל החוזה היה אמור להתום גם בניתין נתניהו, בערות תתימתו מהמיסמך.

בתקופה שבדתה, טוענת המטפלת, היא אולצה לעבוד כ־7 ימים בשבוע, כ־17־18 שעות ביממה. "הגתבעת, מרי פעם, הודיעלמו־מבואר מסכם העבודה, התובעת אולצה לעבוד גם באותן שבי־תות בהן היתה זכאית לחופשה". טניה שאו טוענת, כי מתוך חשש לאבד את מקור פרנסתה, ומדי לא לתת לה עילה תוקית לפיטורים, הגליגה והגיבה באיפוק על ההגבהות של שרה נתניהו. אולם בדיעבד, טדגישה המטפלת בתביעתה, התברר לה כי הגתבעת ניצלה לרעה את תפיטות, ו"חזרה על הגהה הפטול של הטלת תפקידים ומשימות בשעות ובי־מים לא שיגרתיים, כגון חיוב לבצע בישולים וטיגונים בלילה עבור כל המשפחה, לפחות פעמיים בשבוע, תוך התעלמות מזכויות יסוד הקבועות בדין ובצווי עבודה שעות נוספות וכו'."

שאו: "חרף השתדלותי, התייחסו אלי כאל שפחה"

10.06.1996 ■

נתניהו: "היא לא בחלה בשום אמצעי על מנת לפגוע בנו"

עוד נאמר בתביעה, כי "חרף השתד־לותה הרבה של התובעת, היחס אליה היה כאל "שיפחה"... הגתבעת התגלתה כאשת שרירותית ביצ'וע המטלות והתפקי־דים בשלמות מרגומר, בולל ביצ'וען בלי־לות – וללא שטרות, וכל האמצעים היו כשרים לכך, כולל עבודת התובעת בשבתות, בחגים, ללא חופשות ומעט ללא הפסקות".

ב־30 ביוני, סמיכות המטפלת בטע־נתיה, "הגיעה הגתבעת לשיאה" בהא־שינה אותה בכך שהבן הבכור ואיר שרט את ידי של אחיו הקטן אבנר. לטענת המטפלת, בעקה עליה שרה נתניהו וכינ־תה אותה בשמות גנאי. על בנת למנוע מלכך נגדול יחר ענתה המטפלת בשקט למעסיקתה כי היא בורקת, ויצאה התובה על מנת להודיע.

זמן קצר אחר כך, נשלח חייל משמ־רי זבוות לקרוא לה. שרה נתניהו, טוענת התובעת, עמדה בפתח, טענה שהיא שר־פה את המיר, ודרשה הסבר. במעמד זה הציעה המטפלת כי תעזוב את העבודה, בהצ'רה של שכועיים מראש. "היות וזה דברים לא מתקדרים ביניהן". שרה נתני־הו, טוענת המטפלת, השיבה בסירוב ואמרה לה כי עליה לעשוב מייד. "אירוע זה גרם לנתבעת לאבד את עשתונותיה ולפטר לאלתר את התובעת, תוך גירוי־שה מחבית באומן משפיל, תוך פגיעה קשה בכבוד התובעת כאדם ועובד".

■ "ההוק לא חל"

רעיית ראש הממשלה טוענת בכתב התגנה, כי "מבלי לגרוע מהמחשת הת־אורים המוגזמים המופרכים שבכתב התביעה", הרי תוק שעות עבודה ומנוחה לא חל על התובעת, במסמלת בית המת' נדרת אצל מעסיקתה – משרה שתנאיה הנסיבותיה אינם מאפשרים פיקות על שעות העבודה ומנוחה.

רעיית ראש הממשלה מאשימה בכתב ההגנה את המטפלת כי הפרה את התחיי־בותה לסודיות. "שעות ספורות לאחר שהתפטרה מתפקידה", טוענת נתניהו, היא "יצה לכלל התפשרות, הקיקה רא־יות תושפניים, תוך מסירת פרטים על חייהם האישיים של הגתבעת תכי מש־פחתה... ולא בחלה בשום אמצעי על מנת לפגוע בגתבעת ובבני משפחתה...".

רעיית ראש הממשלה דוחה את טיע־תה המרכזית של טניה שאו כי אולצה לעבוד שעות מפושטות, וגם בשבתות וחגים. היא לא אולצה טעולם לעבוד בשבתות בתן היתה וכאית לחיפיקתה, וגם בשבתות בתן שוחה בבית, לא הו־עסקה בכל מלאכת בית והפקידה היה להשגיח על הילדים בלבד.

בהשך הוא, טוענת נתניהו, טניה "לא מילאה את תפקידה ביעילות ובהריצות והזניחה את ניהול משק הבית. התובעת בילתה שעות רבות מדי יום בחדרה שב־בית הגתבעת, תוך שהיא גהה, עוסקת בענייניה ומתולת שיחות פטרשכות מה־שלפון שהותקן בחדרה".

המטפלת, נאמר בכתב ההגנה, אינה וכאית לתשלום כלשהו מטרה נתניהו. להיפך, טניה "זיוה ו שצייבה לפצות את הגתבעת ולשלם ולשלם לה סכומים נכבדים בניין הנזקים שהסבה לגתבעת ובשל הפרתה את התסכם".

בהסבות הדיניות השתתפה ליאורה חכתן

כתב התביעה

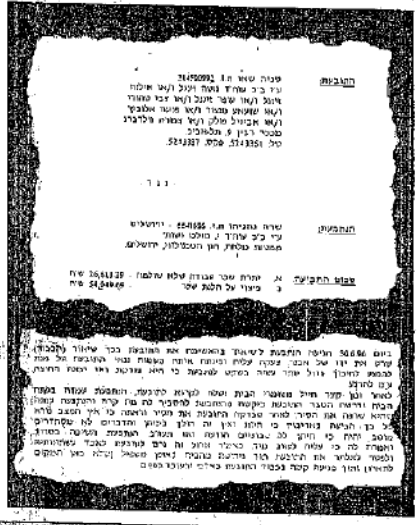

טניה שאו: שרה נתניהו "חזרה על הטהג הפסול של השלת תפקידים ומשימות בשעות ובימים לא שיגרתיים, כגון חיוב החובשה לבצע בישולים וטיגונים בלילה עבור כל המשפחה, לפחות פעמיים בשבוע... חרף השתדלותה הרבה של התובעת, היחס אליה היה כאל שיפחה"

שרה נתניהו. הסעיפים המיותרים, המביכים, הפרדנים והקוטרים, כל תכליתם אינה בירור ממצה של עילות התביעה, אלא הכפשת שם המתבעת והשגת תועלת תקשורתית. רו"ח בצע כסף והפעלת לחץ בלתי לגיטימי, תחר ויצול העובדה שהמתבעת היא אשת ראש הממשלה

כתב התביעה

ל' ימים' חושף את הסיפור המלא

חיק

לשכת ראש־הממשלה לשיגיונותיה של שרה נתניהו

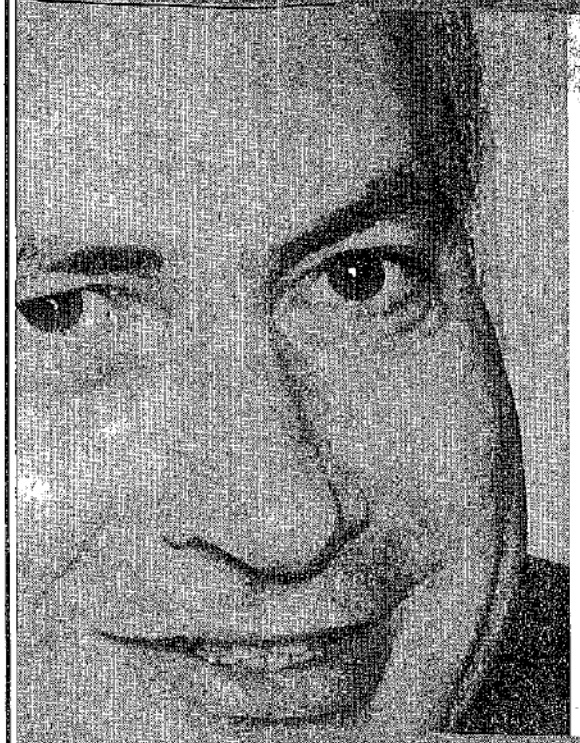

12.12.97

היא קיבלה לשבה משלחת שתי מזכירות ויועץ תקשורת, שלא על־פי התקן ■ היא השליכה נעליים על עובדת, אחרי שהצחצוח לא נראה לה ■ היא דרשה מהעובדים בלשכה לטעום יין בדי לוודא שהוא לא חומץ ■ היא מקבלת מתנות בניגוד לכללי הבמיחות והתקשי"ר ■ היא דורשת לקרוא לה רק הגברת נתניהו ■ היא מעסיקה את מזכירותיה באימוץ אובססיבי של כל כדל עיתונות שהתפרסם עליה ■ מעמותת 'יד ליד' היא דרשה, וקיבלה, לשבה מפוארת, למרות שהיא ממעטת להופיע בה ■ בשעפרה חזה נגעה בבעלה במהלך שידור חי בתבניתו של דן שילון, הרעידו צעקותיה את מסדרונות

שרה נתניהו

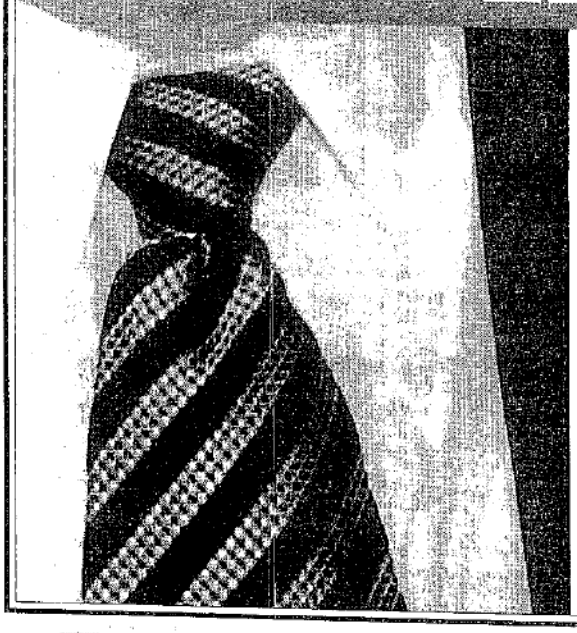

המלווייה ■ כשנתניהו ניסה להרגיע אותה, היא אימה 'אם לא תעזוב לי את הידיים, אני אגיד למשטרה שאתה מרביץ לי' ■ החצר הביזנטית בלשבת ראש־הממשלה. תמונת מצב

מיכל גרייבסקי, אמירה לבן, מלו המפגר־סרוין

עילום: ס'גמא

שרה נתניהו, רעיית ראש־הממשלה, אוהבת מתנות. מתנות יקרות יותר, יקרות פחות, לפעמים כמעט חסרות ערך. למשל, הבילוי־שי מסוג־יחת מהסוג התקני: כמה הפיסות מסרוקים, שני בקבוקי יין, מבחינת היוקרה לאבטחת אישים, חתבילות הקטנות האלו חן כאב ראש גדול. למעשה, הם היו שמחים שלא להעביר בכלל חבילות מזון. מי יודע אילו מוסרים אפשר להחדיר למאבלים, המגיעים אל פיתם של ראש־הממשלה ובני ביתו. כך התעתה יום אחד ויבוח קטן, שקט אך תקיף בין אשת ראש־הממשלה לבין המאבטחים שוחרי שלומה. לשעע, לתדהמת הנוכחים, הגזה נתניהו

חיק שרה

"אל תקראי לניצי אבא בנוכחות הקטנים", העירה שרה לנועה, "הם לא יודעים שיש להם אחות". לא במקרה אף פעם לא התגוררה נועה בבית אביה, כשהגיעה לחופשות בארץ, ומשולחנו האישי ועדות תמונתה

באמצע הראיון עם כתבת ה'עיוווווק' נרצה שרה לחדד והתחילה לצעוק על ראש־הממשלה. הוא איבד את הריכוז, והראיון נקטע. מאוחר יותר נדהמה המראיינת לשמע תרגום הצעקות. "אני מחכה לך חצי שעה", צעקה שרה

(המשך מעמוד קודם)

את המתרון. "אז הם יטענו לפני שאנחנו נובעים בזול", הציעה למאבטחים, כשהיא מצביעה על יועץ התקשורת שלה, רמי סרן, ומכירתה האישית, רחלי פרסמאי, שנכחו בדיוק. סרן, פרסמאי והמאבטחים החליפו מבטים נדהמים. "את מבינה", שאלה מאיתר יותר מזועזעת המוכירה, פרסמאי, את אחת מחברותיה, "לא היה אכפת לה שאני אמות, העיקר שהיא תקבל את הירק".

אבל ההתנהגות הזו לא ממש הפתיעה את הנוכחים. הם כבר מכירים את הבוסית. מגיניה וראיה בכך לא יותר מהתנהגות של "ילדה מפונקת", עליסה בארץ הפלאות שנקלעה לחדר גדוש בהפתעות ופתקאות לעמוד בפיתוי. סקסרניה יאמרו שאם כבר "עליסה בארץ הפלאות", אז שרה נתניהו מוכירה דווקא את מלכת הלבבות הזועפנית, שכל מי שלא סיפק את רצונה ומיד, זכה לנזר־הדין האהוב: ערפו־את־ראשו.

רמת שחצנות חלשה

רוב הדיווחים על ההתנהגותה של אשת ראש־הממשלה מראים את דרכם לסדרי הרכילות או לשולי יריעות הצבע. מרבית הפרסומים לובשים אופי סנסציוני, סוג שמאפשר לגברת הראשונה להציג את התקשורת כעיניות בלפיה. התמונה הזו מעוותת את המציאות. מעטים הסרואיינים שזכו ליחס זהיר כמו שרה נתניהו. הראיונות שנערכו עמה והתגו בתנאים כה מגבילים, לפני המפגש ואחריו, עד שנותר בהם ערך עיתונאי מועט, אם בכלל. אפילו התפרצותה בשידור באולפנה של יעל דן וכתה לצנזור. בכל המפגשים והחדירים עם העיתונות נחסך מנתניהו הצורך לענות על השאלות הקשות והרבות, הנובעות מאופן הפקודה בזירה הציבורית. גם מלשכתו של ראש־הממשלה לא התקבלה עד כה שום תגובה ענייינית לשאלות אלו, חוץ מהכחשות גורפות ("המוטל שקרים והכפשות של אנשים ממורמרים") או סירוב "לעסוק ברכילות וחלה".

ללשכת ראש־הממשלה יש מה להסתיר. במרינה דמוקרטית מתוקנת אין מקום לקשר השתיקה סביב התנהלותה חסרת הסעצורים בלשכת ראש־הממשלה ושיעוות־ הפעולה של הלשכה עם שיגיונותיה. "אני קוראת לזה 'בגדי תמלך המרשים'", אומרת אחת ממוכירותיה. "כולנו יודעים את האמת, וכולנו מסתירים אותה". מעבר לפן הרכילותי, שמנמנו מצטיירת רעיית ראש־הממשלה כאישה קפדנית עם בעיה ביחסי אנוש, מהווה שרה נתניהו אתגר לסדרי הממשל והתקין בלשכת ראש־הממשלה. חיבתה למתנות נצחיה שלא לשלם עבור שירותים שהיא מקבלת, מעלות חשש לאי־ סדרים ולקבלת עוכות הנאה. זה כבר לא עניין לכתבי רכילות, אלא לטיפולו של גשרד מבקרת־המדינה.

אבל ההיבט החמור ביותר הוא השפעת קרבתה לאיש הקבע ביותר במרינה. צייתנותו לגחמותיה, שהפכו את לשכתו של ראש־ממשלת ישראל לחצר ביזנטית, אינה בעיה משפחתית פנימית. התפרצותיה התכופות והתנהגותה הדורסנ יוצרות אקלים סרוי ולא יציב סביב האיש, שלבל החלטה שלו יש משמעות דרמטית על חיינו. "פרנויות", אומר אחד מעובדי הלשכה הנאמנים לנתניהו. "אבל אנשים לא יודעים מה קורה פה. והתקשורת מרגישה רק מה שקורה במסדרונות ליד כולם. אבל אנחנו יודעים על המטעים שהיא עושה לו בבית, ואיך זה משפיע על ההחלטות שלו למחרת". אי־אפשר לקחת מראש־ הממשלה את האחריות להחלטותיו והקובעה את מהלך חינו. הניע הזמן לברוק אין השפעה יש לרעייתו על תהליכי קבלתן.

בשורה לשרה אתליהו שהיו סרן, יועץ התקשורת שלה, מחוץ לדשת היועצים, הוא דשה מיועצו המוליטי של ראש הממשלה, להחד על הקומו

הלשכה: שתי מזכירות ורובר

בנוסח הביוגרפיה האנגלית שכתבה בעצמה עבור התקשורת הזרה, היא מספרת שנולדה בסבטון לפני 39 שנים, שהייתה וכפי שכתבה "תלמידה מחוננת בתיכון", ושצירן עבודה המוסמך שלה הוא 92.5. ברשימת עיסוקיה המוקצעים היא רשמה: "עבודה בעיתון־נוער ארצי" ו"עבודה כתגון המאמרים והפרסומים בעיתונות", את שנותיה כרייזל כתבה שם: "גברת נתניהו השתתפה לא מכבר באורח פעיל במערכת הבחירות, ופייעה בניצחון בעלה".

בזכות הסיוע הזה ביקשה עם כניסת בעלה לתפקיד ראש־ הממשלה לשכה משלה. המוכירות משרד הממשלה נמסר שאין שום הקבון, המציין את חובות אשת ראש־הממשלה וחכויותיה, "ייתכן שהגיע הזמן לעגן הקבות ברורות יותר בנק". בפועל, הפרה כל אחת מהנשים הראשונות את התפקיד לפי צרכיה, תוך התחשבות במערך כוח־האדם והקיים במשרד ראש־ הממשלה. שולמית שמיר ישבה בחדר, שהוקצה לה ב'מועצה ציבורית למען הזקן' במשרד העבודה, ומשם פעלה כיו"ר הארגון למען הקשיש. בתקופת מסוימת עמדה לרשותה מכירה בחצי משרה במשרד ראש־ הממשלה. לאה רבין ריכזה את מרבית הפעילות שלה מבית ראש־הממשלה, היא ומזכירתה האישית ישבו בחדר העבודה האישי של רבין בבית ראש־ הממשלה, שמתוכו נעשתה גם הפעילות של לאה רבין כיו"ר אלוים. לסניה פרס לא הייתה מזכירה. לא נהג. אפילו בולים על המעטפות הרשמיות היא הדביקה בעצמה.

שרה נתניהו דרשה, וקיבלה, לשכה משלה במשרד ראש־ הממשלה, שני חדרים הצמודים לחדרו של רובר ראש־הממשלה, שי בוק. נתניהו מעטעת לשבת בלשכה, אבל לשידוחה הבלעדי עומדות שם שתי מוכירות בשכר, בעני אילנה מירושלים וברמל אבולעפיה מעתר, הישבות, שלא על־פי החוק, בלשכת ראש־הממשלה ומקבלות את שכרן מתקציב המדינה. בנוסף להן, כתגבור, פסקפת גם מזכירתו האישית של בנימין נתניהו, רוחמה אברהם, שידותים שונים לאשת הראש. גם מזכירות נוספות בלשכה, בולל מזכירתו של שי בוק, נדמות במירת העורך לסיפוק דרישותיה.

נתניהו נהנית גם משירותיו של יועץ תקשורת צמוד. כדי למנוע ביקורת ציבורית, מועסק יועץ התקשורת החיצוני, רמי סרן, בעל משרד פרסום עצמאי, 'סרן', תחת ההגדרה "יועץ ראש־הממשלה לענייני דתיים וחרדים". בפועל מוקדש חלק גדול מזמנו לטיפול בקשריה המורכבים של שרה נתניהו עם התקשורת, הוא מלווה אותה בסיורים ובאירועים, עונה על מכתבים הנשלחים אליה וייושב אתה בראיונות.

העיתונאית ג'ני אלעזרי סרשת "יריעות התקשורת", שהתלוותה אל שרה נתניהו באחד מסיוריה לחו"ל, מתארת את תפקידו של סרן "לפני חנסיבה הוא ישב אתי למעלה משעה, בשהוא מנסה לברוק את הלך־הרוח שלי ולהדריך אותי לקראת הכתיבה. הוא היה איש הקשר ביני לבין שרה נתניהו, ובראיון בניו־יורק נזא ישב אתנו ופיקח על התשובות שלה".

על מידת החשיבות שמייוחסת לתפקידו של סרן, המופקד על הדמיתה הציבורית של רעיית ראש־הממשלה, יעיד הסיפור הבא: ערב טיסתם הראשונה של בני־הזוג נתניהו לארצות־הברית התברר, כי בגלל ריבוי הנוסעים נשאר דמי סרן מחוץ לרשימה. כשנודע על כך לשרה נתניהו היא הדיחה בלשכה לא אהבו את החילופים, ובסופו של דבר יושב העניין, ושני הידעים עלו לטיסה.

כשנשות ראש־ממשלה קודמים נזקקו לשירותי נהג, הועמד לרשותם נהג זה או אחר ממשרד ראש־הממשלה. לרשות הנהגת נתניהו עומד נהג אישי, שהוא הרכה יותר מנהג: הוא מטיע את הילדים לבית־הספר, לגן ולחוגים ובחזרה, הוא עושה את כל השליחויות בבית, כולל אחריות לניקוי־יבש ובביקה, והוא קונה את כל בגדיו של יאיר על־פי הנחיות האם.

את מרבית העבודות שמבצע הנהג, הייתה אמורה לבצע מנהלת משק־בתים, אהובה רגב. אלא שזו נהנית מתנאי תעסוקה מיוחדים של שלוש־עשרה שעות עבודה ביום בלבד ותמורת 8,000 שקל, שאינם מאפשרים לה לבצע וולק מהמשלות המתבקשות מתפקיד. רגב מכירה את שרה נתניהו שנים רבות. בתה היא חברתה הטובה של נתניהו, יפעת רגב. רגב הבת מונתה לא מזמן למוכירה במשרד הבונדס במיאמי. בידיעה שפורסמה בספטמבר השנה בעיתון

חיק שרה

(המשך מעמוד קודם)

"הארץ" כתב: "בשיא הבוגדנט גדעון פת היה סעיף אישית במיגוי יפעה רגב, בשכר הנחשב לגבוה ביותר, 40 אלף דולר לשנה, למרות שמרוכב בצעירה בראשית הדרכה. המוכירה הקודמת, אוהה זהליפה רגב, השתכרת 24 אלף דולר לשנה". שי בוק, דובר של ראש־הממשלה, אישר שנעשתה פנייה ממשרד ראש־הממשלה לברוק אפשרות חעסוקה עבור רגב.

אני רעיית ראש הממשלה

רחל יעקב, 60, עוברת שלושים שנה במשק־הבית של בית ראש־הממשלה. היא כבר הייתה עדה למאות רגעים של התרגשות גדולה ולעשרות סערות, שהתחוללו בימי ראשי הממשלות של הימין וכל השמאל, אבל גם היא לא תשכח את הבוקר של ראשית מארס תשנה, כשנקראה בדחיפות אל רעיית ראש־הממשלה ותתבקשה לצחצח שמונה זוגות נעליים, שלה ושל בעלה. יעקב נשלח את הנעליים, ירדה אל הקומה התחתונה, וכשסיימה את מלאכתה, אירח את הנעליים בשקית הרשה ונקריה והעלתה אותן לקומת המגורים.

שרה נתניהו נטלה את השקית, פתחה אותה בזעף, ותוך שניות תפסה את הזוג הראשון, הטיחה אותו ברצפה וצרחה בעצבנות גוברת: "אם ראש־הממשלה היה רואה מה עשית לנעליים שלו, הוא היה שוחט אותך, שוחט אותך". קולה של הגברת הראשונה טיפס במהירות במבער האוקטבות: "את צבעת אותן, ועכשיו את צריכה לשלם לי". בשלב הזה עברה להשליך זוגות נעליים באשת משק־הבית, שעמדה נטועה על מקומה.

"אני ממש בבית, והיא לא הפסיקה לצעוק עליי", תיפסר מאוחר יותר רחל יעקב לחבריה. "המחזה היה נורא. עמדתי במרכז החדר, כולי רועדת, מושפלת. הנעליים, אחרי שפגעו כי בכל הגוף, היו מפוזרות על הרצפה, ולא ידעתי מה לעשות. נורא נבהלתי ממנה, או אמרתי לה: 'בסדר, אני אקנה לך אחרת, אל תרגיזי, אני אקנה אותן'. או היא צעקה: 'אבל אלה נעליים איטלקיות, איך תוכלי לקנות ליד'. אמרתי לה: 'אני אסע לאיטליה ואני אקנה לך'".

עד היום לא מבינה רחל יעקב, ששירתה כבר כמה ראשי ממשלות, קיבלת פרסי הצטיינות על עבודתה ומעולם לא זכתה ליחס מחפיר שכזה, על מה ברזיק יצא קצפה של הגברת נתניהו. מזדקים שעברו מאז המקרה הפסיקה התדרנית לעבוד, היא יושבת בביתה בירושלים ומסכמת משרד־ראשמשלה, מפשיכה לקבל משכורת ושותקת.

הפעם הראשונה שבה רלף לתקשורת יחסה האוהדתי של רעיית ראש־הממשלה אל עובדיה, הייתה כשפוטרה המטפלת של ילדי ראש־הממשלה, טניה שאו. לפני שניידשה נתניהו את שאו מהבית, נקראה הגזברית דיזי פרסמאי בדחיפות אל הבוסית, והתבקשה לחתום בממורדתית של שאו כדי לברוק אם לא נגנבה מהבית שום רכר. "המזורות של טניה היו אירוניות", סיפר אחד מעדי הראייה למעשה. "ישרה אמרה לדוני להרציא את כל החברים מהמזורה, לברוק רבר־רבר, לראות שהיא לא לקחה להם

שרה נתניהו תפסה זוג נעליים, הטיחה אותו ברצפה וצרחה: "אם ראש־הממשלה היה רואה מה עשית לנעליים שלו, הוא היה שוחט אותך". בשלב הזה עברה להשליך זוגות נעליים באשת משק־הבית, שעמדה נטועה על מקומה

נתניהו נהגה להתקשר עשרות פעמים ביום אל מזכירתה נעמי איגוס, ודרשה ממנה לענות לטלפונים בכל שעה משעות היממה, וגם בשבת, למרות שאיגוס אישה דתית. בסופו של דבר אילצה את בנה של איגוס להפוך לגוי של שבת

בלי בתו

לנתניהו יש כמה חברים, שאתם שמר על קשר לאורך שנים, מאז ימי בית־הספר. גם ביסי שותתו הארוכה באוה"ב נשמר הקשר. ניישואיו לשרה ניתקר את הקשר. "מאז שהוא עם שרה, הוא התרחק מכולנו", מספר אחד החברים, "הוא מי בסנגזיות חברתיות". אבל הזנזנקיות מהחברים המורה הרבה מזוות מניתוקו מנוער, בתר הכמרה של ראש־הממשלה מגשואיו הראשונים ל־יר מיקי הרן. לאורך כל השנים היו היחסים בין נתניהו לבתו הבכורה "סבירים", כפי שמגדירים ידידי המשפחה. את מרבית השנים יצא להם לבלות בשני עברי האוקיאנוס. בשנים הראשונות נתניהו החגורר באולב, ונועה בירושלים. בשנים האחרונות נתניהו חזר לירושלים, ונועה יצאה עם משפוחה לניו־יורק.

בכל זאת, כל השנים הקפידו על בילוי תקופתי בצוותא. מדי שנה הם בילו שבועיים משותפים, שותחלקו ברדך־כלל בין הארץ לחו"ל. הם זוו יחר באנטבה, בדיסני־וורלד, בקניה, בקנדה. בשנים שבעבר היתה באוץ, ונתניהו שרה באוה"ב, נהג להרעיף עליה מתנות, אשתו השניה פלייר, אישה מטופחת ודתת־טעם, נהגה לבחור עבורה קוליקציות מעוצבות ב'בלומינגרייל'ס', בניית־ האופנה של להיה אשלי ובמרוית של 'גאפ'. גם בין משפחת נתניהו המורחבת למשפחת הרן היו קשרים חמים. נתניהו ביקר מדי פעם בדירת הוגו הרן, את יום־הולדת של נועה הגנבו המשפחות לא פעם בצוותא, בדרך־כלל אצל המבחא צילה נתניהו, שקשריה עם נועה הדוקים במיוחד.

כל זה הופסק בהדרגה מאז נשא נתניהו את שרה. במחרשים הראשונים עוד היה ניסיון מסוים לשמור על קשר. שרה הגיעה עם נתניהו למסיבות של נועה, שנערכה בבית משפחת הרן בירושלים, נתניהו בילה הרשה עם נועה. נקודת השבר הגדולה ביחסים בין נועה לשרה הייתה כפרשת הקלטת. בפגישתן הראשונה אחרי המקרה הטיחה שרה נתניהו עלבונות קשים בנועה, שהגיבה אל אביה ואל רדכי חינגי, ופגעו בה קשות. מאז חלה הידרדרות קשה ביחסים שביניהן. "היחסים בין אמה של נועה, מיקי, לבין משפחת נתניהו", אמר השבוע בן משפחה, "בגדיים מעבותות חזקים ומוכרונות כאובים. לשרה נתניהו קשה לקבל את זה".

לפני כשנתיים, כשנועה התגוררה עם משפחתה בניו־יורק (אביה התגרש, דוזון הרן, כיום כראש המחלקה לדוד־המשקר של הבונרס), הגיעה נועה נתניהו לבקר בבית אביה. "שלום אבא", אמרה כשנכנסה לבית. שרה נתניהו מיהרה להשתיק אותה בעצבנות: "אל תקראי לו אבא בנוכחות הקטנים, הם לא יודעים שיש להם אחת". לא במקרה אף פעם לא התגוררה נועה בבית אביה, כשהגיעה לוושינגטון בארץ.

כעבור זמן קצר חזרה המשפחה לארץ, ונועה התגייסה לחיל המודיעין. הקרבה המיוחית לא הפסירה את הקיפאון. מאז חזרה בכר לארץ היא בפעם אינה מגיעה לביתו של אביה, וכל הפגישות שלה אתו נערכות בלשכתו בשעת ערב מאוחרת ובלי ידיעת שרה. על הפגישה האחרונה, למשל, שהתקיימה לפני כחודשיים בשעה עשר בלילה לא ידוח בלו"י של ראש־הממשלה, הבשלה לאשת ראש־הממשלה. כראש־ממשלה משלם לא הזמין נתניהו את נועה לאף נסיעה, אירוע או קבלת פנים רשמית. על שולחנו מוצבות, בסנגון הכסר־אמריקני החביב עליו, תצלומים משפחתיים עם שרה ועם ילדיו הקטנים. אין זכר לתמונה של נועה. "התמונה במיסגור", הסכיר נתניהו לאחר מכבירי הליכור שחקר את הסיבה להיעדרותה של נועה מתצוגת המשפחתיות הנצולת, דיווח לפני מספר חודשים העיתונאי נחם ברנע. התמונה, מתחבר, עריין לא חזרה מהמיסגר.

על מירת הניכור, שמאפיינת את היחסים בין נועה לבין אביה, אפשר ללמוד גם מכך שאירוע בארבעה ביוני תשנה, באוכרה שנערכה ליוני נתניהו. משפחת הרן הגיעה לטקס בהרכב מלא. מיקי הייתה זו שעמרה לפני עשרים ואחת שנה לצדו של נתניהו בבוסטון, בשהודיעו לו בטלפון שיוני נהרג. היא נסעה אתו למסע הקשה לבית הדרי באיתקה ועמרה ביו הסבא שלה, בן־ציון נתניהו, לבין הסבתא צילה. ראש־הממשלה תגיע יד ביר עם שרה ופסע לעבר שורת המשפחה. הוא ניבש נשק לאביו ולאמו, ולאחר מכן ניגש לשופטת שושנה נתניהו ולדודו סעריה נתניהו, וחזר למקומו. פעמיים חלף על־פני נועה ולא נעצר לירח, כאילו הייתה אחיר. נועה נתניהו חזרה מהאוכרה הזו בשברון־לב גדול. גזז לצילה נתניהו היה קשה לשאת את מה שעיניה ראו.

לפני שנה, כשנועה הגיעה לגיל 18, הופסקי כמפתיע תשלומי המזונות, שנתניהו שילם עבורה, למרות שעל־פי הסכם הגירושים בינו לבין מיקי הרן הוא מחויב לשלם מזונות עד גיל 21. רק לאחר שכבר הוכנה טיוטת תביעה, העניק רלף לעיתונות, הודיע נתניהו, ממש ערב פרסום הפרשה, כי הוא מוכן לשלם את חובותיו לבתו.

מלמעלה למטה:
דוזי פרסטאי, נעמי אינגס, רחל יעקב

טשטש. היא תודתה לה לנער כל נגר, אפילו את התחתונים המשומשים והבגיסה המלוכלכת של המטפלת, להכנים ידיים פנימה ולוודא שלא נגנב כלום. כשדוזי יצאה מהשי־כך היא הייתה היסודית. היא הרגישה כל־כך מושפלת".

אחד המאפיינים שנקרא בדחיפות, התבקש להשליך את המטפלת על כל תפניה לרחוב, פשוטו כמשמעו. המאבטח ניסה למחות, אבל סצנת הצדוות של הגברת נתניהו שכנעה אותו. ממש כמו שהיא שכנעה לא מזמן מאבטח אחר, שמטמנו ביקשה נתניהו לאסוף את המכסה שיפסך אחר הילדים, ששייל עם אמו. המאבטח שהעז למחות ("זה לא תפקידי", אמר, "אמור לי על־פי הנהלים לעשות את זה"), נשלח לבידור אצל המפונים.

ימים ספורים אחרי שנושפה סנינה שאו, יצאה לתקשורת מטפלת אחרת, היידי בן־ארי, שסיפרה: "עברתי בבית משפחת נתניהו שבוע ועוברי, כי זה היה טיפש. אחר־כך גרשה המטפלת קודי ואדיאנן, מברת כת נוצרית, שעובה תוך זמן קצר, והיום קוברת שם המטפלת ג'וליק, המסורה מאוד לילדים ומתלווה אליהם כמעט־תמיד בעולם. ג'וליק, שהגיעה לארץ עם כוונות לעלות לארץ, החליטה לוותר על תכניתיה, ובבר זה־שים היא מבקשת לעזוב את בית משפחת נתניהו ואת הארץ. משפחת נתניהו מנסה כבר זמן רב למצוא לה מחליפה.

מאחר הקושי הזה נולדה, כנראה, פנייתה של משפחת נתניהו אל שירות התעסוקה בבקשה לקבל מטפלת פיליפינית. בחודש יולי פרסם העיתון הירושלמי "כל העיר", כי המשפחה הראשונה קיבלה אישור להעסקת פיליפינית בניגוד לנוהלי השירות, הקובעים ש"רק תולים ובנים שאינם מסוגלים לתפקר ולשרת את עצמם, חשוקים לסיוע קבוע של למעלה מ־14 שעות ביממה", זכאים לאישור. הפרסום בעיתונות עצר את התהליך.

אבל יחסה האורוחי של שרה נתניהו לבפופים אליה, לא נגמר במטפלות. רוזי פרסטאי, מזכירתה הראשונה של נתניהו, עבדה קורם לכן בבנסת עם בנימין נתניהו, עוד כשהיה יו"ר האופוזיציה. היא נחשבה למוכירה יעילה ואריבה, שוכחה להעדכנו של נתניהו, אבל מצאה את עצמה במלכוד עם אשתו. המתחים ביניהן התחילו כשעורה עוד כאשת חבר־כנסת, דרשה ממנה שירותים שונים, ונמשכו כשבעוקף תפקידה החדש, דרשה מפרסטאי לקרוא לה "גברת נתניהו". "דוזי היימה מתקשרת אליה כל יום", מספר אחד מעוברי הלשכה, "אומרת לה 'בוקר טוב, שרה', וזה היה מעצבן אותה בצורה לא רגילה. זה לא מצא חן בעיניי, וזדיעה לה שרה, וזה מאוד לא בסדר. זה הגיע עד כדי כך ששרה שלחה לדוזי מרי יום שליחים, שדרשו ממנה מתוקף לקרוא לה 'גברת נתניהו'. השליחים, בציקר ו'חמה אברהם ורמי סרן, עשו כמיטב יכולתם: תעשי לנו טובה, אמרו לפרסטאי, לפחות ליד אנשים תקראי לה גברת נתניהו. התדואה הדרדשה חרמשמעית לבנות אותה 'הגברת נתניהו', ולא בשמה הפרטי, חלה גם היום על כל המוכבים את הגברת נתניהו.

פרסטאי מצאה את עצמה מתעסקת בעיקר בבישולי פגישות של הגברת נתניהו ברגע האחרון, בהצדקת אימוזיה, אם כבר הלכה לאיזושהי פגישה, ובניסיונות להתמיד אותה, על־פי ואראתה, לכל אירוע שבו נכח ראש־הממשלה. היא הואשמה בכל דבר, חטפה צעקות, ספגה התפרצויות וחשפלות, ובעיקר בבתה. "אני אשת ראש־הממשלה", הסבירה לה שרה נתניהו ללא הוף, "ככה את מדברת אליי". את תוצפניה. אני אלך לביבי ואגיד לו איך את מתנהגת לרעיית ראש־הממשלה". כשפרסטאי יצאה להגשת לידה, פורסם בעיתון 2 שעברתה הופסקה (הליך מנוגד לחוק, המוזייב את המעסיק לשמור על מקום עבודתה של אישה שילדה).

פרסטאי, ששמעה על פיטוריה רק מהתקשורת, החליטה להגדיע על התפטרותה.

יש שרה בשבת

את מקומה הפסה מינואר השנה נעמי אינגס מירושלים. אינגס, 50, בעלת תואר שני בקטרות השוואתית, מורה לשעבר, בת של חבר־כנסת ובעלת ריקורד" של שנים כמזכירה בכירה, ציפתה שעבודתה עם הגברת נתניהו תהיה מרוקת ומלאת פעילות ציבורית. בפועל, התברר לה שתפקה למשרתה. היא עסקה בפעולות שאין קשר בינן לבין מזכירות, החל בעסיפת הספרים המוצרות של יאיר ערב תחילת הליפורים וכלה בזיפוף תמונות בארגונים.

הגברת נתבה לתקשר עשרות פעמים ביום אל אינגס, גם בביתה, ודרשה מטוטה לענות לטלפונים בכל שעה משעות היממה, כולל באמצע, שתיים או שלוש לפנות בוקר, ולקוות את הטלפון אחה גם לאמבטיה. היא דאתה את מזכירתה ומינה גם בשבת, למרות שאינגס אישה דתית, שומרת שבת, ועם כניסתה לתפקיד גם ויווחה על כך למעסיקתה. "נורא קשה לי", התלוננה נתניהו, "שאת לא נגישה לי בשבת. הנה, תראי איך דחמת תמיד נגישה, אפילו בשבת".

"היא התלוננה על זה כל הזמן", סיפרו השבוע גורמים בלשכת ראש־הממשלה. "נעמי הייתה במצוקה נוראה. כשקיבלה נעמי טלפון סלולרי, היה לשרה רעיון: המלאפון יהיה פתוח כל השבת, וכשהיא תרצה להורייע או לשאול משהו את מזכירתה, היא תתקשר למלאפון, ואחד מבניה של נעמי יענה וימסור לה את ההודעה. היא תפכה אותם לגדי של שבת. ובשביל מה כבר שרה היימה צריכה אותה בשבתה לשאול אותה מתי הספר יבוא, או דברים קטנים כאלה? זה לא מוכל ריחוי למוצאי־שבת?".

לפני ראש־השנה, כשהוצטרפה לאשת ראש־הממשלה בנסיעתה לאוסטרוויה, התמצה תסקידה של נעמי אינגס, המזכירה האישית, בעריכת קניות לשרה ולילדים, בארוחת מוזדחת הוגב ובשאר שירותים אישיים. בעוד הגברת יושבת ניטוחה בסוויטה עם בעלה, המעשן בנחת את הסיגר, נקרא אינגס לשרה נתניהו. "אני רוצה שבעוד רבע שעה תקחי את הבגדים לניקוי", הוריעה לה אשת הראש. כעבור רבע שעה דפקה אינגס שוב בדלת החדר. "אשתך עכשיוי", שאלה את גבירתה. "תבואי עוד שבע דקות", דוחתה לה שרה, שלא זוה מהמקום. כעבור שבע דקות חזרה נעמי שוב, והפעם קיבלה לידיה את שתי הזולישות.

המוכירה, שידעה שתוך כמה דקות אמדים בני־הזוג נתניהו לצאת לאירוע, הזאה מתרוצצת בין קומות הפלה, מקומה ה־12, שבה שכן הזוג, לקומה הראשונה, קומת הגיהץ. מאחר שמעלית אחת נוסרלה לצורכי ניקיון, נאלצה לדדת קומה ברגל ולהשתמש במעלית העובדים, האטית יותר, מה שלכת, במיפו של דבר, אחרי הניהוד, שלוש דקות יותר מהזמן שהוקצב לה. נתניהו,

חיק שרה

כשהעז מישהו להעיר על הסכום הזעום, שהיא משלמת לספר האישי, ענתה בזעם: "הוא בא לטרק את ועיית ראש־הממשלה. זה הכבוד". כשאחת ממזכירותיה העירה משהו על גובה המשכורת, הגיבה נתניהו: "לכאן באים כשביל לשרת את המדינה"

(המשך מעמוד קודם)

בצחוק, העמידה את המזכירה במתח החדר, ציקה עליה וגיזמה בה, המשיכה לגעוף בה גם מאחר יותר, איך העזה לאחר, ואיך לא חשבה להעלות את החליפות אחת־אחת.

ב־11 וחצי בלילה, יום לפני החזרה לארץ, נקראה אינגס ברחימות אל אשת ראש־הממשלה, שישבה עם בעלה במטעמת המלון. הגברת רדשה לדעת אם סיימה לארוז. "כן", אמרת המזכירה, שהקפידה לאזון את דברי הקוסמטיקה שרכשה נתניהו בארזות של אדע, לעשפן בניילון, להדקן היטב ולאחסן במקום בטוח בתיק הנסיעות. "איך ארזתי?", הת ענייגה הגברת בפה מלא אוכל. אינגס תיארה כפניה כיצד דיילה, נזפה באינגס, "ככה לא אורזים. ככל שקית שמים דבר אחר בנפרד. עכשיו לכי, תפרקי את הכול ותארזי מחדש". בתצות, ארבע שעות לפני הטיסה לישראל, עלתה שוב המזכירה למדיטת הזוב, וכישיבה על הרצפה, מושפלת ועייפה, פירקה את האריזות הקודמות, שעמלה עליהן שעות ארוכות, פתחה וארזה כל מוצר בנפרד.

בארבע בבוקר, אחרי שכל הלילה קיפלה וארזה במזוודות את בגדיה של שרה ואת החליפות של בעלה, זכתה המזכירה למנת רחיתיון נוספת. הפעם על דרך סגירת המזוודה. אינגס רכסה את המזוודה ברוכסן אחר, ולא הבחינה בקיומו של רוכסן נוסף. היא ננעצה קשות על־ידי הגברת נתניהו, שגם המכירה לה שלא הייתה מרוצה מתפקודה באוסטריה, ולזכוא לא תיקח אתה לנסיעות באלה.

בכלל, נתניהו נוהגת לאיים בתדירות רבה על העובדים: "אפטר אותך", או "לא אקח אותך אתי לחו"ל". כשפרצה פעם אינגס בבכי, אחרי שהתקשתה לעמוד בהשפלות המתמשכות, לגלגה עליה נתניהו: "את לא מסוגלת לעמוד במצבי לחץ", נזפה בה, "תראי אותי, ותראי אותך". "את צריכה להיות סופרסטקריינטד, כמוני", תדרכה הגברת שוב ושוב את מזכירות"ה, "אני באייר־קיו שלי 200 אחת יותר גבוה ממך".

ביום שישי לפני שבועיים נקראה נעמי אינגס, מזכירתה האישית של שרה נתניהו בעשרת השנתיים האחרונים, אל המשנה למנכ"ל משרד ראש־הממשלה, איתן גוזלן, שהודיע לה על הפסקת עבודתה. "את אמנם הצלחת אותנו, אבל מאי נגיד שנודבר, פשוט, באי־התאמה אישית". אינגס, המסרבת להתראיין על תקופתה בלשכת אשת ראש־הממשלה ועל נסיבות עזיבתה, ממתפקת בתשובה הלקונית: "עובתי על רקע שיקולים אישיים".

סדר היום: העיקר התסרוקת

עם צוות כה גרחב, המגוהל באופן כה נוקשה, אפשר היה לצפות ששרה נתניהו תהיה אשת ראש־הממשלה העסוקה ביותר מאז קום המדינה. לא כמש. ניקח לדוגמה את יום־

מנוף: "סבתא, היא אומרת עליו בשבחות רבים. היא אומרת שהשכנות הלא אנגלו־הולנדים תומשך גם לדורות הולנדים. היא אומרת להלאים לי את הבתי"

הזכנים של שרה נתניהו בשבוע אקראי, זה שבין ה־23 ל־29 בנובמבר השנה, ימים ראשון עד שישי ולוח־זמנים המעיד על עצמו מרי שבוע כמעט במרויק. כל יום מתחיל בשעה שבע וחצי בבוקר, בהכאת הילדים, יאיר ואבנר, לבית־הספר ולגן. ער הצהריים היא מבלה את זמנה בבית, כשעיקר עיסוקה מוקדש לספר, המגיע לביתה מדי יום (כולל בשבתות). אצל סוניה פרס, לאה רבין ושולמית שמיר לא היה נדוב שהספר יגיע לבית ראש־הממשלה. פעם, לפעמים פעמיים בשבוע, הן היו נוסעות לספר הקבוע שלהן. אצל שרה נתניהו מדובר בפרויקט כמעט ממלכתי. הספר מנלגל את שערה בחלים, מריבים אותו במכונת ייבוש מקצועית, מחסוך המצרי ברדד־

חמפגשים עם העם

כיצנת לפני יחדירת הכוח לבית־החולי נתניהו ידידה מטכונת ירחבית מסרוק, ויים לסברנ, מכסיר הישיבה־הרוא, מנגיד לצדיה את דסבדי השתי־עים, עליה מוניית חבוקה לפאנפים, והמברה חד פיוש לסמס שמח לצדון חנצה. כמהנגר בכנסת לחכונה שרה נתניהו וסך פיה־פתם דסבדי לשבת־מון הדרו שלה. "בל הקדי", היא אומרת עליי בשבנות דיה, היא אומרת שהיא־עיה ליעמך. גם לדור הולדים, פיו־ישי, את הדבים שלנו שיהיה".

נתניהו פנתה נם לעורך לורנס שוינבה את־ישראל, ובמרי לה משפט בנמשי "בשבתי" ויעדו, לדחות מכשולי אבנים בדרכם את השנת בנחסיה. "בים הדעם אבר או יהיו אבד לנבים", בראה את יש שוברים את אוריים בארי לעבים. בדק הבית אין את ומבינה. "היא לנו אמרה רבר סדר".

הנועמי האחרון אחרי הסופשת הם שיחתון הצת ביקורה בקופסרה הלומה אן בכעיה. כשלכנן הנרוה לדחות מרי מידים לבנה בפיוש שנים במבר־הבית הנשים הי מחורה פיאורים בארץ. "חשבתי פיוש בעלת מבית זה היה פיוש שיש אחר בארוים מתאים מחלים אשרים, וגאה שמח פקשות מהאר אצילנו בילי יבא ואגל כי הם, והם לא הרגים. דק כשהוא הדקשה ראשי להם אחם מלשים לשמח שהם, הם אמרת לנ. ראש ומבשלי: "אך, לאו ראשון פתאם את

מוער הביקור, ובעיקר מחירו. אכל לא תמיד הכול מתנהל כסדרו. בנסיעת האחרונה ללוס־אנג'לס היתה אמורה להתקיים במלון "ארבע העונות" קבלת־פנים לראשי הקהילה היהודית, ואירגד תוכנן לשעה ארבע אחר־הצהריים. האולם כבר היה מלא, כשפשוטי עלתה הודיעה שמסיבות כלל ויק בממפרות עשאתה קיבלה במיתנה מאחד מידידי המשפחה בארצות־הברית), ואחר־כך מתיקין את הסטרה הסן בנוסח הילרי.

בכלל, נושא הספר הוא נושא קשין בלשכת ראש־הממשלה. הוא הפך לבעיה מתחלק בפני עצמה לחו"ל. בדרך־כלל דואגות רומסה אברהם, מזכירת הלשכה, או עדנה הלבני ממשרד ראש־הממשלה לקבוע מראש תור לספר בחו"ל, כולל

חיק שרה

פעילה ב"יד ביד" (בתמונה נתניהו עם שלי חושן ועם פעילות האגודה): "בהתחלה היו לנו ציפיות גדולות. מהו מאוד הבנו, שזה לא מה שיקרה. כל פעם שרואים לקבוע אתה פעילות, הלו"ז שלה מלא ואין לה זמן. בהתחלה זה היה מאוד מתסכל"

(המשך מעמוד קודם)

ביטחוניות, בני־הזוג נתניהו עדיין אינם יכולים לנוח. תעיתונאים המוראגים שברקו את הנושא גילו, שהעיכוב נגרם רק כתוצאה מכך שהספר של נתניהו טרם סיים את מלאכתו. נתניהו מוענק שיעל הספר היא משלמת מכספה.

תמרוקרוה של הגברת נתניהו הגיעה לכותרות במאי השנה, אחרי נסיעת הזוג הממלכתי לראנגון. פריסקה רוגר, כוכבת הסדרה "וונטאנסציטוקג" על הוריותיה: "זיינו צריכים לעמוד לרשותו של הזוג נתניהו מיום שישי בבוקר עד יום שני בבוקר. בסך־הכול היינו אצלם כשבוע ו7 וחצי שעות. הגברת נתניהו הזמינה אותנו פעמים רבות למלון, נתנה לנו לחבות במשך שעות ארוכות, שלחה אותנו בחזרה, הזמינה אותנו שוב, וכן הלאה. בזמן הזה לא יכולנו לשרוד נוספים". על כל השירות הזה גבתה רוגר 850 פרנקים (כ־2,000 שקל). את הסכום רשמה שרה בחשבון ההוצאות על־שם נתניהו הבעל, ואת הנסף שישלמה לה מדינת־ישראל, ראוזה הספרית רק אחרי שלושה חודשים.

ובחזרה למרי־חיים. פעם בשבוע נפגשת נתניהו למשך כשלוש שעות עם החייט הצמוד, לוי שמחיוף מ'אופנתיב'. שמחיוף מתקן לפי מידותיה את הבגדים והחליפות הרבות, הנשלחים אליה בקביעות ישירות מבתי־אופנה בחו"ל, בצורריים היא יוצאת להביא את הילדים מבית־הספר והגן. את שעות אחר־הצהריים מבלים הילדים בחוגים או עם המטפלות והמדריכות הפרטיות. פעם בשבוע יש לשרה שיעור התעמלות עם מדריכה פרטית, ובשאר הימים היא מקדישה את שעות הערב לשיחות טלפון ארוכות ולעיון בלוח־המנים של בעלה לימים הבא. הלו"ן שוערב אליה באמצעות נהג בערב, ועדכונים של הרגע האחרון היא מקבלת בבוקר שלמחרת.

כשבעלה מחמן לאירוע כזה או אחר, היא מקפידה להצטרף אליו. כמעט אין אירוע שהוא מזמן תיא לא תצטרף אליו. כשאירוע כזה מתנגש עם אירוע שהיא מוזמנת אליו, לעולם תעריף את האירוע המשותף־בשבוע האמור (23–29 בנובמבר) יצאה שרה נתניהו לאירוע אחד בלבד, ביום ראשון ב־20.00: ערב אנשי־עסקים במלון קינג דיויד, עם בעלה. אמר מאנשי הצוות: "באירועים הם נמצאים ברוב־כלל רק כשחייבה. אם זה אירוח ערב, הם לא יושבים לאכול עם הקהל. רוב האירועים מתקיימים במתי־מלון, או ברוב־כלל מסדרים להם ארוחה פרטית באותו מלון. אחרי שהוא נאום הם הולכים לחדר הנפרד לאכול, ואחר־כך נוסעים הביתה".

לסדות חיקה הצמחים שעומדים לרשותה, נתניהו מארחת במעון הרשמי פחות מכל נשות ראשי־הממשלה שהיו לפניה, שנהגו לעריך קבלות־פנים לשגרירים ולראשי מדינות. ארוחת הערב שנערכה לפני כחודשיים במעונו החדש של ראש־הממשלה לכבוד השגריר האמריקני, מרטין אינדיק, הייתה אירוע חריג, שראש־הממשלה הזובריו הרגו להשתבח בו.

עיקרה העיקרי של שרה נתניהו לאורך הימים, כך עולה משיחות עם עובדי לשכת ראש־הממשלה לדרגיהם השונים, הוא תיעוד עצמי. היא עושה את זה באדרה יומיומי ובקפדנות יתרה. המזכירות עוברות מדי יום על חמישה עיתונים יומיים – 'ידיעות אחרונות', 'מעריב', 'הארץ', 'ג'רוזלם פוסט' ו'הצופה' – על העיתון 'לאשה' ועיתוני גשים אחרים, עיתונים מהו"ל, מקומונים, ירחונים ועיתוני סוף־שבוע, ומכוונות, בהתאחה המפורשת של הגברת, תיקי עיתונות. בתיקים האלה מתועדים כל כתבה, כל ראיון, כל שור רכילות, כל צילום שם מופיעה שרה נתניהו, ואו למכירה שתפסטם קטע, ולו הקטן ביותר.

"שרה אשמה שיש לה [בתמונה] שרה אחרת, יחלוקת לוי שולחן. העיתונות, כי כבר לא ראוים את התמונות שלי, שלי הילדים שלי, לעזוב מאחור הכוונה"

כדי לעבוד את היחס המתנה הדוויש לדמות עין בל תחזה שהם מקבלים, הודיעה וחיכה למקבילותיה לחכות את האורות ואת המיומנים מן המתנות

קטעי העיתונים, גם זה על־פי הוראתה של הגברת נתניהו, מתויקים בשלושה קלסרים: תיק מקרות, הנשאר במשרד, תיק צילומים, הנעשפים כניילונים ונשלחים לביתה, ותיק נוסף, שאותו מכינה המזכירה בביתה של נתניהו. ארבע פעמים בשבוע מתייצבת המזכירה האישית בבית ראש־הממשלה, עוברת שוב במשך שעות על כל העיתונים, ומכינה קלסר נוסף עבור מעסיקתה. במקרה של כתבות גדולות נשמר העיתון במלואו, עטוף ומתויק בקלסר נפרד.

אבל נפעל החיעוד של שרה נתניהו לא מתבסס רק על העיתונות הכתובה. אשת ראש־הממשלה דודשת לספק לה העיתונות הכתובה. אשת ראש־הממשלה דודשת לספק לה העתק של כל תכנית טלוויזיה, כל קטע בחדשות וכל איזכור מצולם שנהם נדאתה, ואפילו לשבריר שניה. מכירוניה או עובדים אחרים במשרד ראש־הממשלה נאלצים להזמין עבורה מהטלוויזיה קלטות וידאו של התכניות המשודרות, או לתקליט מראש, אם ידעים על כך, כל תכנית שבה היא מופיעה.

האחוזבת בע"מ

שרה נתניהו ממעטה לעסוק בנושאים, שמאז ומתמיד היו בין תפקידיה המסורתיים של אשת ראש־ממשלה: פעולות הנדבות למטרת חציבה: מיר אחרי המחירות מנהנה אשת ראש־הממשלה לירוד אחרת 'יד ביד', העוסקת בפעילות למען ילדים נוקים. בארגון הוחתיק ציפר מנתניהו לפעילות ציבורית ענפה, שתעשה ל"יד ביד" לפחות את מה שעשתה לאח רבין לארגון למען ילדים אוטיסטים (אלו"ט). לכן קיבלו את דרישתה למשרד משלה במבנה האגודה, ומיר החלו להכשירו על־פי בקשתה. כשהושלמו ההכנות והחדר עוצב ורוהט ברוב טעם, הוזמנה לתנך את משכנה החדש.

ראשי הארגון עמדו נרגשים ומצפים לבואה של הגברת, ובינם לבינם גם לכמה טילות הערכה. "היא הגיעה, ואנחנו עמדנו שם מחכים שזאא תיבנם ותתחמא, ותגיד איזה יופי. הכול עשינו מרש, אלגנטי", מספרת אחת מפעילות העמותה. "אבל היא נכנסה ואמרה: זה לא משרד לאשת ראש־ממשלה". נתניהו רדשה במפגיע משרד אחר, של שלושה חדרים למטה. שלי חושן, נשיאת האגודה, מיהרה לארגן לגברת נתניהו שני חדרים נוספים, אלא שגם אלו לא. סיפקו את רעיית ראש־הממשלה, שהסיפה תחבעה לשכה במבנה נפרד, שישמש לה משרד. פעילי האגודה עדיין קיוו, שמקור הדרישות המפליגות הוא כוונתה לפחות במקום שעות אחוכות. אבל נתניהו, מתברר, בקושי מופיעה במקום.

פעילה ב"יד ביד": "בהתחלה היו לנו ציפיות גדולות. רצינו מישהו שיישב אתנו ביסיכות ויבנה אתנו קונספציה. מהר מאוד הבנו, שזה לא מה שיקרה. כל פעם שרואים לקבוע אתה פעילות, הלו"ז שלה מלא ואין לה זמן. בהתחלה זה היה מאוד מתסכל, במשך הזמן הבנו שאי־אפשר לבקש ממנה לתת יותר ממה שיש לה. זאת יכולת הנתינה שלה. אין לה יותר. היכולת להתערב זה עניין של אישיות וגיל, ולה גם יש ילדים קטנים. מת שלא משאיר לה הרבה זמן. כבר למדנו לא להטריד אותה סביב נעמים קטנים וישבות, ואנחנו מזמינים אותה רק לאירועים המכובדים, כמו אירוע הפתיחה בחמות קלוזיק קליין במלון הילטון, או מפגש עם פעילים במפיף האמריקאי בלוס־אנג'לס".

"מבחינתה, התנדבות זה השתתפות באירועים נוצצים, שהיא נותנת להם את חסותה", אומרת אחת הנשים בלשכה, "וגם אז חייבים להכריז תמיד לפני כניסתה: 'דעייה ראש־הממשלה, הגברת הראשונה, שרה נתניהו' (על־פי הפרוטוקול, הגברת הראשונה היא רותקא רעייה הנשיא). עד היום השתתפה נתניהו בחמישה אירועים כאלה. בשישי, שיתקיים בחנוכה, היא אמורה להגיע עם יאיר להצגה 'פינוקיו' ולהדלקת נר, שמארגן ארגון 'יד ביד' לאלף ילדים במצוקה. אלא שכבל הנראה נתניהו לא תגיע לאירוע, משום שיתחר מאוחר בלילה יתקיים זיידוע בבית הנשיא, ונתניהו לא נוהגת להגיע לשני אירועים באותו יום ("אני צריכה להחליבה לכאן ולהחליבה לכאן", היא מסבירה את סירובה).

נתניהו הצליחה לגייס תוזמה של 50 אלף דולר עבור העמותה, בכספים האלו יש בחוצה לתתח 'בית חם על־שם יוני נתניהו'. בכירה באיגוד: "50 אלף דולר זה מאוד משמעותי בעיננו. אבל היה משמעותי גם לראות אותה מלשפת ראש חושן, נשיאת אגודת 'יד ביד': "פניותינו אל הגברת נתניהו תמיד נענו בחיוב, בהתאם להתחייבויות הקודמות שלה כאשת ראש־ממשלה ואם לשני ילדים".

לאחרונה התמנתה נתניהו ליו"ר כבוד גם בארגון 'צעד קדימה' (ארגון ילדים פגועי מוח, שתומך בשיטת מאטו). דוח הפעילות המלא שלה בארגון זה עד היום: השתתפות בערב

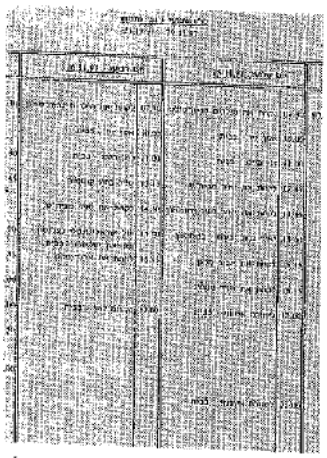

יומיים מתוך לוח־הזמנים השבועי של שרה נתניהו. כל יום מגיעה עם הספר (אסף זיו), פעם בשבוע מגישה עם דני קיים, מהקיבוץ של דודון ניבדר בעלה לשעבר

חיק שרה

"היא ממש מרצה לביתי", מסמרת הקונה של בית ילדותה של נתניהו, "וכנראה קיבלה שוק כשראתה מה אפשר היה לעשות מהבית. פתאום בלי כל הכנה היא התחילה לצעוק שאחיה נפל בפח אצלנו כשמכר לנו. היא צעקה: גנבתם, וימיתם"

(המשך מעמוד קודם)

המתיחה במלון 'הילידיי אין'. רשמית, נתניהו היא גם יו"ר אגודת הירידים של 'מרכז פוירוישטיין לקידום הלסירה'. רוח הפעילות המלא במרכז: חתימת שמה על מכתב, שדציאה האנוחה לצורך גיוס תרומות.

הפעמים היחידות שבהן רעיית ראש־הממשלה תורמת את חלקה לטובת הציבור, הן מול מצלמות התקשורת. כשהכבלית 'יומן השבוע' בטלוויזיה נחשפה משפחת תורג'מן מבאר־שבע, שביתה עוקל על־ידי התוצאה לשועל, החליט רבי נראובר, חודי עשיר מפתח־תקוה, להעניק להם רהיטים. רמי סדן החליט, במסגרת שיפור התדמית של הנברת הראשונה, לשלוח אותה עם הרהיטים למשפחה כליווי תקשורתי צמוד. לשחרת, כצפוי, הוצפה הלשכה בעשרות פניות של נזקקים, שהישבו ריקם. אישה אחת, שבקשרה להשיח את מצוקתה ישירות לרעיית ראש־הממשלה לא בעצמה, אמרה בתסכול: "היא יכולה לעשות את כל הדרך לבאר־שבע, אבל לא יכולה לרכר אתי בשלפון שיחה קצרה?".

כשילוי עופר רצה לתרום מחשב לילד נזוק, נתניהו, שוב בהנחיית יועץ התדמית שלה, הגיעה לתכניתו של מני פאר והעניקה ברוב טקס את המחשב לילדה נכה, ובכך התפכסה תרומתה בנושא. במסגרת מעורבותה בפרויקט 'מחשב לכל ילד', דאגו מארגני הפרויקט לתת לבנה יאיר במתנה עריכת מחשב. נתניהו ביקשה מהם עוד עריכה אחת עבור הבן השני, בני־הזוג הסכירו לעיתונות, ש'שתי העריכות אינו יחזר מכמה עשרות דולרים".

"כשקיים המאמץ של אשתו לאחד, לכתמול, רון לאחרב את האיטה, דיבה נתניהו להשאיר אצלה את תוך האיטה, ששתוך באות הדברים"

"נוכחי ההוכחות לשומים אזכרים בניסתו: "להזמין מגלו והדל קול ישתי חלומה מחויבה בדתי יומלות בקמנו תוכן ורוח מאמריקה"

שיכרון המתנות

אבל תיבתה הבדורה של נתניהו למתנות נתקלת בשני קשיים מרכזיים: כללי הביטחון וחוקי המרינה. מבחינת הנברת נתניהו, גם אנשי־הביטחון, השוערים שכל מתנה עלולה לשמש מלכודת מוות, וגם הזוק המחייב אותה, כאשת ראש־הממשלה, להתהיר ולדווח על כל מתנה שקיבלה ולרשמה בספר המתנות, הם לא יותר מגרגר מיותר. וכך המתנות עושות את דרכן לבירות, במישרין או בעקיפין, עם בריקה ביטחונית או בלעדיה, ובמרבית המקרים כלי שהצחירה עליהן בפני גדם כלשהו.

כאמור, לא מרובר דווקא בנכסים יקרי ערך. במידה מסוימת, דווקא זה עקשותה על הזעירות שבמתנות נלמדת על רשם ההתנהגות שלה. אנשי הלשכה נתקלו כן מיד כשגברו נתניהו לראשות הממשלה. דירתם הפרטית של בני הזוג בשכונה רוביה הרצפה או בעשרות עציצים. בשל הצפיפות באלאו לאפסן חלק מהם בבית הוריו של נתניהו. בשיעבורו למעונם הרשמי בבית־הכרם, נאספו העציצים בחוצה אל בית הזוג הסמלכתי. אלא ששרה נתניהו, שפוחתה לספור את העציצים בטרם אחסנה אותם אצל מטותה, ערכה להם מפקר חיזר בכשבון, וגילתה לחוועתה שאחר העציצים חסר.

כאן החלה מסכת חיפושים קרחת־גיג: מוכירתה של נתניהו התבקשה להתקשר אל צילה נתניהו, האם, ולדרוש ברוקף את העציץ הנעדר: צילה נתניהו לא זכרה שום עציץ נוסף, אבל בלחץ כלתה עריכה חיפוש דקדקני ושוב ברחבי הדירה, ואז מצאה "עציץ ממש־ממש קטן, ואולי זה זה". רזוי פרסמאי, המוכירה, העבירה את המידע לבוסית, ושרה נתניהו החריעה תר־משמעית: קטן או גדול, שוב היום העציץ הזה יבוא אליי הביתה. וכך הלה.

כדי לקפוץ את זוק המתנות של עובדי ציבור, הגרדשים מקבלים, תורתה שרה נתניהו למוכירותיה להזריך את האריזות והסיסונים מהמתנות. "היא מעריפה את המזכירות שלה בעניין המתנות", מספר אחד מעובדי הלשכה, "היא אומרת להם, 'את זה אני לוקחת לביתי, לא לביטחון'. אנשי־הביטחון תמיד היו עולים על זה והיו לוחצים על המוכירות, כי היו חייבים לרשום את זה. והיא הייתה לוחצת על המוכירות: נו, מה קורה, למה המתנות עוד לא הגיעו הביתה. ומרובר לפעמים על המתנות הכי מציקפקות". כרי לעקוף את הביטחון, היא יכולה לבקש ממוכירה או פקירה לקחת את המתנה "כאילו לעצמן" ולהביאה אליה הביתה מאחר יותר. לפעמים היא מספרת שמתנה ניתנה לה באופן אישי עבור הגברתה בארגון יד ביד".

אבל לצרכיה הפרטיים בלבר, כרי לזכור מי הביא מה למי, ניתלו המוכירות, על־פי הוראתה, רישומים מרויקים של המתנות שנתקבלו, ותעיק אותן בתיקים מיוחרים. כך, לרוגמה, נפתחו תיקי יום־הולרת' לאבנר, יאיר, שרה וביבי, ובהם נרשמו שמות האנשים שהגיעו לכל אירוע, ומי הביא איזו מתנה. "אני הייתי צריכה לרדת למטה עם כל האורגים שמגיעים, ולשבת ולרשום בשבילה בריוק מה הגיע למי", סיפרה אחת ממוכירותיה לשעבר, "אפילו כרמיטי ברכה שהביאו אנשים היה צריך לרשום. שעות בזבזנו על זה". גם בביקוריה בחו"ל נתניהו לא מתרגת על שום מתנה. היא רואגת לארוז באמתחתה כל פסלון או קימונו ממשי, או כל תרומתה בנושא. במסגרת מעורבותה בפרויקט 'מחשב לכל ילד', דאגו מארגני הפרויקט לתת לבנה יאיר במתנה עריכת מחשב. נתניהו ביקשה מהם עוד עריכה אחת עבור הבן השני. בני־הזוג הסכירו לעיתונות, ש'שתי העריכות אינו יחזר מכמה עשרות דולרים".

שיכרון המתנות

אבל תיבתה הבדורה של נתניהו למתנות נתקלת בשני קשיים מרכזיים: כללי הביטחון וחוקי המרינה. מבחינת הנברת נתניהו, גם אנשי־הביטחון, השוערים שכל מתנה עלולה לשמש מלכודת מוות, וגם הזוק המחייב אותה, כאשת ראש־הממשלה, להתהיר ולדווח על כל מתנה שקיבלה ולרשמה בספר המתנות, הם לא יותר מגרגר מיותר. וכך המתנות עושות את דרכן לבירות, במישרין או בעקיפין, עם בריקה ביטחונית או בלעדיה, ובמרבית המקרים כלי שהצחירה עליהן בפני גדם כלשהו.

כאמור, לא מרובר דווקא בנכסים יקרי ערך. במידה מסוימת, דווקא זה עקשותה על הזעירות שבמתנות נלמדת על רשם ההתנהגות שלה. אנשי הלשכה נתקלו כן מיד כשגברו נתניהו לראשות הממשלה. דירתם הפרטית של בני הזוג בשכונה רוביה הרצפה או בעשרות עציצים. בשל הצפיפות באלאו לאפסן חלק מהם בבית הוריו של נתניהו. בשיעבורו למעונם הרשמי בבית־הכרם, נאספו העציצים בחוצה אל בית הזוג הסמלכתי. אלא ששרה נתניהו, שפוחתה לספור את העציצים בטרם אחסנה אותם אצל מטותה, ערכה להם מפקר חיזר בכשבון, וגילתה לחוועתה שאחר העציצים חסר.

כאן החלה מסכת חיפושים קרחת־גיג: מוכירתה של נתניהו התבקשה להתקשר אל צילה נתניהו, האם, ולדרוש ברוקף את העציץ הנעדר: צילה נתניהו לא זכרה שום עציץ נוסף, אבל בלחץ כלתה עריכה חיפוש דקדקני ושוב ברחבי הדירה, ואז מצאה "עציץ ממש־ממש קטן, ואולי זה זה". רזוי פרסמאי, המוכירה, העבירה את המידע לבוסית, ושרה נתניהו החריעה תר־משמעית: קטן או גדול, שוב היום העציץ הזה יבוא אליי הביתה. וכך הלה.

כדי לקפוץ את זוק המתנות של עובדי ציבור, הגרדשים מקבלים, תורתה שרה נתניהו למוכירותיה להזריך את האריזות והסיסונים מהמתנות. "היא מעריפה את המזכירות שלה בעניין המתנות", מספר אחד מעובדי הלשכה, "היא אומרת להם, 'את זה אני לוקחת לביתי, לא לביטחון'. אנשי־הביטחון תמיד היו עולים על זה והיו לוחצים על המוכירות, כי היו חייבים לרשום את זה. והיא הייתה לוחצת על המוכירות: נו, מה קורה, למה המתנות עוד לא הגיעו הביתה. ומרובר לפעמים על המתנות הכי מציקפקות". כרי לעקוף את הביטחון, היא יכולה לבקש ממוכירה או פקירה לקחת את המתנה "כאילו לעצמן" ולהביאה אליה הביתה מאחר יותר. לפעמים היא מספרת שמתנה ניתנה לה באופן אישי עבור הגברתה בארגון יד ביד".

אבל לצרכיה הפרטיים בלבר, כרי לזכור מי הביא מה למי, ניתלו המוכירות, על־פי הוראתה, רישומים מרויקים של המתנות שנתקבלו, ותעיק אותן בתיקים מיוחרים. כך, לרוגמה, נפתחו תיקי יום־הולרת' לאבנר, יאיר, שרה וביבי, ובהם נרשמו שמות האנשים שהגיעו לכל אירוע, ומי הביא איזו מתנה. "אני הייתי צריכה לרדת למטה עם כל האורגים שמגיעים, ולשבת ולרשום בשבילה בריוק מה הגיע למי", סיפרה אחת ממוכירותיה לשעבר, "אפילו כרמיטי ברכה שהביאו אנשים היה צריך לרשום. שעות בזבזנו על זה". גם בביקוריה בחו"ל נתניהו לא מתרגת על שום מתנה. היא רואגת לארוז באמתחתה כל פסלון או קימונו ממשי, או כל

תמונות: חברל הכבשית

**בכשרותה של הנברת נתניהו נכתב: "מצער לרעת, שגל הקומפוסות והדשנות הסרשיות תלכרות בני רעיית ראש־הממשלה, שטח גם את עיתונאים. אנו מכוונים שכל מי שעיניו בראשו, יראה קל וחומר את העיקרות הנעשים יום־יום בשרות הציבור, כל אדם נבון יבין מיר שזה פשוט בלתי־אפשרי. הפעה הפנרית, שאשת ראש־הממשלה הבזוחה אנשים לעשות תחן בני לזעזוע משש של הרעלה.

"זו רק רוגמה אחת לתוך מרע עצות הרעות שהאנשים המיועצים הנוכחיים במעבר. בני־זוג בכלבוי בכשקי הכבלת (תנות משלחת העוד עשוי מרויקן גם משכנותיהם מסרשת יד הקניינות. ישנם בני־זוג לפחות, המתנות הלקויות ראשית ראש הממשלה בעיקבות יחד בחנות מסרת שלהי הבחירות הקרובות ניתנו לה, כך גם אין אנחי מהכשרת בני אחותה לרגש קטנה עבורה מחותיה. וכן הלאה ועל הלאה.

"תרוח זה של מתן פת לכל בני מיש יך אנשים אישי להשקיע את אשת ראש־הממשלה, אי־בזה תוגנות. מני יום הפעברה להכבין אך לחתוך בנברת בתניהו בתנאים מתמיהים ביותר. יכול רעיות זאת תוך ירידה בחירות שרי, יכול תר ירחב בתקשורת. רך נחשר כל אירוע בעבר הבה בירי על יחיש שעבר עמו אי חיש קשרי אליו מצער שעיה בנו בתר לילה בחוך זו שאלנה הזאת".

תגובת רעיית ראש הממשלה

תגובת רעי מזון את שרה נתניהו: "אני משמש כיועץ ראש הממשלה לתקשורת ורעיית הבית, חשרת תמי ישיללה את הכתבה הזו. יום אחר. בריוק ראש־הממשלה עם בתניהו הבירה חדי עם זו אני עמת ונאה לפני לשרה נתניהו על אומת שאני ומכיר ברמה המקצועית ברבלו שנעשתה בלילה בתשיבות".

תיק שרה

(המשך מעמוד 25)

לאפר את אשת ראש־הממשלה פעמיים. בכל פעם דרשה ממנו להשאיר שם את תיק כלי האיפור, קיט שהכיל סדרה יקרה של מוצרי איפור של 'אסתי לאודר' (האמורה לספק צרכים קוסמטיים של מספר חודשים), ששוויו כמה מאות דולרים. את המידע הזה סיפקו עובדים בכירים במחלקה של 'אסתי לאודר' ב'ברגדורף אנד גודמן'. חוליו עצמו, שכבר הספיק לשמוע על יחסי הידידות בין משפחות נתניהו ולאודר, הסתפק בגרסה: "הגברת לאודר שלחה אותי לאפר את הגברת נתניהו, ושלחה לה בשתי הפעמים את הקיטים עם האיפור מתנה. היא ובעלה, מיסטר נתניהו, מאוד חביבים על הזוג לאודר".

תבריך מספרים שיצאת מהמפגש עם נתניהו בתחושות קשות.

אני לא רוצה להיכנס לזה. אתם יכולים להבין שכמי שמועסק בחברה, אני לא יכול להגיד כלום. אני יכול להגיד רק שאשת ראש־הממשלה שלכם היא אישה חזקה מאוד, שיודעת בדיוק מה שהיא רוצה.

כשם שהיא אוהבת מתנות, שונאת שרה נתניהו לקנות מתנות מכספה. וכך, בכמה מקרים העניקה שרה לחברים אישיים מתנות, שנלקחו ממחסני משרד ראש־הממשלה. האחת מהן, זוג פמוטי כסף, ניתנה במתנה לנישואי בתה של הגננת של אבנר. השנייה נמסרה לאחת מחברותיה האישיות של שרה, ומומנה גם היא מכספי הלשכה. מתנה אחרת, ספר תנ"ך בכריכה מוזהבת, הגיעה לברית־המילה לבנו של חבר.

האמת, ששרה נתניהו פשוט מעדיפה שלא להוציא כסף מכיסה. עד לאחרונה היה הספר הצמוד שלה דוד אפוטה, מי שנודה למוות בשבוע שעבר עם חברתו, הדוגמנית ענת אלימלך. אפוטה או ספר אחר ממספרתו נהגו להתייצב בבית ראש־הממשלה מדי יום, לפעמים אפילו פעמיים ביום; פעם בחודש התבקשו להוסיף לטיפול השגרתי בתסרוקת של רעיית ראש־הממשלה גם צביעת גוונים; לפעמים התבקשו לספר את הילדים או להעניק תסרוקת גם לראש־הממשלה, וכל זה בסכום המגוחך, הנקבל בקבלת תוכת הנאה, של 1,000 שקל בחודש כולל מחיר התכשירים וחומרי השיער. רק לשם השוואה: כמספרה שלו גבה אפוטה מלקוחותיו 50 שקל לפן, 140 שקל לתספורת אישה, 60 שקל לתספורת גבר או ילד ו־450 שקל לגוונים.

הספרים נאלצו לא פעם להמתין שעה, שעתיים ואפילו יותר עד שהגברת התפנתה אליהם. מעולם לא תוגמלו על הזמן המבוזבז. למעשה, גם את הסכום הנמוך שנקבע כתשלום לא שילמה להם בחודשיים האחרונים, והיא חייבת 2,000 שקל. אבל אפוטה המנוח החליט זמן קצר לפני מותו לעזוב את הג'וב, בלי קשר להלנת השכר. הוא פשוט התלונן, ש"מתייחסים אליי שם בבית כמו אל כלב". הספר שתפס את מקומו, אבי ברחמו, מקבל גם הוא 1,000 שקל בחודש עבור שירותיו.

כך יצא, שאשת ראש־הממשלה מצאה את עצמה חייבת כספים לספר שלה, לפיזיותרפיסטית שטיפלה בה, לאחת המדריכות של אבנר, לנהג שעבר עבורה, ועד לאחרונה גם למזכירתה האישית, שהוציאו מכיסם מאות שקלים כדי לקנות עבורה דברים שביקשה, או ביצעו עבורה שירותים שונים. אבל יש לה, לגברת ראש־הממשלה, הסבר הולם לחסכנותה המופלגת. כשביקשה (עוד לפני הבחירות) הנחת ענק בקניית דירה, הבטיחה לקבלן: "השם של ביבי יעלה לך את ערך הדירות". כשהעז מישהו להעיר פעם על הסכום הזעום שהיא משלמת לספר האישי, שבא לביתה מדי יום, ענתה בנועם: "הוא צריך להבין שהוא בא לסרק את רעיית ראש־הממשלה. זה הכבוד". ובמקרה אחר, כשאחת ממזכירותיה העירה משהו על גובה המשכורת, הגיבה נתניהו: "מה זה, באים לעבוד בשביל משכורת? לכאן באים בשביל הציונות. בשביל לשרת את המדינה". במידה רבה, המשפט הזה מבטא הכול: המדינה זה אנחנו, אנחנו המדינה.

עוזר כנגדו

לאור התנהגותה החריגה של רעיית ראש־הממשלה נשאלת השאלה, עד היכן מגיעה השפעתה על ראש־הממשלה, ועד כמה משמעותית התנהגות זו לתפקודו. האופן שבו היא מתערבת במינויים ממלכתיים ומקצועיים, החל באחרונת המזכירות, דרך יועצים אישיים וכלה בווטו שאיימה להטיל על מינויה של לימור לבנת לשרת התקשורת, מעלה סימני־שאלה בנוגע לאיכות שיקוליו של ראש־הממשלה עצמו, הנכנע ללחציה ברמה זו או אחרת.

לשרה נתניהו יש בעיה עם נוכחות נשים בסביבתו הקרובה של בעלה. עד היום היא מתייחסת אל לבנת בתשרנות רבה. בלשכה של לבנת מספרים, שכמעט בכל הפגישות של השרה עם נתניהו (המדווחות בלו"ז המגיע, כאמור, מדי ערב אל רעייתו), נוהגים להוסיף ליד שמה שמות של משתתפים נוספים. בשבוע שעבר סיפרה דליה שחורי במוסף 'הארץ', שגליה אלבין פנתה, לדבריה, ללשכת ראש־הממשלה בהצעה להיות יועצת ראש־הממשלה למעמד האישה בשכר של שקל בשנה. "אמרו לי", מצוטטת אלבין, "זה לא נוח בגלל שרה, אנחנו לא רוצים להסתבך".

"אם זה היה תלוי בה", אומרת אחת מנשות הלשכה הוותיקות, "היא הייתה מקיפה את בעלה בעוזרים גברים ודתיים. גם משום שהיא רואה בעצמה אישה מסורתית, שבאה מבית דתי, וגם משום שלדעתה, הם יכולים לתרום בנוכחותם והשפעתם על יציבות התא המשפחתי שלה". להעדפה הזו אפשר לייחס את בחירתה ברמי סרן לדוברה ואת יחסיה הטובים עם שר האוצר, יעקב נאמן. נאמן היה לה למשענת, כאשר התפוצצה פרשת הקלטת, הוא זה שהביא לפיוס בין השניים, והוא אפילו הקצה עבורה באותה תקופה חדר במשרדו שבירושלים, כדי שתעסוק שם בעבודת המאסטר. היא תמכה במינויו לתפקיד

> **דאשי 'יד ביד' עמדו נרגשים ומצפים לביקור הגברת במשרד המפואר שהקימו לכבודה. "חיכינו שהיא תיכנס ותחמיא", סיפרו מאוחר יותר, "אבל היא נכנסה ואמרה: זה לא משרד לאשת ראש־ממשלה, ודרשה משרד של שלושה חדרים לפחות"**

> **לשרה נתניהו יש בעיה עם נוכחות נשים בסביבתו של בעלה. בלשכה של לימור לבנת מספרים, שבמעט בכל הפגישות של השרה עם נתניהו (המדווחות בלו"ז המגיע מדי ערב אל רעייתו), מוסיפים ליד שמה של לבנת שמות של משתתפים נוספים**

שר, ואין זה מקרי שבימי הקמת הממשלה הוא היה זה שנשלח לשכנע אותה להסכים למינויה של לבנת לשרת התקשורת.

למרות הפרסומים שעסקו בנוכחות שרה נתניהו בדיונים מדיניים מצומצמי משתתפים ובנגישותה למסמכים רגישים, נראה שיותר משרה נתניהו מעורבת בפועל בענייני המדינה, היא משפיעה על האווירה שבתוכה פועל בעלה. "להתנהגותה יש השפעה גדולה על ראש־הממשלה", אומר אחד מבכירי העובדים בלשכת ראש־הממשלה, "היא אישה קשה עם צורך גדול מאוד להשפיע, וזה יוצר אווירה קשה בסביבתה".

באחת הנסיעות לוושינגטון הוזמן ראש־הממשלה להרצות לפני ה'וושינגטון אינסטיטיוט'. שרה נתניהו, שהגיעה אתו, דרשה לשבת על הבמה. המארחים ענו לה באדיבות שהם יכולים לסדר לה מקום בשורה הראשונה, ממש באמצע, ממש מול המיקרופון, במקום הכי מכובד. זה פשוט לא נהוג, כך הסבירו, שאשת אורח הכבוד תשב על הבמה. אבל הדברים לא הניחו את דעתה של אשת ראש־הממשלה. בסופו של דבר נכנעו המארחים, ולגברת נתניהו סודר מקום לצדו של נתניהו על הבמה. האירוע הזה הזכיר לנוכחים הישראלים באולם את נשף הניצחון הרשמי של הליכוד, שנערך בבנייני האומה, כששרה התעקשה לשבת על הבמה, והשתלטה על כיסא שנועד לאחד מחברי־הכנסת.

לפני מספר חודשים הגיעה לארץ העיתונאית לאלי ווימות', כתבת בכירה ב'וושינגטון פוסט' וב'ניוזוויק' (ובתו של בעלי ה'וושינגטון פוסט'), כדי לראיין את נתניהו. היא הגיעה ללשכה, ובשבע בערב נכנסה לראיון. באמצע הראיון פרצה לחדר שרה נתניהו והתחילה לצעוק על ראש־הממשלה. ווימות' לא הבינה את הנאמר, אבל מטון הדברים התרשמה שמדובר באירוע דרמטי, מה עוד שלאחר מכן התקשה נתניהו להתרכז בראיון. ווימות', שעשתה את כל הדרך מניו־יורק לארץ, גילתה שאינה מסוגלת לחדש את השיחה, והראיון נקטע. מאוחר יותר, כשהשמיעה את הקלטת הראיון החלקי באוזני חבריה הישראלים, נדהמה לשמע תרגום הצעקות שנשמעו שם. "מה אתה חושב", צעקה שם שרה על־בעלה, "אני כבר מחכה לך בחוץ חצי שעה, אם אתה מאחר, אז מישהו צריך להודיע לי. למה משה ליאון לא הרים אליי טלפון, איך אתה מתנהג? איך אתם מתנהגים כולכם?".

גם העיתונאים המקומיים כבר ראו מקרים דומים. מעט אחרי תחילת הקדנציה ערך דן שילון ראיון אחד על אחד עם נתניהו. המצלמות מוקדו, המוניטורים הופעלו, וצוות ההפקה כבר ישב בניידת השידור. ואז, זמן קצר לפני הראיון, יצא דן שילון מהחדר והסאונדמנים ראו על המסכים איך נפתחת הדלת, ולחדר נכנסים בני־הזוג נתניהו עם שי בזק. "למה הכיסאות מוצבים ככה?", שאלה שרה. בזק הסביר לה את קונספט הראיון, והיא, ברוגז גובר, דרשה לקיים את הראיון ליד שולחן העבודה, "כי ככה לא רואים את התמונות שלי ושל הילדים, שעל המדף מאחורי הכיסא". התפתח ויכוח קולני, שבסופו הוכנס הצוות לתמונה, כיסאות הווידאו התמונות כוונו, והראיון שודר כך שהתמונות יהיו בפריים.

אבל מאחורי הקלעים של 'בשידור ישיר עם דן שילון' התרחשה סצנה מוזרה עוד יותר. באחת התכניות, שבה לקחו חלק נתניהו וגם הזמרת עפרה חזה, "כשעפרה חזרה מהבמה היא, ככה, שמה יד על ביבי והתיישבה", מספר אחד מעדי הראייה, "בהפסקה שרה יצאה למסדרון וצרחה על ביבי, 'מה אתה נותן לה לגעת בך'. היא השתוללה וצרחה, ואז באה לתת... כאילו לדפוק עליו עם הידיים. ביבי תפס לה את הידיים, אז היא אמרה לו, 'אם לא תעזוב לי את הידיים, אני אגיד למשטרה שאתה מרביץ לי'. האנשים ששמעו את זה פשוט החווירו".

"זו מערכת לחוצה, שאסורה ורוצה לעסוק רק בראש־הממשלה", מסביר אחד מאנשי צוות לשכת ראש־הממשלה, "וגורם כזה, שמטריד והופיע בלי הרף במוח, הופך להיות נטל על המערכת. לכן בכל מיני אירועים נוהגים לשכנע אותה לא להגיע. אנחנו עושים לה הרבה תרגילים". "הרבה פעמים אומרים אצלנו בגאווה: 'הצלחנו להוריד אותה מזה'", מספרת אחת מאנשי הצוות הפנימי, "כשמצליחים למנוע ממנה להתלוות אליו זה נתפס כהישג, כאילו הצלחנו להקל על ראש־הממשלה".

איש הצוות הזה, שבחר כמו שאר חבריו להישאר בעילום־שם, מסגיר את הבעיה האמיתית בלשכת ראש־הממשלה. הבעיה היא פחות שרה נתניהו, ויותר הבועה השקרית שלשכת ראש־הממשלה מטפחת באדיקות סביב רעייתו וסביב עניינים נוספים, חמורים כפעוטים, שעשויים לפגוע בתדמיתו של ראש־הממשלה. לפעמים הזרות וההכחשות ככומרנג ללשכה. חרף כל המאמצים, תדמיתו הזוהרת של נתניהו, הועמה קשות מאז החל בכהונתו. מקרה שרה נתניהו מוכיח אולי, שאי־אפשר לרמות את כל האנשים כל הזמן. ראש־הממשלה ופמלייתו בטוחים ששווה לנסות. ■

①

מטפלת ב-2 "לא עובדת - אבל זהו"

הילדי בן-יאיר, עורכת חדשה מאנגליה, עברה בבית נחמדהו לפני פחות ממשנתיים ■ כשקראה בפייסבוק את עדותה של המטפלת טניה שפטרה השבוע, חזרו אליה הזכרונות על חוויותיה שלה ■ סיפורה של "המטפלת ב'": מרחצת-ילדים ועד לצעקות

מאת עמנואל מיטלמן

"היא אמרה שלא אקח יותר מעבניה ליום ומביאה ביומיים. הייתי כל כך רעבה, שבמוץ אכלתי דייסה של הילדים"

"שרה העסיקה אותי יום ולילה. עבדתי מ־5.30 בבוקר עד אחרי חצות. אפילו מקלחת עשיתי בקשי"

שם רק יהיה טוב

טניה חיכתה לטלפון

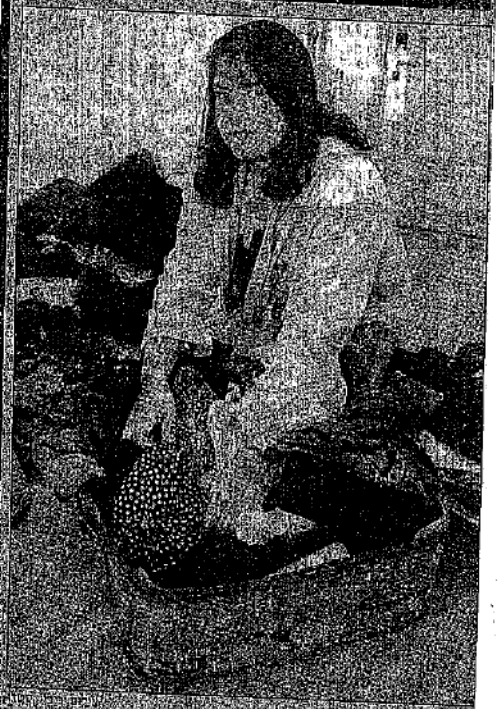

עוד על הפרשה
ב"מוסף שבת"

זה נתניה!

מישל התקיים מ

5

15.12.86

רחל יעקב לרפי רשף:

„שרה תעשה ממני לכלה קדיש־נעמה בטי באב"

רחל יעקב. „זה היה נורא" (צילום: אריק אורמן, זום 77)

רחל יעקב, לשעבר עובדת סוציאלית במינהל ראש הממשלה, מיתוגרת את מל, כי שרון מתנגדי מנעה ממנה להתגלל בבית הכנסת בטי באב.

בריאיון בלעדי ל„פה רשף", בעירון 2, אמרה רחל יעקב: „אני מקווה שהיא תזכור את ט' באב, שאמרתי שאני בצום, אני אשה ארוכה וריצתי ללכת לבית־כנסת, והיא החזיקה אותי ירח עם עוברת מיספר עד שעה כמעט, אני לא זיכרת בריוק. זה היה נורא. היא אמרה לי: גם ההורים שלי צמים, וזה גם מצווה מה שאת עושה, שאת עוזרת לי".

רחל יעקב אמרה עוד, כי רבים חיזקו אותה וסיבבו אותה על אור מן לבה לספר איך חטיחה בת רעיית ראש הממשלה נעליים.

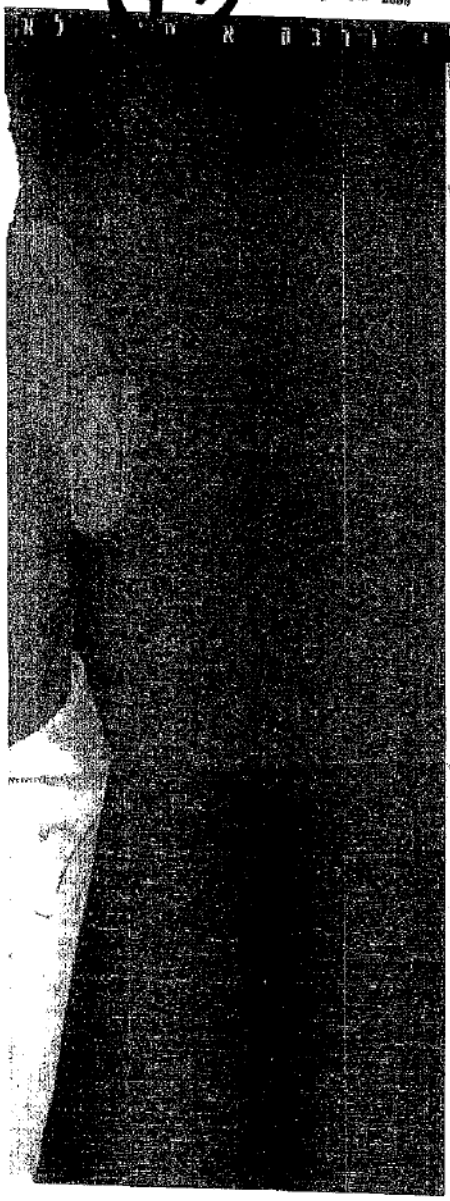

נתניהו

תמורת פחות משכר מינימום ומבלי שמעמדה הוסדר כחוק, נשכרה מלי ולנטין לטפל באביה של שרה נתניהו. במהלך עבודתה סיפלה העובדת הפיליפינית בילדיו של שר האוצר, ודרכונה נלקח על־ידי הגברת נתניהו. שרה גם כיבדה אותה לא פעם בהשפלות מביכות. עובדת לא חוקית אחרת שעבדה אצל משפחת נתניהו התלוננה על התנהגות דומה

יולי חרומצ'נקו
צילום: מוטי קמחי

ביום שני בבוקר מלי ולנטין האמינה שהסיפור עומד להיגמר. מעסיקיה ביקשו ממנה להמתין ליד תדואר בעמק־דפאים, שם, כך הבטיחו, יוחזר לה דרכונה, אבל בדואר פגשו אותה שני שוטרים של מינהלת ההגירה ולקחו אותה לתחנה. אחרי רגעי הפחד, הבכי והחלום תראשונים, בשעות שבילתה במשרדי מינהלת ההגירה, גוללה ולנטין את השלשלת העגיינים מרגע שהתחילה לעבוד כמטפלת סיעודית עבור שמואל בראבי, אביה של שרה נתניהו, ובעל־כורחה כמטפלת לילדיו של ביבי. ולנטין נזכרה איך השפילה אותה שרה נתניהו שוב ושוב. היא נזכרה איך הפכה לעובדת לא חוקית במשך חצי שנה, ואיך קיבלה תמורת כל זה 600 דולר בחודש – פחות משכר המינימום. אחרי שהצוירה על רצונה לעזוב, מסרה את דרכונה לשרה נתניהו. הדרכון לא הוחזר לה למרות תחינותיה. כשצילצלה אליה מי שהוגדרה כ"מכירתה של שרה" וקבעה איתה פגישה לחחזרת הדרכון, הפתיימה זו, כאמור, במעצר. אותה "מכירה של שרה", אגב, היא ציפי נבון, מנהלת לשכתו של שר האוצר.

ולנטין לא לבד. בראשית אוקטובר 2000 הגיעה למשרדי קו־לעובד אינגריד קרטש, אז־רחית רומנית, שעבדה בבית נתניהו, שאליו הפנתה אותה רות לביא, מנהלת חברת כוח־אדם. בניגוד לחוק, גם לקרטש לא היה כתוב בדרכון שמעסיקיה הם בני הזוג נתניהו, ואף לה לקחו את הדרכון. כמו ולנטין, ספגה גם קרטש צעקות והתעמרויות משרה נתניהו, ופעם אחת אף הושארה בחוץ, בגשם שוטף, לאחר שאיחרה מעט לחזור הביתה.

בלי חוזה, בלי מעסיק

בדצמבר 99' פירסם מוסף "7 ימים" של "ידיעות אחרונות" כתבה שכותרתה "תיק שרה נתניהו". בכתבה הרבו הצדי האפל בהתנהגותה של מי שהיתה או אשת ראש הממשלה בע־מין נתניהו. בכתבה הארוכה הרבו, בין השאר, ייחסה המחפיר של נתניהו לעובדים ועובדות בביתה, שהגיע ער כדי פגיעה פיזית בהם. הובאו דוגמאות למחמוותה, לשימוש שהיא עושה במעמדה ובשמה כדי לקבל טובות הנאה ולאומנים שכתם תיאי־מהיימת את עובדי

סדרני

"אני לא רואה לעצמי בעיות". מלי ולנטין חשבון (צילום: רמי בן רפאל)

לשכתו של ראש ממשלה למלא אחר משוגותיה. מעל הפי העי־ תון הועלתה גם שאלה חשובה: האם אין בקירבתה של אשת בון כלתה של הראש לחפקד ולקבל החלטות שקולות?

חלפו שנים, וגרסה שלפחות כמה מהקוראים שבלתי אפשר בהחלטה גוזה של הגברת נתניהו לא השתנו. עורכת של ולנטין, עפרת קיית, דרך חברת כוחי־האדם ארגמן בהנהלת רוני סאלוך, כדי לחי־ גיע לישראל גרושה לקלם 5,800 דולר, רבר שאילץ אותה למכור את כל חכונותיה, וחייב את בעלה לוותר כסף מקופ־ים – וכל זאת בתקוה שעבורה בישראל תאפשר לה לחדוש קריי־ כסף עבדי למזל את לימודיה של שלושת ילריה. בעשרת החרי־ שים הראשונים לשהותה בישראל עבדה ולנטין אצל המעסיק החוקי שלה: משפחתו של קשיש סיעודי המתגורר בשכונת רמות. כעבור עשרה חודשים ביקש המעסיק לשנות את־ה. כעבור עשרה חודשים ביקש המעסיק לשנות את־ה, בני־ מוק שאין לו יותר כסף לשלם לה עבור עבדתה. לפי הנוהל הפי־ קודל עבור עובדים זרים סיעודיים, קיבלה ולנטין מכתב שחרור מעסיקה הקודם, התייצבה במכרת כוח־האדם ארגמן כדי שת־ פנה אותה למעסיק חוקי אחר.

כנהל החברה הפנה אותה לביתו של שמואל בן־ארצי, אביה של שרה נתניהו. מדובר במאי ועד ל־16 בנובמבר האחרון עבדה ולנטין בביתו של בן־ארצי הקשיש, הכינה לו אוכל, טיפלה בו וביצעה את שליחויותיו – וכל זאת, מסתבר, כעובדת לא חוקית בעל־כורחה. למי שלא מבני נבכי העסקת העובדים הזרים צריך להסביר שכדי שעבד זר יהיה חוקי בישראל של חיום, צריך להתקיים שני תנאים: הראשון הוא שקהיה לו אשרה תקפה ממשרד הפנים, והשני – ששמו של המעסיק יהיה רשום בדרכונו של העובד. ברגע שקעובד עוזב, בין אם מרצונו ובין אם מאונס, את המעסיק שמשרשום בדרכונו, הוא הופך באחת ללא חוקי, ער אשר יסדיר מעסיקו החדש את רישום שמו בדרכון העובד. ולנטין מספרת שפנתה במה פעמים לשמואל בן־ארצי בבקשה שיסדיר את האשרה החוקית שלה, כלימר ירשום את שמו בדרכונה במשרד הפנים. לא בן־ארצי ולא איש מבני המש־ פחה עשו זאת ער עם היום הזה.

לבר מן מטיפול בבן־ארצי הקשיש, כללו מטלותיה של ולנ־ טין גם קיפול בילדיהם של בנימין נתניהו, יאיר ואבנר. הילי־ דים הגיעו לביתו של שכם כמעט מדי יום. נהג היה מביא אותם לשם אחרי שסיימו את יומם בבית־הספר. ולנטין היתה מכינה להם ארוחת צהריים. הצעיר, אבנר, אף היה נשאר לישון שם לפ־ עמים. בימים כאלה היתה ולנטין זו שהעירה אותו, הגישה לו ארוחת בוקר, הכינה אותו לקראת בית־הספר ודרכה איתו לתחנת לבת־הספר. פעם, כשבני־הזוג נתניהו שהו באה"ב, הושאירו הילדים לטיפולה של ולנטין. בפעם אחת הצטרפה ולנטין לבר־ ארצי וליתר בני משפחת נתניהו בביתם שבקיסריה, שם גם בי־ שלה עבור כל בני המשפחה.

גם אילו הוטרדה העסקתה של ולנטין הוך מילוי דרישות החוק, אסור היה להעסיקה אלא בטיפול בילדים ולא מתוך לחשם, על־פי חוק, עבור עובד זר. עבור כל עבדה כזו קיבלה ולנטין 600 דולר בחדש, סכום הנמוך משכר המינימום החודשי. ערך עבירה לבארה על החוק.

נכונותה של שרה נתניהו בבית אביה היתה רומיננטית מאוד. היא היתה מגיעה לשם בשלוש פעמים בשבוע, ואז סבלה ולנטין מדות עמדויות שונות. תיאוריה של ולנטין מוכיחים מאוד את האופן שבו תיארו בעבר בעיתונות מסקלות, מכירות דעב־ דות אחרות שיבדו מול שרה נתניהו את התנהגותה. "היא היתה

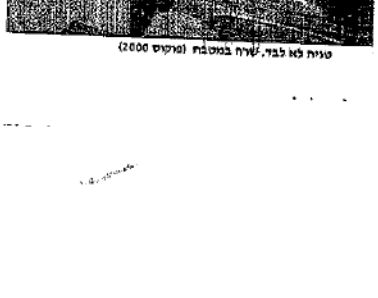

טעות לא לבבי, שרה במכונית (מרקוס 2000)

> ולנטין: "שרה אמרה שהיא כואת גדולה ואני כואת קטנה. היא היתה צועקת עלי על הכל. לא מצא חן בעיניה איך שעשיתי דברים אחרים"
>
> ולנטין: "במקרה אחד, כשהם נסעו לקיסריה, היא איימה עלי שאם משהו יקרה לאבא שלה, היא תוציא ממני המון כסף. אני פחדתי ממנה"
>
> שמואל בן־ארצי: "אני יודע שהיא צריכים להסדיר את ההעסקה שלה, אבל לא חשבנו על זה. היא עבדה אצלי שישה חודשים, טיפלה בנכדים כשהם היו בבית, ואני מוכן להצהיר על זה לכל מי שישאל"

אומרת לי שהיא הגברת הראשונה של ישראל, שהיא כואת גדו־ לה ואני כואת קטנה", מספרת ולנטין. "היא היתה צועקת עלי הרבה איתי. כמה פעמים היא היתה נוהגת להביא את מבכיסה שלה ישל הילדים, עד שאחרי שבוע היא לקחה כבישה שלהם ונתנה אותה מלי על הדשבורד, ואמרה: 'מלי, תכבסי את זה'. אמרתי לה שזה לא מתפקיד שלי. היא היתה צועקת עלי על הכל. לא מצא חן בעיניה איך שטיפלתי בילדים או איך שעשיתי דברים אח־ רים. פעם אחת היא איימה עלי שאם אני אעזוב, היא תקרא למי שטרה והם ינרשו אותי לפיליפינים. פעם אחרת, כשהם נסעו לקיסריה ואני נשארתי עם בן־ארצי, היא איימה עלי שאם משהו יקרה לאבא שלה, היא קרם כל תוציא ממני המון כסף. אני פחדתי ממנה".

מלבד ההשפלות המילוליות והאיומים, היתה עינה של הגב־ רת הראשונה לשעבר צרה בעלות האוכל שאכלה ולנטין. "היא לא רצתה שאני אכזבו את מכסף של אבא שלה על אוכל בשבי־ לי", היא אומרת. "לשמואל בן־ארצי לא היתה בעיה עם זה, כל שבוע הוא היה נותן לי כסף שיכולתי לקנות בו אוכל, אבל היא לא רצתה".

בשל ההתעמרויות, וכן בשל העובדה שהאשרה שלה לא הוס־ דרה למרות בקשותיה מהמשפחה, החליטה ולנטין לעזוב. "בש־ לושה בנובמבר עזבתי", היא מספרת. "יומיים אחרי־כך התקשר אלי בן־ארצי וביקש שאגיע לעבוד עוד עשרה ימים, כי בנימין ושרה נתניהו נוסעים לאמריקה ולא יהיה מי שיטפל כילדים. סירבתי לשם כמו שהוא ביקש. הוא היה טוב אלי, והציעתי לעזור לו, מעם אחר מעם מרגישה ולנטין את יחסיה החמים עם שמואל בן־ארצי, שניהם, היא מספרת, לגמן עליה מפני התנה־ גתה של בתו. "בכל פעם שהייתי בוכה אחרי שהיא צעקה עלי, הוא היה אומר לי לא להתייחס", מספרת ולנטין.

בשישה בנובמבר הגיעה לבית בן־ארצי עובדת של המוסד לביטוח־לאומי, כחלק מנוהל שגרתי של המוסד לבדיקת מצבם של קשישים עם זכאות להעסקת עובדים זרים. "האשה מהבי־ טוח־הלאומי לקחה את הדרכון שלי, וראתה שאין לי אשרה על שם המעסיק שלי", מספרת ולנטין, "או שרה, שהיתה בבית, לקחה את הדרכון שלי ואמרה שהיא תדאיג לי אשרה דרך־אקסט־ נית, בדי שאהיה חוקית. סמכתי עליה שהיא העשה את זה, או נתתי לה. אחרת לא הייתי נותנת לה את הדרכון שלי. הוא רכר־ שי הפרטי".

מהשישה בנובמבר לא החזירה נתניהו לולנטין את הרכיונה. גם לא אחרי שעזבה ולנטין את בית בן־ארצי, ב־16 בנובמבר. ע"כ־סב דרכון, יצרון, היא עבירה פליליה שחעונש עליה יכול להי־ גיע לשנת מאסר. "בן־ארצי נתן לי מכתב שחרור, אבל כשביק־ שתי ממנו את הדרכון, הוא אמר לי שזה לא אצלו ושמסרירים את מעברי מכשרי הטנים. הוא אמר לי שמי שמטפלת בדרכון שלי זו ציפי, המזכירה של שרה. התקשרתי שאר וביקשתי ממנה שתחזיר לי את הדרכון, כי אני רצה להעביר כסף לפילי־ פינים". ולנטין מספרת ששוחחה כבר בעבר עם מי שהיא מכנה "ציפי", המזכירה של "שרה". זו היתה מתקשרת אליה לעתים כשהיתה מחוץ לבית, כבצעת שליחויות בבנק או קניות עבור שמואל בן־ארצי, ומזרות אותה להזור הביתה כי הילדים כבר הגיעו ועליה לקבל את פניהם.

מספרי הטלפון של אותה "מזכירה של שרה" שברשותה של ולנטין מובילים אל לשכת שר האוצר ואל המלפון הסלולרי של ציפי נבון, מנהלת לשכתו של בנימין נתניהו ועובדת מריינה, שאינה אמורה, על־פי הקשקיר, לעסוק בזירתו עבדות פילי־פי־ ניות או בהסדרת רכובים עבור. ברגע שהבינה נבון, בשיחה עם "כל העיר", כי השיחה עומדת לעסוק בולנטין, הכריזה: "אני לא מרבדת עם עיתונאים", וסרקה את השלפון.

ולנטין מספרת כי ביום שני בבוקר התקשרה אליה ציפי נבון ואמרה שתפגוש אותה בשעה 16.30 בעמקדפאים, ליד סניף הדואר, כדי להחזיר לה את הדרכון. "הגעתי לשם בזמן והיכי־ תי", משחזרת ולנטין. "אחרי עשרים רקות הגיעו שני שוטרים של מינהלת ההגירה. הם שאלו אותי אם אני מלי, הראו לי שוט־ רכון שלי ונמצא אצלם, וביקשו ממני ללכת איתם לתחנה". ציפי אומרת לי שאבוא ובמקומה באים שוטרים. מעולם בחיים שלי לא הייתי במשטרה, ופחדתי מאוד. לא עשיתי שום דבר רע".

שוטרי מינהלת ההגירה בירושלים חקרו את ולנטין במשך שעתיים, שפעו את סיפורה ושיחזרו אותה בתנאי שתסריר את מעמדה. היא השמיעה את גירסתה גם בפני עובדי משרד הפנים, ועכשיו היא ממתינה לקבלת מעמד זמני ולמציאת מעסיק חוקי כדי להזור להיות עובדת חוקית. "אני לא רוצה לעשות בעיות", היא חוזרת ומדגישה במהלך השיחה, "רק שייתנו לי לעבור פה באופן חוקי ולהרויח כסף בשביל המשפחה שלי".

עיר | 11.12.2003 | יין בכטלו חשפ"ד

"שרה היא בת מסורה ודואגת מאוד לאביה"

שמואל בן־ארצי מאשר את עיקרי סיפורה של ולנסיו. "אני יודע שהיינו צריכים להסדיר את ההעסקה שלה", הוא אומר, "אבל בשלושת החודשים הראשונים היינו עדיין באבל על מות אשתי ולא חשבנו על זה. ואחרי זה מיתה שביתה של משרד הפנים. היא עברה אצלי שישה חודשים, טיפלה בנכדים כשהם היו בבית, ואני סוכן להצדיר על זה לכל מי שישאל. היא הגיעה דרך חברת כוח־ארה של רוני, שילמתי לה כל חודש וחכל בסדר". בשיחה ראשונה עימו אישר בן־ארצי כי דרכונה של ולנסין נמסר לטיפול אצל "ציפי", המזכירה של שרה". בשיחה השנייה ניסה לטעון כי הכל באשמתו. "אני אשם שלא טיפלתי בזה. נתתי לילדים, אני לא יודע מה הם עשו. זו טעות שיכולה לקרות. לא צריך לבנות את זה בעיתונות".

שרה נגלה את השער

בעמותת קו־לעובד מופיע השם נתניהו בדשימה השחורה של מעסיקים שעובדיהם התלוננו עליהם. ערי לקשר, רכז הפנייות של קו־לעובד, מספר שבתחילת אוקטובר 2000 הגיעה למשרדו אישה ריד קרטש, שעבדה בבית משפחת נתניהו אחרי שהופנתה לשם על־ידי רות לביא, מנהלת חברת כוחאדם. לקרטש הובטח שכר של 2,400 ש"ח ועוד 240 ש"ח דמי כיס עבור עבודה של חמישה ימים בשבוע. בפועל, התלונה, היא וכתה ליום וחצי הישפה בלבד במהלך החודש שעבדה בבית המשפחה, מהשלישה בספטמבר ועד השלישה באוקטובר, שנת 2000. קרטש אף טיפרה ללקשר שעבדה מסכת של צעקות והשפלות מצד שרה נתניהו. ערב אחד, כך הת־ לוננה, כשאיחרה להגיע, נעלה נתניהו את שער הכניסה בפניה ולא הכניסה אותה עד לבוקר המחרת. בתרץ ידד גשם שהקף, ולמד־ לה מצאה קרטש מחסה בבוטקה של המאבטח.

נתניהו גם התייקה בדרכונה של קרטש, באמור, קבירה לפארקה על ההיא. גם מעמדה החוקי של קרטש לא הסדיר פעולה. בנוסף מאמצי קו־לעובד החזר לידיה הדרכון, ונתניהו שילמה להאלפים שקל, סמוך משכר המינימום. גם אז שימשה ציפי נבון אשת הקשר בין שרה נתניהו לעובדת הזרה.

לידי "כל העיר" אף הגיע הסכם שנחתם ב־17.10.00 בין אינב־ ריד קרטש ובין משפחת נתניהו, שנו מאשרת העובדת קבלה של אלפיים ש"ח ממשפחת נתניהו, מצהירה כי אין לה כל טענות נגד פות נגד המשפחה וכי תשמור בסוד את פרטי העסקתה "בשל הת־ עסר הציבורי של משפחת נתניהו".

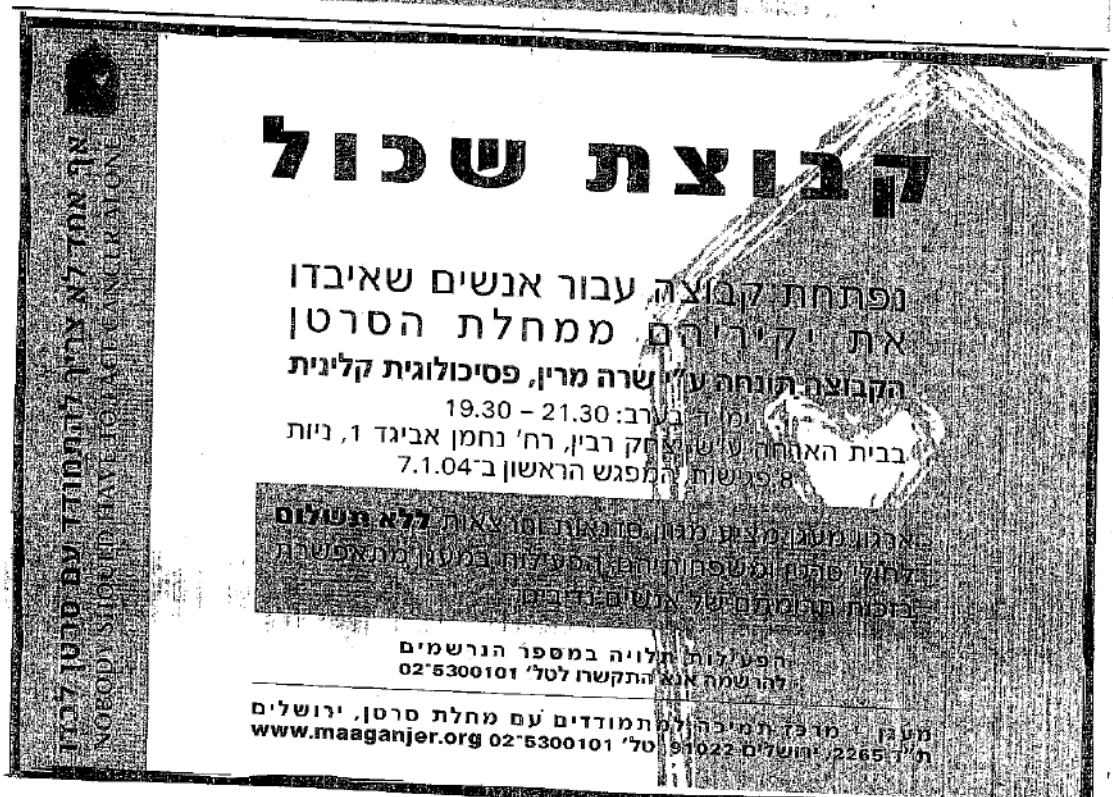

סיפורי שרה

פרשת החליפות

הליכוד כבר שילם

שלושה ימים אחרי שחשף *מעריב* את פרשת החליפות, מודה לשכת רה"מ: "שרה נתניהו דרשה – והליכוד מימן פריטי לבוש שלקחה אחרי הצילומים בקמפיין 2006" ■ בלשכה מכחישים כי חליפה נוספת נלקחה בקמפיין 2009

בן כספית

פרשת החליפות, שנחשפה בסוף השבוע ב"מעריב", ממשיכה לצבור תאוצה: לאחר בדיקה רשמית מודה כעת לשכת ראש הממשלה כי הליכוד הוא שנאלץ לממן את פריטי הלבוש שהובאו לבית משפחת נתניהו בקיסריה במהלך הצילומים לקמפיין הבחירות של 2006 והישארו בבית המשפחה לבקשתה של שרה נתניהו. עם זאת, בנוגע לחליפה שנעלמה לאחר הצילומים לקמפיין 2009, טוענת לשכת ראש הממשלה כי לא ידוע על חליפה כזו. העדויות שקיימות בידי "מעריב" קובעות כי חליפה כזו אכן נלקחה על ידי נהגם של בני הזוג.

ביום שישי חשף מעריב את פרשות החליפות של בני הזוג נתניהו: בקמפיין הבחירות של שנת 2006 הצטלמה שרה נתניהו עצמה לצורך אחד התשדירים בבית המשפחה בקיסריה, ולצורך כך הו־באו לבית מערכות לבוש רבות ויקרות. הגברת נתניהו ביקשה להשאיר עבורה בבית את מערכות הלבוש בתום הצילו־מים. הוסבר לה שהדבר אינו מקובל, או־לם היא התעלמה מההסברים ושמרה את פריטי הלבוש לעצמה.

פרשה דומה אירעה במהלך בחירות 2009: בנימין נתניהו הצטלם לתשדירי הבחירות של הליכוד, ולצורך הצילומים, הובאה עבורו חליפה יקרה במיוחד. לא־חר הצילומים ביקשה רעייתו שרה לק־בל את החליפה שבה הצטלם בעלה. אנ־שי הפקת התשדירים סירבו, אולם לאחר כמה ימים הופיע נהגם של בני הזוג, נטל את החליפה ונעלם איתה. בצוות ההפקה הוחלט בסופו של דבר להשתיק את הפר־שה ולשלם את עלות החליפה לחנות שממ־נה הובאה. לא הוגשה תלונה במשטרה והגורמים המקצועיים החליטו לספוג את ההפסד הכספי.

לאחר בדיקה מעמיקה, מסרה אמש לשכת ראש הממשלה תגובה מפורטת, ממנה מתברר כי הליכוד אכן מימן את רכישת החליפות שדרשה שרה נתניהו לשמור לעצמה בקמפיין 2006: "במהלך מערכת הבחירות כ־2006 נערכו צילומים של משפחת נתניהו בקיסריה. צוות ההפ־קה הביא מספר פריטי לבוש לסט הצילו־מים. בתום הצילומים הושארו פריטי הל־בוש בבית בקיסריה. על פריטי לבוש אלה שהושארו שילם הליכוד להפקה 1,700 שקל בתוספת מע"מ. גזבר הליכוד, אלעד מאירי, מסר כי מעולם לא דובר על כך עם הזוג נתניהו ומעולם לא נתבקש תש־לום מאיש עבור אותם פרטי לבוש. בעקבות הפנייה הוע־בר הנושא לבירור אצל מנכ"ל הליכוד, והוא יבדוק את הנושא וייתן את המלצתו". המשמעות: כעת יידרש מנכ"ל הליכוד להחליט אם שרה נתניהו תשיב למפלגה את הכסף ששולם.

בנוגע לחליפה שנעלמה בבחירות 2009, נמסרה התגובה הבאה: "לא ידוע על חליפה שהועברה למר נתניהו על ידי מטה הבחירות לצורך הצילומים, ולא ידוע על חליפה כזו במלתחתו של מר נתני־הו היום. מגזברות הליכוד נמסר כי לא שילמו תשלום כלשהו על חליפה כזו ואיש לא דיבר איתם על כך. נערכה בדיקה גם עם מי שהפיק את סרטי הלי־כוד בבחירות 2009, אודי קרישון, והוא השיב בצורה חד משמעית כי הוא ואנשיו הם ששכרו/רכשו בגדים לצורכי צילומים בבחירות והוא אינו זוכר דבר לגבי חלי־פה למר נתניהו. הוא גם אמר כי מעולם לא שילם דבר עבור חליפה של מר נתני־הו, אשר לכאורה נלקחה: 'טכחינגתי לא היה דבר כזה', אמר", לשון התגובה.

עם זאת, בידי מעריב עדויות של אר־בעה גורמים שמכירים היטב, מקרוב, את פרשת החליפה של 2009 ואישרו את כל פרטיה.

אתמול הוגשה בקשה ליועץ המשפ־טי לממשלה לפתוח בחקירה של פרשת החליפה. אם תיפתח חקירה שכזו, האמת תצא לאור.

בני הזוג נתניהו
צילום: עמוס בן גרשום

החשיפה ב*מעריב*, 22 בינואר

התוכנית: לגרש 50 אלף עובדים זרים בתוך שנה

יוזמת הממשלה לצמצום מספר העובדים הזרים הוצגה אתמול ■ "אנו מחויבים קודם כל לעניי עירנו", הסביר ראש הממשלה

מאת מיכל גרינברג ומיה בנגל

מגפה מסתורית

17 מלוחמי דובדבן נושאים חיידק קטלני

הבדיקות נערכו לאחר מותו של חייל מהיחידה

מאת אמיר בוחבוט

היום: משפחת נתניהו עוברת למעון רה"מ

מאת **איתמר אייכנר** כתב "ידיעות אחרונות"

ראש הממשלה בנימין נתניהו ובני משפחתו ייכנסו היום למעון הישרד הרשמי ברחוב בלפור בירושלים.

בני הזוג נתניהו החליטו לעשות את הג השבועות במעון השרד ולא בבית הפרטי בקיסריה. ככל הנראה הם אמורים לעבור דירה למעון ראש הממשלה באופן סופי בת חילת השבוע הבא. מאז כניסתו של נתניהו ללשכת ראש הממשלה, לפני כחודשיים, נשארה משפחת נתניהו לגור בבית הפרטי ברחוב עזה בירושלים ובקיסריה.

28-5-09

מאז נעשו טיפוצים וקלים במעון ראש הממשלה שנועדו להתאימו למשפחה עם ילדים. נתניהו רעייתו ביקשו להקפיד שהשיפוץ יהיה מינימלי, בעלות, בנוגע ככל האפשר. גורמים בסביבתו של נתניהו אמרו שהחלטה זו נבעה משיקולי חסכון וכדי למנוע בזבזנות ציבורית.

"לקראת כניסתם של בנימין נתניהו וקשתם של עבור מתקיידים הבא עובדי הבית, בהם אב בית, חוקרי אבטחה, סגנו המנהלת וגנן הבית, בלשכת ראש הממשלה הדגיש שר שאינו לא פוטה רוישמן תנאי חעסקתם במשרד ראש הממשלה, בסכירתו של נתניהו הפכירו את התחלופה בכר ראש הממשלה ורעייתו רצו לעבוד עם אנשי אמונם.

צילום: משה מילנה, לע"מ

נתניהו בטקס ביכורים בכנסת, אתמול

מי שינשמו להיוותח עם כניסתו של נתניהו למעון השרד הם שכנים ברחוב עזה, שקובלים מאז בחודשים האחרונים כמיקורי הבישחון הקפדניים שהונהגו במקום.

(1 כן)

זאנין

לשכת ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER'S BUREAU

היועץ לעניני תקשורת | Adviser for Media Affairs

שאילתא לפניית כתבים

הועבר ל: _____
הועבר בשעה: _____

אל: [illegible] | שם הכתב: איתמר קיינר

תאריך: [illegible] | המערכת: [illegible]

שעה: [illegible]

טלפון: _____

תוכן השאילתא:

[illegible]

להעביר ל: _____

תשובה:

זאנין פיטר עם יום יום ה' בינואר - שיום שהיה

נמסרה בתאריך: _____ בשעה: _____

נמסרה ל: _____ גורם מטפל: _____

רח' קפלן 3, הקריה, ירושלים 91919 טל: 02-6705465/7, פקס: 02-6512631
3 Kaplan St. Hakirya, Jerusalem 91919, Israel, Tel: 972-2-6705465/7, Fax: 972-2-6512631

העובדים שעוזבים את הזוג נתניהו

הנהג האישי של שרה נתניהו ואיש התחזוקה במעון רה"מ סיימו באחרונה את תפקידם

איתמר אייכנר

שני עובדים בבית ראש הממשלה סיימו בתקופה האחרונה את תפקידם בבית: נהגה האישי של רעיית ראש הממשלה, שרה נתניהו סיים את עבודתו לאחר שבע שנים שבהן שירת את הזוג נתניהו. גם איש התחזוקה הוותיק במעון הועבר לפני כמה חודשים לתפקיד אחר.

לסיפור הפיטורין של הנהג האישי כמה גרסאות. עובדים במשרד ראש הממשלה טוענים כי שמעו מהנהג שפוטר לאחר עימות עם שרה נתניהו. אולם הנהג עצמו, בשיחה עם "ידיעות אחרונות", מכחיש את הטענה ואומר כי אין לו שום טענות אל בני הזוג נתניהו – אלא רק אל משרד ראש הממשלה. לדברי, המשרד לא הסכים לאפשר לו ללמוד באוניברסיטה לתואר מתקדם. במשרד ראש הממשלה מבהירים בתוקף כי היה עימות בין הנהג לבין הגברת נתניהו, וטוענים שהבטיחו לו שיוכל לחזור לתפקידו לאחר סיום לימודיו.

"הנהג ליווה את משפחת נתניהו שנים רבות ורחשי עימה חמים ומצויינים", נמסר בתגובה ממשרד ראש הממשלה. "לאחרונה הודיע הנהג מיוזמתו כי הוא יוצא ללימודי תואר שני. ניסיונות להשאירו בעבודה בהיקף חלקי לא אושרו על ידי הגורמים המקצועיים במשרד ראש הממשלה בשל הנהלים בשירות המדינה. העובד עוב בידידות רבה. במילותיו הוא: 'כל בני משפחת נתניהו תמיד כיבדו והעריכו אותי. ראיתי את זה יומיום ביחס שלהם אליי. תמיד השתדלתי להחזיר להם אותו יחס מצוין ואני מודה להם על האמון שנתנו לי'".

עובד נוסף בבית ראש הממשלה הועבר לתפקידו זה כשנה אחרי כניסת הזוג נתניהו למעון הרשמי. איש התחזוקה הוותיק במעון, ששירת גם את אהוד אולמרט ואת אריאל שרון, לא עובר עוד בבית, אלא בתפקיד אחר במשרד ראש הממשלה. גורמים במשרד ראש הממשלה טוענים כי האיש הועבר לתפקיד אחר בגלל שבני הזוג נתניהו ביקשו שבתפקיד יועסק איש אמון שלהם. "הוא הועבר מהתפקיד כי לא הייתה לו ברירה", אומר גורם במשרד, "הוא רווקא רצה להישאר בבית".

עם זאת, ממשרד ראש הממשלה נמסר בתגובה: "הטיעות המוכרות שקריות ונועדו לפגוע בשמם הטוב של ראש הממשלה וידעיתה. עובד התחזוקה עבר מהטעון הרשמי למשרד ראש הממשלה מסיבות טכניות לפני חודשים רבים. הוא עדיין מועסק במשרד ראש הממשלה מבלי שתנאיו נפגעו. ראש הממשלה ורעייתו לא פגשו בו ואינם יודעים בכלל במי ובמה מדובר".

בני הזוג נתניהו

תיאור המוצרים שבמחשב:
• מארז ומעבד: הכולל יציאות USB קדמיות ואחריות
• לוח אם: ASUS G41 PSDPL-AM או MSI G41TM-P33 ניתן לבחירה
• רשת: 10/100/1000, אודיו 5.1, מאיץ גרפי INTEL X4500
• תוספת לכרטיס מסך 512MB NVIDIA GEFORCE 9400GS 150 ש"ח
• תוספת לכרטיס מסך 512MB ATI RADEON HD4350 175 ש"ח
• מעבד: INTEL DUAL CORE E5400
• זכרון: 2048MB DDR2 800MHz KINGSTON ניתן להגדלה
• שדרוג לזכרון 3072MB DDR2 800MHz 120 ש"ח
• דיסק קשיח: 320GB SATA2 16MB ניתן לשדרוג
• צורב DVD: LG DUAL LAYER SATA
• מסך LCD: 22" LG L227WTP 2MS 1:30,000 DCR
• 3 שנות אחריות ללוח האם, למעבד, לכ. מסך ולדיסק הקשיח.
שנתיים אחריות לצורב ולמאווררים. אחריות לכל החיים לזכרון.
מתנה אינטרנט 2.5 מגה של 012 סמייל לשלושה חודשים**
2,095

מחשב נייח AMDx4 620
תיאור המוצרים שבמחשב:
• מארז ומעבד: הכולל יציאות USB קדמיות ואחריות
• לוח אם: GIGABYTE / MSI צ'יפסט AMD 760G ניתן לבחירה
• רשת: 10/100/1000, אודיו 7.1, מאיץ גרפי ATI RADEON HD4200
• תוספת לכרטיס מסך 1024MB NVIDIA GEFORCE 220GT 395 - ש"ח
• תוספת לכרטיס מסך 1024MB ATI RAGEON HD5570 345 - ש"ח
• מעבד: AMD ATHLON II x4 620
• שדרוג למעבד AMD ATHLON II x4 630 45 - ש"ח
• זכרון: 2048MB DDR2 800MHz KINGSTON ניתן להגדלה
• שדרוג לזכרון 3072MB DDR2 800MHz 120 ש"ח
• דיסק קשיח: 320GB SATA2 16MB ניתן לשדרוג
• צורב DVD: LG DUAL LAYER SATA
• 3 שנות אחריות ללוח האם, למעבד, לכ. מסך ולדיסק הקשיח.
שנתיים אחריות לצורב ולמאווררים. אחריות לכל החיים לזכרון.
מתנה אינטרנט 2.5 מגה של 012 סמייל לשלושה חודשים**
1,650

רשתות ותקשורת לדוגמא:
ראוטר אלחוטי TP-LINK
מתאים לכבלים ול- ADSL נוכל FIREWALL
מהירות עד 54Mbps תקן 802.11B/G WR541G
119 ₪
TP-LINK
נכלל הוראות התקנה בעברית
שנה אחריות*
TP LINK
כ. רשת אלחוטי TP-LINK WN321G
70 ₪
שנה אחריות*

זכרונות נייד וכרטיסי זכרון לדוגמא:
זכרון נייד KINGSTON USB
79 ₪
149 ₪
שנתיים אחריות*
כרטיס זכרון SANDISK SD
32 GB
94 GB
שנתיים אחריות*

1GB = 1,000,000,000 BYTES • לא למכירה סיטונאית • ניתן לבחון את כלל המוצרים עבור חברת התשתית. באחריות ובכפוף לתקנון 012 סמייל. • סל"ת

* 8

חדרה: מגה מוספים
חיפה: מגה מוספים, השמאות 194, 04-8554444
קריות: מגה מוספים, קניון חוצות המפרץ, אחוזה לנסוע בחופשי, 04-8422444
נצרת עלית: מגה מוספים, העבודה 20, 04-9114750
www.ivor

יג' אדר א' התשע"ב 19/3/12

הרגיעו את הלבנון!

סוחר נשק לבנוני שנעצר בחשד שהוא מעורב בפיגוע בבולגריה, מסר הודעה מפלילה נגד חיזבאללה ● "חיזבאללה הכין פיגוע נגד ישראלים בבולגריה, אך הוא נכשל" ● מי הוא סוחר הנשק שנעצר בחשד שהוא מעורב בפיגוע בבולגריה, ומה הוא מסר בחקירתו

צילום: ניר אסיאג

בתחילת חודש אוגוסט נעצר בבולגריה סוחר נשק לבנוני בחשד שהוא מעורב בפיגוע שנועד לפגוע בישראלים. לפי הודעה שמסר בחקירתו, הוא הגיע לבולגריה כדי לרכוש נשק עבור חיזבאללה, אך נכשל בעסקה. הוא נעצר בשדה התעופה בסופיה, ומאז הוא נמצא במעצר. בהודעתו הוא טען כי חיזבאללה הכין פיגוע נגד ישראלים בבולגריה, אך הוא נכשל. הוא גם טען כי חיזבאללה הכין פיגוע נגד ישראלים בבולגריה, אך הוא נכשל.

הנאשם הראשי

ח"כ לשעבר עופר חוגג זיכוי אחד מתוך רבים

סיפור הפרשה שבה הואשם ח"כ לשעבר עופר חוגג, ושוחרר מכל האישומים נגדו, הוא אחד הסיפורים המוזרים בתולדות המשפט הישראלי. ● כאשר הלשכה המשפטית של המשטרה הודיעה לו כי הוא עומד להיות מואשם בעבירות חמורות, הוא לא ידע כלל מה מיוחסים לו. ● "חקירת המשטרה הייתה מגוחכת", הוא אומר היום. "הם לא הבינו את הנושא, ולא ניסו אפילו להבין". ● כעת הוא מספר את סיפורו, ומנסה להבין איך הכל התחיל

מאת אורי בן-עטר

ב. עד אמש לא ידע חוגג מה מיוחס לו. הוא ידע שהוא חשוד בעבירות חמורות, אך לא ידע מה בדיוק הן. הוא לא ידע מי הם עדי התביעה, ומה הם אמורים להעיד נגדו. הוא לא ידע מה הראיות שנאספו נגדו, ומה הוא אמור להפריך. הוא לא ידע מה הוא אמור להגן עליו.

"כשהגיעו אלי עורכי הדין שלי ואמרו לי שהמשטרה מתכוונת להגיש נגדי כתב אישום, לא האמנתי. חשבתי שמדובר בטעות. חשבתי שמישהו בלבל בין שמות. חשבתי שמישהו רוצה לפגוע בי. לא חשבתי שמישהו באמת מאמין שעשיתי משהו רע".

ג. חוגג, בן 58, נבחר לכנסת בבחירות 2015 מטעם מפלגת "הדרך השלישית". הוא כיהן כחבר כנסת במשך שנתיים, עד שהתפטר בעקבות כתב האישום. הוא טוען כי ההתפטרות נכפתה עליו, ושהיא נבעה מלחץ שהפעילו עליו גורמים במשטרה ובפרקליטות.

"הם אמרו לי שאם אתפטר, הם יסגרו את התיק. אם לא – הם יגישו כתב אישום. בחרתי להתפטר, כי חשבתי שאוכל להוכיח את חפותי בבית המשפט. טעיתי".

ד. כתב האישום שהוגש נגד חוגג ב-2017 כלל 12 אישומים, בהם שוחד, הלבנת הון, מרמה והפרת אמונים. לפי כתב האישום, חוגג קיבל שוחד מאיש עסקים בתמורה לקידום חקיקה שתיטיב עם עסקיו. לפי כתב האישום, חוגג הלבין את הכספים דרך חברות פיקטיביות.

ה. חוגג מכחיש את כל האישומים. הוא טוען כי מעולם לא נפגש עם איש העסקים, מעולם לא קיבל ממנו כסף, ומעולם לא קידם חקיקה עבורו. הוא טוען כי כל הראיות נגדו הן פרי דמיונם של חוקרי המשטרה.

"אין לי מושג מי זה האיש הזה. אין לי מושג מה הוא עושה. אין לי מושג למה הוא מעיד נגדי. אני לא מכיר אותו, מעולם לא נפגשתי איתו, מעולם לא דיברתי איתו. איך אפשר להאשים אדם בדברים שהוא לא עשה?"

ו. המשפט נמשך שנתיים וחצי, ובמהלכו העידו עשרות עדים. חוגג עצמו העיד במשך שבועות ארוכים. הוא הציג מסמכים, הביא עדים, והפריך טענה אחר טענה. ב-2020 זוכה חוגג מכל האישומים. השופטת קבעה כי "התביעה לא הרימה את הנטל המוטל עליה".

ז. חוגג חזר לחיים הפרטיים, אך הוא לא חזר לאותו אדם. הוא איבד את מקומו בכנסת, את משרתו כשר, ואת רוב חבריו. הוא נאלץ למכור את ביתו ולעבור לדירה קטנה. הוא איבד את אמונו במערכת המשפט, ובמערכת הפוליטית. הוא איבד את אמונו באנשים.

"הכל נלקח ממני. הכל. לא נשאר לי כלום. אבל לפחות נשאר לי השם הטוב שלי. ואת זה אף אחד לא יוכל לקחת ממני".

תצהיר

אני הח"מ, מנחם נפתלי, נושא ת.ז. מס' 032804619 לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת וכי אחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק באם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה כתצהיר עדות ראשית בת.א. 1835/10 של בית משפט השלום בירושלים (תביעת שרה נתניהו נ. מגדל חברה לביטוח בע"מ ואח').

2. העובדות המפורטות להלן ידועות לי מידיעה אישית.

3. אני שימשתי כאב בית במעון ראש הממשלה במשך כ- 20 חודשים בשנים 2011 ו- 2012. קודם לכן, מאז שנת 2006 ועד שנת 2010 שימשתי כמאבטח אישים במשרד ראש הממשלה. שנתיים מתוכן אבטחתי את גב' נתניהו, התובעת, ואת ילדיה.

4. מייד עם כניסתה של התובעת למעון הרשמי, היא החליטה על הפסקת עבודתם של רוב עובדי הבית, ובהם אב הבית דודו צבאג, סגנו עופר אמשלום, מנקות וכן חחצרן, מר מנשה קוזקין.

5. בחתייחס למר קוזקין: אני הכרתיו באופן אישי. מדובר באדם שהיה אז כבן 77 שנים, אב שכול, שעסק בבית ראש הממשלה, עד לכניסת בני הזוג נתניהו אליו, במשך שנים רבות, בגירוף עלים יבשים ובעבודות גננות אלמנטריות, תמורת פחות משכר מינימום. הוא עבד בבית ראש הממשלה באמצעות חברת כח אדם (מקבוצת "מיקוד"), ולא היה עובד מדינה.

הוא עצמו סיפר לי על החוראה שניתנה לחפסיק את עבודתו.

6. עובדי משרד ראש הממשלה, שלא האמינו שניתן לעולל כך לאדם כזה, ולא הסכימו שייגדע מטה לחמו, סידרו לו עבודה חלופית במשרד ראש הממשלה.

7. אציין גם כי כשנכנסתי לתפקידי כאב בית, אמרה לי התובעת כי מכל עובדי הבית, נותרה מתקופתו של מר אולמרט רק המבשלת, גב' רבקה דוד, וכי בכוונתה לפטר גם אותה. וכך היא אכן עשתה.

8. נמסר לי כי מר אורי נחום, מנהל מרחב ירושלים בקבוצת "מיקוד", הגיש אף הוא תצהיר מטעם התובעת. בהקשר זה אציין כי היחידה הארצית לחקירות הונאה (יאח"ה) חוקרת בימים אלו, בין השאר, את טיב הקשרים ויחסי הגומלין שבין מר אורי נחום, וקבוצת "מיקוד" בכלל, לבין מר עזרא סיידוף (המכהן מזה תקופה ארוכה כסמנכ"ל נכסים ומבצעים במשרד ראש הממשלה ומתוקף תפקידו ממונה מטעם משרד ראש הממשלה על צוות העובדים בבית ראש הממשלה), שהוא "המביא והמוציא" בבית ראש הממשלה.

9. בין השאר נסבה החקירה על עבירות לכאורה על חוק תובת המכרזים, על קבלת טובות הנאה וכיו"ב.

10. נמסר לי שבתביעתה, טוענת התובעת כי הפרסום מושא תביעתה יצר לה תדמית של "אשה חסרת רגישות המתעמרת בחלשים". טענה זו היא טענה תמוהה ביותר, שכן זוהי התדמית שיצרה לעצמה התובעת במו ידיה.

11. התובעת לא החמיצה אף הזדמנות להפגין את היותה חסרת רגישות כלפי חלשים, וזאת היא עושה בעיקר ע"י התעמרות של ממש בעובדי משרד ראש הממשלה ובית ראש הממשלה, שלרוע מזלם באים איתה במגע. והדברים ידועים היטב. התובעת הינה אשה קשה, רודנית ומתנשאת. מר קוזקין הוא כידוע, אינו היחיד. היו עובדים אחרים, שזכו לחוות ולספוג מהתובעת השפלות קיצוניות, התעללות פיזית ונפשית, איומים, צעקות,

וכיוצא באלו. לצערי, תקצר חיריעה מלפרט את הדברים, אולם להלן אזגים אותם, מנסיוני האישי שלי (והדברים עולים גם מתביעה שהגשתי נגד מדינת ישראל – משרד ראש הממשלה ואח' בסע"ש 38335-03-14 בבית הדין האזורי לעבודה בירושלים, שהינה תלויה ועומדת).

12. התובעת הכירה אותי כמאבטח שלה ושל ילדיה, והביעה השתוממות על רצוני לעבור ממשרה מכניסה מאוד של מאבטח לתפקיד אב בית. לבסוף אישרה את השיבוץ.

13. על אף שסברתי כי אני מכיר את התובעת מעבודתי הקודמת כמאבטח אשת ראש הממשלה, במחרת הסתבר לי כי מצבם של העובדים המועסקים במעון ראש הממשלה בכלל ואני בפרט, גרוע הרבה יותר ממה שנודע בציבור.

14. הבעיה העיקרית שניצבה בפני כאחראי לתפעול השוטף של משק חבית במעון ראש הממשלה היה **חצורך להתמודד עם תופעת התחלופה הבלתי פוסקת של עובדי משק בית** פגועים נפשית ופיזית וממורמרים, המסרבים לעבוד במחיצת התובעת. התובעת דרשה שכל עובדי חבית יקראו לה "הגברת" ולאחר פרשת לילי אן פרץ החתימה את העובדים על התחייבות לשמירת סודיות כלפיה אישית, מעבר לטופס הרגיל עליו מוחתם עובד מדינה.

15. לשם המחשה, במהלך 20 החודשים בהם עבדתי במעון ראש הממשלה סיימו **29 עובדים(!)** את העסקתם, ולא בטוב. מדובר בעובדים שעזבו או "הועזבו" על דעתה של התובעת וחועסקו בסוגי מלאכות שונים. היו בהם (נוסף על אלו שפירטתי לעיל) עובדי משק בית, עובדי מטבח, נהגים ועובדים שחועסקו בלשכתה של התובעת. על מנת שלא לפגוע בפרטיותם של העובדים, וככל שהדבר יידרש, אבקש להגיש את רשימת העובדים לעיון בית המשפט בדלתיים סגורות.

16. התובעת ראתה בכל העובדים כמי שמהווים "בעיה היגיינית". במעון ראש הממשלה (הקומה הפרטית) נקבעו הכללים הבאים לעניין הניקיון של עובדים: כל מי שעובד בקומה השנייה צריך להחליף שלושה זוגות בגדים במשמרת, ולשטוף את הגוף לפני שהוא נכנס לחדר שינה. הבגדים מוספרו מאחד עד שלוש, לפי המיקום שבו נלבשו בעת העבודה: בגד מספר אחד לובשת העובדת בעת שהיא מטפלת בשירותים, בגד מספר 2 בעת ששוהים בחדר הכביסה ובגד מספר 3 לשימוש בעת הטיפול בחדר השינה. בין לבין נדרשה העובדת להתקלח. אם היו צובעים קיר בקומה זו, היו צריכים העובדים לכסות בניילון את כל הקומה. למותר לציין, כי איש (לרבות מר נתניהו) לא טרח לשים גבולות למשוגותיה של התובעת.

17. במקרה אחד, העירה אותי התובעת לאחר יום עבודה מפרך, **בשעה 03:00 לפנות בוקר** ובצעקות רמות נזפה בי על כך שרכשתי חלב בשקית ולא בקרטון, לפי דרישתה.

כאשר מחיתי על השעה וחטון שבו נאמרו הדברים הקשים, התערב מר נתניהו בשיחה ודרש ממני לעשות כל מה שהתובעת מבקשת, "**כדי שהיא תירגע**". למיותר לציין כי בקשה מסוג זה, הממושמעת מראש ממשלת ישראל בשעות הקטנות של הלילה, מקבלת משנה תוקף ואיום.

18. במקרה אחר, התובעת נכנסה לסלון ומשראתה פרחים "לא טריים" באגרטל לדבריה, תשליכה אותם בחרון אף לרצפה, תוך שהיא צועקת עליי שאני "מנהל לא טוב", וכי דבר שכזה לא יכול לקרות ב "**ארמון האליזה**" ...

19. בשל כשלי כוח אדם כרוניים, נדרשתי לעמוד לרשות משפחת נתניהו לעיתים קרובות גם בסופי שבוע ולוותר על ימי חופשה, שבת וחג, בהם עבדתי ללא לאות, על-פי דרישת התובעת, שלא הניחה לי ולבני משפחתי, וזאת בין אם בני הזוג שהו במעון הרשמי, בין אם שהו בביתם הפרטי בקיסריה ואף כאשר שהו בחו"ל.

20. זכור לי היטב אירוע שבו הבאתי למשפחת נתניהו ארוחה לשבת ממלון דן קיסריה, על פי הוראתם, ובמקום תודה זכיתי לקיתונות של רותחין בשל כך שהמלון סיפק למשפחת נתניהו **אוכל רב מידי**, לטעמה של התובעת.

התובעת גערה בי כשהיא מסבירה: "**אנחנו אירופאים. אנחנו עדינים, לא אוכלים כל כך הרבה כמוכם המרוקאים... אתה מפטם אותנו ואחר כך כשמצלמים אותנו בחו"ל, אנחנו נראים שמנים...**".

21. המוטו "אנחנו לא כמו המרוקאים", "אנחנו אירופאים", "היינו בכל העולם", "אנחנו ראינו דברים", "אנחנו לא אוכלים כל דבר", "אנחנו לא אוכלים חריף", חזר פעם אחר פעם ואני מוכרח לומר, כי פגע.

22. אציין כי בסופי שבוע שבהם נסעו בני הזוג נתניהו לביתם בקיסריה, צעקות וגידופים היו דבר שבשגרה טרם יציאה. תחילה הועברה אלי רשימת המצרכים מלשכתה של התובעת וארזית המצרכים נעשתה בפיקוחה. למרות זאת המתח היה קשה ביותר ועד שהשניים או הארבעה יצאו לדרך, ניסיתי כמיטב יכולתי למתן את התגובות הקשות מתוך דאגה לשלומו של ראש הממשלה.

23. זכור לי כי באחת הפעמים שהתובעת "גילתה" שאחת העובדות ארזה בטעות מספר ביצים בשקית אחת, דרשה ממני לחזור למטבח עם העובדת, ותוך 20 שניות לדאוג כי חעובדת תארוז כל ביצה בשקית נפרדת. ברקע שמעתי אותה צועקת – "עשר, תשע, שמונה, שבע, שש... אתה מעכב את ראש הממשלה. בגללך תתפרק הקואליציה כי ראש הממשלה ייסע בשבת..."!!!

24. בשנה השנייה לעבודתי במעון ראש הממשלה, ביום בעצמאות, לא היו עובדים שהסכימו להגיע בחג ואני נדרשתי להתייצב בעבודה כדי לערוך לבני משפחת נתניהו ואורחיהם הפרטיים ברביקיו מפואר (עלות הבשר בלבד הייתה כ-11,000 ₪). לאחר תקופה ארוכה בה לא ראיתי ושהיתי עם ילדיי, החלטתי להביא אותם איתי למעון ראש הממשלה, כדי שיהיו בקרבתי, לפחות, בעת הזכות ארוחת החג, כשמראש היה ברור שבסוף אוכל לעזוב עמם לביתי.

25. התובעת מסרה לי באמצעות אחד העובדים, שהיא דורשת שאני "אעיף את הילדים". כשניגשתי אליה ואמרתי שאם הילדים חולכים גם אני הולך, השיבה התובעת כי מעון ראש הממשלה אינו מקום לילדים. משהסברתי לה שאני לא רואה את הילדים שלי בכלל כי אני עובד בלי סוף, התובעת השיבה "גם ראש הממשלה לא רואה את הילדים שלו".

26. מקרה נוסף היה כאשר הועלו מצד חשב משרד ראש הממשלה (דאז) יוסי שטראוס תהיות לגבי ההוצאות הבלתי סבירות במעון ראש הממשלה. זכור לי למשל שמר שטראוס שאל אותי אם נראה לי הגיוני שבמעון ראש הממשלה מוציאים 7000 ₪ לחודש על פרחים. כאשר שמעה התובעת שמר שטראוס מבקש לדעת מה קורה, התרגזה עליי ואמרה בכעס "**חכה חכה, זה החשב של אולמרט, עוד מעט הבחור שלנו איצקוביץ יגיע**".

27. ביום 15.6.12 פניתי במכתב נרגש לבני הזוג נתניהו והודעתי להם על כוונתי לסיים לעבוד במעון ראש הממשלה.

28. זכורה לי היטב תגובתה של התובעת לאחר שקראה את המכתב. היא קרעה את המכתב לנגד עיני וצעקה עליי:

"ראש הממשלה עסוק עם אירן .. אין לו זמן לשטויות האלה.

אתה מדבר כל הזמן על התקן עם כולם.

אתה עובד פה לא בשביל כסף. אתה עובד פה לשרת את ראש הממשלה.

תמשכורת שלי היא רק 3,500 שקל ואני אחראית על שלושה בתים. אני פסיכולוגית ויש לי צרות משלי".

29. תקרית אחרונה בה נדרשתי להעתיק ארון קלסרים כבד על תכולתו לחדר אחר כיחידה אחת ומבלי להוציא את התכולה, תוך סיכון בריאותי, הסתיימה בכך שהתובעת התפרצה כלפי בזעם ודרשה ממני במפגיע לעבוד בדיקת פוליגרף, כיוון שחשדה כי עיינתי במסמכים רגישים והודיעה לי כי איננה סומכת על אף אחד.

30. התנהלותה זו של התובעת גרמה לי עוגמת נפש קשה ותחושת השפלה. הדבר שכנע אותי סופית כי אין כל סיכוי כי בבית משפחת נתניהו אזכה בזמן כלשהו ליחס ראוי, הולם או חוגן ולעולם יחסם של המשפחה כלפי יוותר כיחס אדון למשרת נרצע.

31. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

ת מ צ ה י ר

הנני מאשר בזה, כי ביום 30.7.15 הופיע בפני עורך דין אברהם דניאל, מר מנחם נפתלי, שזיהה עצמו באמצעות ת.ז. מס' 032804619, ואחרי שהזהרתיו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות ההצהרה הנ"ל וחתם עליה.

אברהם דניאל, עו"ד
מ. ר. 8019
דרך חברון 64, ירושלים 93626
טל' 02-6528396, פקס. 02-6720800

עורך-דין

מעריב/עתניה/21/76ע